

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiell virksomhed, lov om betalinger, lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og forskellige andre love¹

(Styrkelse af Danmarks efterlevelse af FATF's anbefalinger om bekæmpelse af hvidvask, terrorfinansiering og proliferationsfinansiering, fastsættelse af regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af behandlingstransaktioner med et betalingsinstrument, gennemførelse af direktiv om tilsyn med investeringsselskaber og ændring af prospektafgifter og afgiftsbestemmelsen for benchmarkadministratorer m.v.)

§ 1

I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 21. juni 2024, som ændret ved § 7 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, § 3 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 4 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Ved finansiering af proliferation forstås i denne lov levering af midler eller finansielle tjenesteydelser til fremstilling, erhvervelse, besiddelse, udvikling, eksport, omladning, transport, overførsel eller brug af nukleare, kemiske eller biologiske våben, der anvendes til ikke-legitime formål i strid med national lovgivning eller internationale forpligtelser.«

2. I § 7, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »terrorisme«: »samt risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og overholdelse af § 34 a, stk. 3«.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/2034/EU af 27. november 2019 (IFD), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 64. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2033/EU af 27. november 2019 (IFR), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 1.

UDKAST

3. I § 8, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:
»Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal desuden have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som skal omfatte overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og overholdelse af § 34 a, stk. 3. Politikker, forretningsgange og kontroller om overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og overholdelse af § 34 a, stk. 3, skal desuden udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.«
4. I § 8, stk. 4, indsættes som 2. og 3. pkt.:
»Tilsvarende skal virksomheder og personer, der ikke er omfattet af 1. pkt., dog ikke disses filialer, distributører og agenter her i landet, sikre, at dennes politikker, forretningsgange og kontroller testes af en uafhængig revisionsfunktion. Hvis der ikke findes en uafhængig revisionsfunktion, kan testen udføres af en ekstern ekspert.«
5. I § 51 indsættes som stk. 2:
»Stk. 2. Reaktioner givet efter stk. 1 træffes på grundlag af det materiale og de oplysninger, som foreligger på tidspunktet for inspektionens afslutning. Oplysninger og materiale fremlagt efter dette tidspunkt indgår ikke i grundlaget for afgørelsen, medmindre særlige forhold taler herfor.«
6. I § 55, stk. 4, 2. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder eller anden regulering.«.
7. I § 55, stk. 5, 3. pkt., ændres »lov om værdipapirhandel m.v.« til: »lov om kapitalmarkeder eller anden regulering.«.
8. I § 74, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »finansiering af terrorisme«: »og proliferation«.

§ 2

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1013 af 21. august 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

UDKAST

1. I § 5, stk. 1, nr. 27, ændres »§ 125 a, stk. 3,« til: »§ 125 a, stk. 2,«, i § 5, stk. 1, nr. 28, ændres »§ 125 a, stk. 4,« til: »§ 125 a, stk. 3,«, og i § 5, stk. 1, nr. 31, ændres »§ 125 a, stk. 5,« til: »§ 125 a, stk. 4,«.

2. I § 243 c, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Udgifterne til den midlertidige administrator afholdes af pengeinstituttet eller realkreditinstituttet.«

3. I § 345, stk. 17, ændres »ekspertpanelet« til: »det regnskabskyndige underudvalg, eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.

4. I § 354 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

5. I § 354 a, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

6. Efter § 354 h indsættes:

»§ 354 i. Finanstilsynet offentliggør halvårligt en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og kapitel 19 c i lov om finansiel virksomhed, der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet. Påbud kan undtages fra oversigten, såfremt der er it-sikkerhedsmæssige hensyn, der taler imod offentliggørelse, eller hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.

Stk. 3. De omfattede virksomheder skal indsætte et link til den halvårlige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.«

7. § 361, stk. 2, nr. 11, affattes således:

»Fysiske eller juridiske personer, som indsender et prospekt til Finanstilsynet med henblik på at opnå godkendelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, betaler 60.000 kr. i afgift ved første indsendelse, jf. dog litra a-f.

Afbrydes godkendelsesprocessen, inden den endelige godkendelse foreligger, betales 60 pct. af afgiften.

- a) Ved et prospekt for udbud til offentligheden vedrørende værdipapirer udstedt af en udsteder, der ikke har nogen værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, og som ikke tidligere har udbudt værdipapirer til offentligheden, betales 80.000 kr.
 - b) Ved afgiften for et basisprospekt betales 45.000 kr.
 - c) Ved et EU-opfølgingsprospekt betales 30.000 kr.
 - d) Ved et vækstorienteret EU-udstedelsesprospekt betales 35.500 kr.
 - e) Udarbejdes et prospekt som særskilte dokumenter, betales 60 pct. af afgiften ved indsendelse af registreringsdokumentet (herunder et universelt registreringsdokument), mens de sidste 40 pct. betales ved indsendelse af de resterende påkrævede dokumenter.
 - f) Ved et tillæg betales 2.800 kr.«
8. I § 361, stk. 2, nr. 15, ændres »Benchmarkadministratorer omfattet af« til: »Benchmarkadministratorer, som er godkendt eller registreret af Finanstilsynet i henhold til«.
9. I § 438 indsættes som *stk. 8*:
»*Stk. 8.* De dele af § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, som i medfør af stk. 1 er sat i kraft for Grønland, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft på ny for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

§ 3

I lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 651 af 10. juni 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. § 123, stk. 4, affattes således:
»*Stk. 4.* Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtagere at betale til udbydernes relevante omkostninger relateret til betalingssystemet, og så udbyderne for driften af betalingssystemet kan opnå en vis, reguleret indtjening.«
2. I § 123 indsættes som *stk. 7*:
»*Stk. 7.* Erhvervsministeren kan fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår i forbindelse med indløsning og behandling af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument.«

3. I § 138, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

4. I § 138, *stk. 3, 3. pkt.*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

5. Efter § 180 indsættes:

»§ 180 a. Finanstilsynet offentliggør halvårligt en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet. Påbud kan undtages fra oversigten, såfremt der er it-sikkerhedsmæssige hensyn, der taler imod offentliggørelse, eller hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.

Stk. 2. Offentliggørelse efter *stk. 1* skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.

Stk. 3. De omfattede virksomheder skal indsætte et link til den halvårige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.«

§ 4

I lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 232 af 1. marts 2024, som ændret ved § 5 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. *2. pkt. i fodnoten* til lovens titel affattes således:

»I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning 584/2010/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1093/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1095/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2033/EU af 27. november 2019 (IFR), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023.«

2. 5. pkt. i fodnoten til lovens titel ophæves.
3. I § 4, stk. 2, indsættes efter »232,«: »233,«.
4. I § 94 indsættes efter stk. 3 som nyt *stk. 4 og 5*:

»*Stk. 4.* Finanstilsynet skal ved vurderingen af procedureerne efter stk. 1, nr. 4, for styring af kunderisici tage hensyn til regler vedrørende adskillelse af kunders penge.

Stk. 5. Er et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som lille og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, jf. § 10, stk. 1, nødt til at afvikle eller indstille sine aktiviteter, skal fondsmæglerselskabet, under hensyntagen til sine forretningsmodellers og -strategiers levedygtighed og bæredygtighed, tage behørigt hensyn til krav og nødvendige ressourcer, der er realistiske med hensyn til tidsramme og opretholdelse af kapitalgrundlag og likvide midler, under hele forløbet med udtræden af markedet.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.
5. I § 105, stk. 2, indsættes efter », jf. § 155«: », eller i givet fald den konsoliderede årsrapport«.
6. Efter § 105 indsættes:

»§ 105 a. Et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som lille og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, hvis værdi af balanceførte og ikkebalanceførte aktiver i gennemsnit udgør 100 mio. euro eller derover i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår, skal i overensstemmelse med artikel 46 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber offentliggøre de oplysninger, der følger af forordningens artikel 52, stk. 1 og 2.«
7. I § 223, stk. 2, ændres »ekspertpanelet« til: »det regnskabskyndige underudvalg, eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.
8. I § 231, stk. 1, ændres »påser« til: »kontrollerer« og der indsættes som 2. pkt.: »Ved vurderingen efter 1. pkt., tager Finanstilsynet især hensyn til ændringerne i et fondsmæglerselskabs virksomhed og anvendelse af nævnte interne modeller på nye produkter og kontrollerer og vurderer, om fondsmæglerselskabet anvender veludviklede og tidssvarende teknikker og praksisser i forbindelse med nævnte interne modeller«.

9. § 231, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab foranstaltninger ved væsentlige mangler i fondsmæglerselskabets interne modeller med hensyn til risikodækning eller foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til anvendelse af interne modeller, herunder stille krav om et tillæg til kapitalgrundlagskravet eller højere multiplikationsfaktorer.«

10. § 239 affattes således:

»§ 239. Finanstilsynet kan stille krav om, at et fondsmæglerselskab på et tidligt stadium træffer de foranstaltninger, som Finanstilsynet finder nødvendige, hvis fondsmæglerselskabet ikke overholder bestemmelserne, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber eller kravene i forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, eller hvis Finanstilsynet har dokumentation for, at fondsmæglerselskabet sandsynligvis vil overtræde bestemmelserne, der gennemfører nævnte direktiv, eller bestemmelserne i nævnte forordning inden for de næste 12 måneder.

Stk. 2. Med henblik på § 219, samt anvendelsen af forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, kan Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet at foretage de nødvendige foranstaltninger, herunder kan Finanstilsynet indføre restriktioner for eller begrænse fondsmæglerselskabets virksomhed, transaktioner eller netværk eller stille krav om afhændelse af aktiviteter, der indebærer for stor risiko for et fondsmæglerselskabs finansielle soliditet.«

11. § 240 affattes således:

»§ 240. Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav til et fondsmæglerselskab end de, der følger af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, herunder krav om indberetning af kapital- og likviditetspositioner, forudsat de oplysninger, der skal indberettes, ikke er overlappende og en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Et af tilfældene beskrevet i § 239, stk. 1, foreligger.
- 2) Indberetningerne er nødvendige for, at Finanstilsynet har tilstrækkeligt belæg for vurderingen i medfør af § 239, stk. 1, af, om et fondsmæglerselskab sandsynligvis vil overtræde de bestemmelser, der

gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber, eller bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber inden for de næste 12 måneder.

3) Indberetningerne er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed i øvrigt.«

12. Efter § 242 indsættes:

»§ 242 a. Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i fondsmæglerselskaber for medlemmerne af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion og for andre fysiske personer, der anses for at være ansvarlige for fondsmæglerselskabets overtrædelse af følgende bestemmelser:

a) Fondsmæglerselskabet råder ikke over effektive former for virksomhedsstyring som nævnt i § 94, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 7, samt § 107.

b) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 54, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om opfyldelse af forpligtelsen til at opfylde kapitalgrundlagskravene i nævnte forordnings artikel 11 eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.

c) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 54, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om koncentrationsrisiko eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.

d) Fondsmæglerselskabet udsætter sig for en koncentrationsrisiko, som overstiger grænseværdierne i artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, jf. dog artikel 38 og 39 i nævnte forordning.

e) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 43 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber gentagne gange eller konsekvent undlader at besidde likvide aktiver, jf. dog artikel 44 i nævnte forordning.

f) Fondsmæglerselskabet i strid med bestemmelserne i sjette del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader

at afgive oplysninger eller afgiver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.

g) Fondsmæglerselskabet foretager udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i investeringsselskabets kapitalgrundlag, i tilfælde, hvor artikel 28, 52 eller 63 i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber forbyder sådanne udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i kapitalgrundlaget.

h) Fondsmæglerselskabet er fundet ansvarligt for en alvorlig overtrædelse af danske bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

i) Fondsmæglerselskabet tillader en eller flere personer, der ikke overholder §§ 75 og 76 i denne lov, at blive eller forblive medlem af ledelsesorganet.«

13. § 252 affattes således:

»§ 252. Konstaterer Finanstilsynet, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som udøver grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, udgør en risiko for danske kunder eller den finansielle stabilitet i Danmark, skal Finanstilsynet straks meddele tilsynsmyndighederne i værtslandet herom.

Stk. 2. Finanstilsynet kan efter meddelelse af oplysningerne efter stk. 1 træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte kunderne eller den finansielle stabilitet, når investeringsselskabets tilsynsmyndigheder i hjemlandet ikke har kunnet træffe de nødvendige foranstaltninger for at stoppe handlinger, der udgør en risiko for kunderne eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet underretter Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed inden de nødvendige foranstaltninger træffes.«

14. I § 258 indsættes efter »alle«: »fysiske og juridiske personer og andre organer«, og »§ 256, stk. 5« ændres til: »§ 256, stk. 1« og efter »tavs-hedspligt« indsættes: »og må kun anvende nævnte oplysninger til de formål, som den kompetente myndighed udtrykkeligt har fastsat eller i overensstemmelse med denne lov«.

UDKAST

15. I § 266, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »§ 104, stk. 1, 2. pkt.,«: »§ 105 a,« og i *stk. 1, nr. 2*, ændres »og artikel 43-54« til: », artikel 43-51, artikel 53 og artikel 54«.

16. I § 285, *stk. 2*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

17. I § 285, *stk. 3*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 5

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 169 af 16. februar 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 720 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 266, *stk. 2*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

2. I § 299, *stk. 2*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

3. I § 299, *stk. 3*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 6

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 21. juni 2024, som ændret ved § 9 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 33, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

2. I § 33, *stk. 3, 3. pkt.*, indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 7

UDKAST

I lov om betalingskonti og basale erhvervskonti, jf. lovbekendtgørelse nr. 407 af 29. marts 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 20 i lov nr. 720 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 19, stk. 1, 1. og 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 7,« til: »§ 345, stk. 12,« og i 2. pkt. efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes: »eller anden regulering«.

2. I § 19, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 8

I lov om forbrugslånsvirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 2. februar 2025, som ændret ved § 10 i lov nr. 720 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

2. I § 21, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 9

I lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 285 af 1. marts 2023, som ændret ved § 8 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, § 13 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 11 i lov nr. 720 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

2. I § 15, stk. 4, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 10

I lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 21. oktober 2024, som ændret ved § 14 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, § 11 i lov nr. 1668 af 30. december 2024 og § 9 i lov nr. 720 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

UDKAST

1. I § 18, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

2. I § 18, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 11

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1163 af 13. november 2024, som ændret ved § 7 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, § 16 i lov nr. 1668 af 30. december 2024 og § 3 i lov nr. 720 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 176, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

2. I § 176, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 12

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 231 af 1. marts 2024, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 481 af 22. maj 2024 og senest ved § 2 i lov nr. 720 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 171, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

2. I § 171, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »lov om kapitalmarkeder«: »eller anden regulering«.

§ 13

I lov om nr. 1534 af 12. december 2023 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, som ændret ved § 9 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 12 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring

1. I § 35 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

UDKAST

»Stk. 2. Bestemmelsen i § 32, stk. 1, er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til politiet, når det er relevant for varetagelsen af Finanstilsynets eller politiets opgaver.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 14

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 652 af 10. juni 2025, som ændret ved § 6 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 211, stk. 4, ændres »ekspertpanelet« til: »det regnskabskyndige underudvalg, eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.

2. Efter § 234 indsættes:

»§ 234 a. Finanstilsynet offentliggør halvårligt en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet. Påbud kan undtages fra oversigten, såfremt der er it-sikkerhedsmæssige hensyn, der taler imod offentliggørelse, eller hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.

Stk. 3. De omfattede virksomheder skal indsætte et link til den halvårige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.«

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2026.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af § 160, stk. 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 160, stk. 8, jf. denne lovs § 1, nr. 60.

Stk. 3. Lovens § 2, nr. 6, § 3, nr. 5, og § 14, nr. 1, finder kun anvendelse på påbud udstedt efter ikrafttrædelsesdatoen.

§ 16

UDKAST

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens §§ 1-14 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens §§ 1-4 og 7-14 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de forhold, som de færøske forhold tilsiger.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning.....	17
2. Lovforslagets hovedpunkter.....	18
2.1. Risikovurdering for finansiering af prolifération samt politikker, forretningsgange og kontroller for overholdelse af regler om finansielle sanktioner	18
2.1.1. Gældende ret	18
2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning....	22
2.2. Krav om en uafhængig revisionsfunktion til at teste politikker, forretningsgange og kontroller	24
2.2.1. Gældende ret	24
2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning....	26
2.3. Mindreåriges adgang til en basal indlånskonto uden samtykke.....	27
2.3.1. Gældende ret	28
2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	30
2.4. Erhvervsministerens beføjelser til at fastsætte nærmere regler om gebyrer efter lov om betalinger.....	32
2.4.1. Gældende ret	32
2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	30
2.5. Erhvervsministerens beføjelser til at fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår i forbindelse med indløsning og behandling af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument.....	32
2.5.1. Gældende ret	32
2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning....	32
2.6. Fondsmæglerselskabers offentliggørelse af stemmerettigheder og	36
2.6.1. Gældende ret	36
2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	36
2.7. Ændring til regler om Finanstilsynets beføjelser overfor fondsmæglerselskaber	37
2.7.1. Gældende ret	37
2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	37
2.8. Midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i fondsmæglerselskaber ...	38
2.8.1. Gældende ret	38

UDKAST

2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	38
2.9. Finanstilsynets mulighed for at give tilsynsreaktioner	41
2.9.1. Gældende ret	41
2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	41
2.10. Betaling for midlertidig administrator af et pengeinstitut eller realkreditinstitut.....	41
2.10.1. Gældende ret	41
2.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	41
2.11. Ændring af afgifter for prospekter	43
2.11.1. Gældende ret	43
2.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	44
2.12. Ændring af afgiftsbestemmelsen for benchmarkadministratorer.....	46
2.12.1. Gældende ret	46
2.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	46
2.13. Rettelse af hjemmelshenvisning for offentliggørelse af Finanstilsynets tilsynsreaktioner i en række love på det finansielle område	47
2.13.1. Gældende ret	47
2.13.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	48
2.14. Videregivelse af oplysninger til politiet i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.....	49
2.14.1. Gældende ret	49
2.14.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	50
3. Forholdet til databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen.....	52
4. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål.....	52
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige	52
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.....	53
7. Administrative konsekvenser for borgerne	55
8. Klimamæssige konsekvenser	55
9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser	55
10. Forholdet til EU-retten	55
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.	57
12. Sammenfattende skema.....	57

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række præciseringer og justeringer af den gældende finansielle regulering, der er nødvendige for at holde reguleringen relevant i lyset af samfundsudviklingen og for sikre korrekt gennemførelse af ny fælleseuropæisk regulering.

Lovforslaget har blandt andet til formål at implementere en række anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF), der er et mellemstatsligt samarbejde mod hvidvask m.v., som Danmark har været medlem af siden 1991. Der lægges således bl.a. op til at indføre krav om, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal have risikovurderinger vedrørende finansiering af masseødelæggelsesvåben (proliferationsfinansiering). Desuden skal de have skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, der sikrer overholdelse af regler om finansielle sanktioner mod lande, personer og virksomheder. Risikovurderingerne og de interne procedurer skal understøtte efterlevelsen af FN's sikkerhedsresolutioner og EU's sanktionsforordninger, hvilket er afgørende, ikke mindst i lyset af den aktuelle geopolitiske situation. Det foreslås derudover, at virksomheder og personer, der ikke i henhold til anden finansiell lovgivning, er forpligtede til at have en uafhængig revisionskontrol, pålægges et krav om uafhængig revisionskontrol.

Endvidere udmønter lovforslaget en række af initiativerne i aftalen af 26. juni 2025 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti om styrkelse af Dankort. Aftalen har bl.a. til formål at styrke konkurrence på betalingsområdet ved sikre de økonomiske rammer for nationale kortordninger, herunder Dankort, ved at ændre prisreguleringen, så der skabes rum for investeringer i kortet og incitament til at gennemføre udviklingstiltag, så Dankort kan opretholdes som et tidssvarende og konkurrencedygtigt nationalt betalingskort.

Lovforslaget har tillige til formål at fastsætte samlede regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af alle kortordninger med henblik på at kunne imødekomme behovet for et mere gennemsigtigt betalingsmarked.

Med lovforslaget sker der også en revidering af afgiften for prospekter, så der etableres et mere differentieret system baseret på typen af prospekter, der godkendes. I dag skal der betales den samme afgift for alle typer af prospekter. Differentieringen i afgiften skal afspejle forskellene mellem

forskellige prospekttyper, så den stemmer bedre overens med Finanstilsynets faktiske ressourceforbrug i forbindelse med gennemgangen af prospekter med henblik på godkendelse. Desuden vil lovforslaget ændre afgiften for benchmarkadministratorer, så det kun er de administratorer, der fremover vil være underlagt tilsyn, der skal betale afgift.

Lovforslaget indeholder derudover en række justeringer og præciseringer af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som skal sikre en korrekt implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR). Det sker på baggrund af en gennemgang af den danske implementering foretaget af Europa-Kommissionen, der vurderer, at der på visse punkter mangler tilstrækkelig implementering af IFD og IFR.

Lovforslaget har endelig til formål at tydeliggøre i hvidvaskloven, at det som altovervejende hovedregel er det materiale og de oplysninger, der foreligger ved inspektionens afslutning, der lægges til grund ved Finanstilsynets afgørelse om tilsynsreaktioner.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Risikovurdering for finansiering af proliferation samt politikker, forretningsgange og kontroller for overholdelse af regler om finansielle sanktioner

2.1.1. Gældende ret

Hvidvasklovens § 7, stk. 1, fastsætter, at virksomheder og personer omfattet af loven skal identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Risikovurderingen skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens eller personens forretningsmodel og omfatte en vurdering af de risici, der er forbundet med kunder, produkter og tjenesteydelser, transaktioner samt leveringskanaler og geografiske områder, hvor forretningsaktiviteterne udøves. Risikovurderingen skal dokumenteres og løbende opdateres.

Der gælder i dag ikke efter hvidvaskloven en definition af finansiering af proliferation og tilsvarende regler om, at virksomheder og personer omfattet af loven skal identificere og vurdere risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation.

Det er i hvidvasklovens § 8, stk. 1, fastsat, at virksomheder og personer omfattet af loven skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller. Disse skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme. Politikker, kontroller og forretningsgange skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.

Efter hvidvasklovens § 34 a, stk. 1, kan erhvervsministeren udpege en myndighed, som er ansvarlig for at offentliggøre navne på fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der er opført på FN's sanktionslister. Navnene offentliggøres på myndighedens hjemmeside. Erhvervsministeren har udpeget Erhvervsstyrelsen som ansvarlig myndighed.

Det følger af § 34 a, stk. 3, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven uden ugrundet ophold skal indefryse midler, som ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, hvis navne er offentliggjort på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Bestemmelsen muliggør indefrysning af midler i perioden fra offentliggørelsen af FN's sanktionslister, til disse er gennemført og offentliggjort i en EU-retsakt.

Der gælder på nuværende tidspunkt ikke regler i Danmark om, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal have skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller for overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner samt hvidvasklovens § 34 a, stk. 3, om indefrysning af midler efter FN's sanktionslister.

Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Spillemyndigheden og Advokatrådet påser, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven på myndighedernes respektive ressortområder, overholder love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

En række af de forordninger om finansielle sanktioner, som EU har vedtaget, er sanktioner mod manglende overholdelse af retsakter om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme. Et eksempel er de nuværende sanktioner mod Rusland, hvor EU ønsker at lægge pres på Rusland for at stoppe invasionen af Ukraine.

Danmark har siden 1991 været medlem af Financial Action Taskforce (FATF), som er et mellemstatsligt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask, finansiering af terrorisme og spredning af masseødelæggelsesvåben. Som medlemsland er Danmark forpligtet til at efterleve FATF's anbefalinger.

Det følger af FATF's anbefaling nr. 1, pkt. 10 og 11, at finansielle og ikke-finansielle virksomheder skal tage de nødvendige skridt for at identificere og vurdere deres risici for at blive misbrugt til hvidvask og finansiering af terrorisme. Ligeledes skal de have procedurer godkendt af ledelsen til at styre og begrænse de identificerede risici.

I forbindelse med FATF's 5. evalueringsrunde er anbefaling nr. 1 blevet revideret, så anbefalingen udvides til også at omfatte finansiering af proliferation. Det følger herefter af FATF's anbefaling nr. 1, pkt. 3, at finansielle og ikke-finansielle virksomheder skal identificere og vurdere deres risiko i relation til finansiering af proliferation samt have politikker, forretningsgange og kontroller til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici forbundet hermed. De risici, der er forbundet med finansiering af proliferation, er i anbefalingen begrænset til risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelserne i FN's sikkerhedsresolutioner mod finansiering af proliferation.

Ved finansiering af proliferation forstås levering af midler eller finansielle tjenesteydelser til fremstilling, erhvervelse, besiddelse, udvikling, eksport, omladning, transport, overførsel eller brug af nukleare, kemiske eller biologiske våben, der anvendes til ikke-legitime formål i strid med national lovgivning eller internationale forpligtelser.

Der er i FATF's anbefaling nr. 7 fastsat krav til medlemslandenes implementering af FN's sikkerhedsresolutioner vedrørende finansiering af proliferation. FATF definerer dermed finansiering af proliferation i relation til finansielle sanktioner mod spredning af masseødelæggelsesvåben under FN's Sikkerhedsråd, som ved udgangen af 2024 er rettet mod Nordkorea. For nuværende er det de samme sanktioner, der danner grundlag for de kommende forpligtelser i EU's hvidvaskpakke.

Der findes i dag 14 gældende sanktionsregimer vedtaget af FN's Sikkerhedsråd. Sanktionsregimerne er vedtaget i medfør af FN's Sikkerhedsråds resolutioner. Resolutionerne er bindende for FN's medlemsstater. Det betyder, at de enkelte medlemsstater, herunder Danmark, er forpligtet til at

gennemføre de sanktioner, som FN's Sikkerhedsråds resolutioner angiver. EU gennemfører på vegne af EU's medlemslande bestemmelserne i Sikkerhedsrådets resolutioner, hvorefter de er gældende i bl.a. Danmark.

Revisionen af FATF's anbefaling nr. 1, herunder fastsættelsen af anbefaling nr. 1, pkt. 3, medfører således, at medlemslandene skal stille krav om, at finansielle og ikke-finansielle virksomheders politikker, forretningsgange og kontroller skal omfatte risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelserne i FN's sikkerhedsresolutioner mod finansiering af proliferation samt styring af risikoen forbundet hermed.

FATF's anbefalinger indeholder ikke, på samme måde som det er tilfældet for finansiering af proliferation, et direkte krav om, at medlemslandene skal stille krav om, at finansielle og ikke finansielle virksomheders politikker, forretningsgange og kontroller, omfatter risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelserne i FN's sanktionsforordninger eller EU's sanktionsforordninger.

FATF evaluerer, i hvilket omfang medlemslandene lever op til FATF's anbefalinger. I den forbindelse evalueres landenes tekniske efterlevelse, herunder lovgivning, øvrige regler og retningslinjer samt myndighedernes be-
føjelser og procedurer. Videre evaluerer FATF effektiviteten af landenes forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Evalueringen af effektivitet indebærer, at der bl.a. måles på myndigheders og de forpligtede virksomheders praktiske indsats. Vurderingsmetoderne er fastsat i et evalueringsparadigme, som er opbygget med Immediate Outcomes (IOs).

Det fremgår af IO 10.4 og 11.5, at evalueringen omfatter omfanget af finansielle og ikke-finansielle virksomheders overholdelse og forståelse af deres forpligtelser og risici for omgåelse i relation til finansielle sanktioner vedrørende henholdsvis finansiering af terrorisme og finansiering af proliferation.

Det fremgår af IO 10.5 og 11.6, at evalueringen omfatter myndighedernes tilsyn med finansielle og ikke-finansielle virksomheders overholdelse af deres forpligtelser i relation til finansielle sanktioner vedrørende henholdsvis finansiering af terrorisme og finansiering af proliferation.

FATF anbefalede i forbindelse med den seneste evaluering af Danmark, at der generelt bør ske en øget indsats på området for finansielle sanktioner,

herunder i relation til de forpligtede enheders forståelse af risici og implementering af krav angående sanktioner samt tilsynsmyndighedernes tilsyn med de forpligtede enheders overholdelse af krav angående sanktioner.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den første tilsynsmyndighed siden hvidvasklovens ikrafttræden har vist, at det ofte er afgørende for en korrekt efterlevelse af hvidvasklovens regler, at virksomheden har risikovurderinger og klare og operationelle politikker, forretningsgange og kontroller.

Eksempelvis viser Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, at virksomheder, der kender sin iboende risiko og har fastsat klare strategiske mål i relation til sin praktiske håndtering af forebyggelsen af hvidvask og terrorfinansiering, hvis ansatte er givet klare instruktioner for, hvorledes dette i praksis skal ske, og som fører en tilstrækkelig kontrol med, at politikker og forretningsgange overholdes, ofte har lettere ved at efterleve hvidvasklovgivningen.

Finanstilsynets tilsynsvirksomhed viser desuden, at det kan være vanskeligt for virksomheder, der ikke har tilstrækkelige politikker, forretningsgange og dokumenterede kontroller at godtgøre overfor tilsynsmyndighederne, at virksomhedens praktiske håndtering af forebyggelsen af hvidvask og terrorfinansiering er tilstrækkelig og dermed sikre, at lovgivningen overholdes.

Risikovurderinger for proliferationsfinansiering samt politikker, forretningsgange og kontroller for sanktionshåndtering er således generelt en væsentlig forudsætning for, at virksomhederne er i stand til effektivt at forebygge et sådant misbrug. Det er desuden en væsentlig forudsætning for, at tilsynsmyndighederne kan få forelagt den nødvendige dokumentation, der gør myndighederne i stand til at vurdere virksomhedernes praktiske håndtering på området, herunder hvorvidt virksomhederne i praksis er i stand til at sikre hurtig og korrekt håndtering af proliferationsfinansiering og sanktionsoverholdelse i deres forretning.

Overholdelse af FN's og EU's forordninger om finansielle sanktioner mod lande, fysiske og juridiske personer, grupper, enheder eller organer er af afgørende betydning for effektiviteten af sanktionerne. Det skyldes, at sanktioner skal være signalgivende og standse en bestemt adfærd eller politik i det land, sanktionerne er rettet mod. Et eksempel er de nuværende sanktioner mod Rusland, hvor EU ønsker at lægge pres på Rusland for at stoppe invasionen af Ukraine.

Idet der internationalt ses med stor alvor på manglende efterlevelse og brud på sanktionsforordningerne, er det også et område, som Financial Action Task Force (FATF) vil sikre, at Danmark og danske virksomheder efterlever, herunder at danske tilsynsmyndigheder fører en tilstrækkelig kontrol hermed. Som led i FATF's evaluering, der forventes påbegyndt ultimo 2026, vil Danmark bl.a. blive evalueret på sin evne til at sikre, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven forstår og er i stand til at styre deres risici i overensstemmelse med FN's sikkerhedsresolutioner og dermed implicit EU's sanktionsforordninger.

I forbindelse med FATF's evalueringsrunde er FATF's anbefalinger blevet udvidet, så disse også omfatter finansiering af proliferation. Udvidelsen indebærer blandt andet, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal have en risikobaseret tilgang til at begrænse finansiering af proliferation og således skal identificere og vurdere risici for brud på, manglende implementering og omgåelse af forordninger, ligesom de skal styre identificerede risici via politikker, forretningsgange, og kontroller.

EU's kommende hvidvaskforordning, Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1624 af 31. maj 2024 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der blev offentliggjort i Europæisk Tidende den 19. juni 2024, og som helhed finder anvendelse fra den 10. juli 2027, omfatter i forordningens artikel 9 og 10 bestemmelser, der regulerer henholdsvis omfanget af interne politikker, procedurer og kontroller og omfanget af risikovurderinger. De foreslåede ændringer af § 7, stk. 1 og § 8, stk. 1, er således svarende til dele af kravene i artikel 9 og 10 i forordningen.

Det forventes, at den nye fælles EU-hvidvasktilsynsmyndighed (Anti-Money Laundering Authority) senest den 10. juli 2026 udsteder retningslinjer om de elementer, som virksomhederne på grundlag af virksomhedens art, herunder dens risici og kompleksitet, og dens størrelse bør tage hensyn til, når de træffer beslutninger vedrørende omfanget af deres interne politikker, procedurer og kontroller.

Det er på den baggrund vurderingen, at den foreslåede ændring vil tjene til at skabe klarhed om, hvordan virksomheden eller personen skal håndtere overholdelse af de pågældende forordninger samt pligten til indefrysning af midler efter hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

Det er desuden vurderingen, at den foreslåede ændring vil medvirke til at skabe et mere effektivt værn mod terrorfinansiering og finansiering af proliferation i Danmark, samt gøre Danmark til et mindre attraktivt land for personer, der måtte ønske at deltage i sådanne aktiviteter.

Danmarks internationale forpligtelser nødvendiggør, at de af hvidvaskloven omfattede virksomheder og personer forpligtes til at identificere og vurdere risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation samt at have politikker, forretningsgange og kontroller for overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner.

Det foreslås derfor, at det i hvidvaskloven fastsættes, at virksomheder og personer omfattet af loven skal identificere og vurdere risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation. Det foreslås endvidere, at der indsættes en definition heraf i loven.

Det foreslås samtidig, at det i hvidvaskloven fastsættes, at virksomheder og personer omfattet af loven, skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller for overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, samt at disse omfatter overholdelse af pligten til indefrysning af midler efter hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

For en nærmere gennemgang af den foreslåede ændring henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 2, 3, 4 og 8, og bemærkningerne hertil.

2.2. Krav om en uafhængig revisionsfunktion til at teste politikker, forretningsgange og kontroller

2.2.1. Gældende ret

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer omfattet af loven skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller. Disse skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme. Politikker, kontroller og forretningsgange skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.

Det følger af hvidvasklovens § 8, stk. 2, at politikker, kontroller og forretningsgange, skal godkendes af den hvidvaskansvarlige.

Det følger endvidere af lovens § 8, stk. 3, at virksomheder, der i anden lovgivning er forpligtet til at have en compliancefunktion, skal udpege en complianceansvarlig på ledelsesniveau, som skal kontrollere og vurdere, om forretningsgangene og de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe eventuelle mangler, er effektive. Den complianceansvarlige skal tillige kontrollere, at virksomheden underretter Hvidvasksekretariatet i overensstemmelse med pligten i § 26.

Det fremgår desuden af lovens § 8, stk. 4, at bestyrelser i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, dog ikke disses filialer, distributører og agenter her i landet, og som har en intern revision eller intern audit, og bestyrelser i andre virksomheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, og som i henhold til anden lovgivning er underlagt krav om en intern revision eller intern audit, skal sikre, at den interne revision eller interne audit vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.

FATF's anbefaling nr. 18 indeholder bl.a. de generelle krav til kontrol på koncernniveau, som er relevante for filialer og datterselskaber (interne politikker, procedurer og kontroller, herunder passende medarbejder screeningsprocedurer, medarbejderuddannelse, og en uafhængig revisionsfunktion).

Det følger af FATF's anbefaling nr. 18 og nr. 23, at finansielle virksomheder og ikke-finansielle virksomheder skal have mekanismer på hvidvaskområdet, der sikrer, at en uafhængig revisionsfunktion gennemfører test af virksomhedens politikker, procedurer og kontroller.

Der gælder på nuværende tidspunkt ikke regler i Danmark om, at øvrige virksomheder og personer, der ikke er omfattet af hvidvasklovens § 8, stk. 4, skal sikre, at virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller testes af en uafhængig revisionsfunktion.

EU's kommende hvidvaskforordning, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1624 af 31. maj 2024 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der blev offentliggjort i Europæisk Tidende den 19. juni 2024, og som helhed finder anvendelse fra den 10. juli 2027, omfatter i

forordningens artikel 9 en bestemmelse, der regulerer omfanget af interne politikker, procedurer og kontroller. En tilsvarende bestemmelse fremgår af forordningens artikel 9, stk. 2, litra b, hvori det fastsættes, at forpligtede enheder skal sikre, at der foretages kontrol af interne politikker, procedurer og kontroller, som er indført i den forpligtede enhed. Hvis der ikke findes en uafhængig revisionsfunktion, kan den forpligtede enhed lade denne test udføre af en ekstern ekspert.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Hvidvaskloven indeholder krav om, at en række nærmere opregnede virksomheder som har en intern revision eller intern audit, eller som i henhold til anden lovgivning er underlagt krav om en intern revision eller intern audit, skal sikre, at den interne revision eller interne audit vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.

Mange af de finansielle virksomheder har allerede i dag en uafhængig revisionsfunktion som følge af krav fra anden finansiel lovgivning. Den foreslåede ændring har derfor til hensigt at fastlægge, at virksomheder og personer, som ikke i henhold til anden finansiel lovgivning er pålagt krav om at have etableret en uafhængig revisionskontrol, pålægges et sådant krav eller et krav om brug af en ekstern ekspert.

FATF's anbefaling nr. 18 og 23 stiller krav om, at finansielle og ikke-finansielle virksomheder skal sikre, at en uafhængig revisionsfunktion gennemfører test af virksomhedens politikker, procedurer og kontroller.

Kravet om en uafhængig revisionsfunktion har til formål at sikre, at virksomhedernes interne politikker, procedurer og kontroller undergives en objektiv og fagligt kvalificeret gennemgang, der kan afdække svagheder eller mangler og dermed styrke virksomhedernes risikostyring. Kravet har desuden til formål at sikre en regelmæssig evaluering og justering af virksomhedernes interne procedurer i overensstemmelse med ændrede risici og regulatoriske krav. Kravet har herudover til formål at sikre, at virksomhederne kan dokumentere overfor eksempelvis tilsynsmyndighederne, at den effektivt efterlever gældende FATF-standarder samt national hvidvasklovgivning. Dette er bl.a. med til at sikre virksomhedens ansvarlighed.

Den foreslåede ordning vil således medvirke til at skabe et mere effektivt værn mod hvidvask og terrorfinansiering i Danmark og medvirke til, at gøre

Danmark til et mindre attraktivt land for personer, der måtte ønske at deltage i sådanne aktiviteter.

Der er derfor behov for at indføre en forpligtelse i hvidvaskloven, hvori det fastsættes, at de politikker, procedurer og kontroller, som virksomheder og personer omfattet af loven er forpligtet til at gennemføre, kontrolleres af en uafhængig revisionsfunktion. Hvis der ikke findes en uafhængig revisionsfunktion, kan virksomheden eller personen lade en ekstern ekspert foretage kontrollen af politikkerne, procedurerne og kontrollerne.

Det er vurderingen, at den foreslåede ændring til hvidvasklovens § 8, stk. 4, vil sikre, at Danmark lever op til de internationale forpligtelser og imødekommer den kritik, som Danmark modtog ved sidste FATF-evaluering i 2017.

Den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 4, 2. og 3. pkt., er dermed svarende til dele af kravet i artikel 9, stk. 2, litra b, i EU's kommende hvidvaskforordning, Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1624 af 31. maj 2024 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der blev offentliggjort i Europæisk Tidende den 19. juni 2024, og som helhed finder anvendelse fra den 10. juli 2027.

Det forventes desuden, at den nye fælles EU-hvidvasktilsynsmyndighed (Anti-Money Laundering Authority) senest den 10. juli 2026 udsteder retningslinjer om de elementer, som virksomhederne på grundlag af virksomhedens art, herunder dens risici og kompleksitet og dens størrelse, bør tage hensyn til, når de træffer beslutninger vedrørende omfanget af deres interne politikker, procedurer og kontroller, navnlig med hensyn til personale, der afsættes til compliancefunktionerne. Disse retningslinjer vil desuden identificere situationer i relation til tilrettelæggelse af interne kontroller på kommercielt plan, i compliancefunktionens og revisionsfunktionens niveau samt den uafhængige revisionsfunktion, der kan udføres af en ekstern ekspert.

For en nærmere gennemgang af den foreslåede ændring henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 2, 3, 4 og 8, og bemærkningerne hertil.

2.3. Erhvervsministerens beføjelser til at fastsætte nærmere regler om gebyrer efter lov om betalinger

2.3.1. Gældende ret

Kapitel 7 i lov om betalinger fastsætter rammerne for udbydere af betalings-tjenesters mulighed for at pålægge betaler og betalingsmodtager gebyrer i forbindelse med brug af betalingstjenester.

Udbydere af betalingstjenester kan ifølge § 123, stk. 1, i lov om betalinger, pålægge en betalingsmodtager (forretninger m.v.) omkostningerne ved driften af et betalingssystem, hvor transaktionerne gennemføres ved brug af et betalingsinstrument. Gebyrerne fastsættes efter § 122. Erhvervsministeren kan dog efter § 123, stk. 4 og 5, fastsætte undtagelser hertil.

Det følger af bemærkningerne, at bestemmelsen i § 123, stk. 1, fastslår udgangspunktet i gældende ret, som er, at udbyder har en generel ret til at pålægge betalingsmodtager at betale til driften af et betalingssystem, jf. FT 2016-17, tillæg A, L 157, s. 260f.

I henhold til § 122, stk. 1, i lov om betalinger må der ikke anvendes urimelige priser og avancer ved fastsættelse af gebyr m.v. i forbindelse med gennemførelse af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument. Ved urimelige priser og avancer forstås priser og avancer, der er højere, end hvad der ville være tilfældet under virksom konkurrence, jf. § 122, stk. 1, 2. pkt. Bestemmelsen er udformet generelt og omfatter prisfastsættelse hos enhver virksomhed, der fastsætter gebyrer og vederlag i forbindelse med kortbetalinger, jf. FT 2016-17, tillæg A, L 157, s. 259. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har efter bestemmelsen mulighed for at foretage indgreb over for aktører, der fastsætter priser, som ligger over prisen i andre lande med en effektiv betalingsformidling, fastsætter priser, der ikke står i et rimeligt forhold til omkostningerne, eller fastsætter priser, der medfører en overnormal indtjening, jf. FT 2017-17, tillæg A, L 157, s. 259.

Erhvervsministeren kan i henhold til § 123, stk. 4, i lov om betalinger, fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtageren at betale til dækning af udbyderens omkostninger til driften af betalingssystemet.

Endvidere kan erhvervsministeren i medfør af § 123, stk. 5, 1. pkt., i lov om betalinger, fastsætte nærmere regler om, hvorledes betalingen i prismodeller fastsat efter stk. 123, stk. 4, skal beregnes. Endelig kan erhvervsministeren med hjemmel i § 123, stk. 5, 2. pkt., i lov om betalinger fastsætte

UDKAST

supplerende regler for betalingsinstrumenter omfattet af § 123, stk. 1, i lov om betalinger.

Erhvervsministeren har udstedt bekendtgørelse nr. 2163 af 18. december 2020 om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i medfør af i bestemmelserne i § 123, stk. 4 og 5, i lov om betalinger ("abonnementsbekendtgørelsen").

Abonnementsbekendtgørelsen finder kun anvendelse på nationale betalingskortordninger i den fysiske handel, når betalingstransaktionen afvikles med et betalingsinstrument forsynet med chip omfattet af § 7, nr. 18, i lov om betalinger. Endvidere finder bekendtgørelsen kun anvendelse på nationale betalingskortordninger, hvis anvendelse omfatter en væsentlig del af det samlede antal transaktioner i Danmark. Bekendtgørelsen omfatter bl.a. nærmere regler for, hvorledes indlødere heraf kan kræve betaling fra betalingsmodtagere. På nuværende tidspunkt er Dankort den eneste nationale betalingskortordning, som er omfattet af abonnementsbekendtgørelsen.

Ved ændringen af § 64, i lov om betalinger, jf. Folketingstidende 2024-2025, tillæg C, L 193 A som vedtaget, side 3, er retsstillingen tydeliggjort i relation til udbydere af betalingstjenesters adgang til betalingssystemer, således at der ikke er tvivl om, at udbydere af betalingstjenester, herunder blandt andet indlødere, skal have adgang til betalingssystemer.

Det følger af lov om betalinger og af abonnementsbekendtgørelsen, at betalingsmodtagernes samlede betalinger for at modtage betalingsinstrumentet (indtægtsrammen) højest kan udgøre omkostningerne ved driften af betalingssystemet, som opgjort af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. også Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 12 som fremsat, side 16.

Ved den seneste ændring af abonnementsbekendtgørelsen forlænges indtægtsrammen fra 2023 til at gælde i 2026 og 2027, med mulighed for at fremskrive omkostninger ved driften af et betalingssystem som opgjort i den senest gennemførte omkostningsundersøgelse. Endvidere undtages mindre indlødere fra prisreguleringen.

Det fremgår af bemærkningerne fra 2020, hvor det blev gjort muligt for erhvervsministeren at fastsætte nærmere regler om, at udbydere af betalingsinstrumenter omfattet af reguleringen også kan tilbyde andre

prismodeller end et årligt abonnement (f.eks. i form af en procentvis sats per transaktion), at de samlede betalinger i prismodellen ikke kan overstige omkostningerne forbundet med driften jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 12 som fremsat, side 42.

I henhold til gældende ret er erhvervsministerens beføjelser således afgrænset til at fastsætte nærmere regler om prismodeller til dækning udelukkende af udbyderens omkostninger til driften af betalingssystemet.

Det følger i den forbindelse af abonnementsbekendtgørelsen, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen hvert andet år gennemfører en undersøgelse af omkostningerne ved driften af et betalingssystem. Det følger også af abonnementsbekendtgørelsen, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen træffer afgørelse om fastsættelse af indtægtsrammen for de omfattede udbydere for en toårig periode. Indtægtsrammen i det enkelte kalenderår fastsættes på baggrund af de omkostninger, der er fastsat ved den senest gennemførte omkostningsundersøgelse, og den samlede årlige sum af betalinger i et betalingssystem i det enkelte kalenderår må ikke være højere end de omkostninger (100 pct.) ved driften af et betalingssystem, der er fastsat ved den senest gennemførte omkostningsundersøgelse.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Et konkurrencedygtigt, nationalt alternativ til internationale betalingskort er væsentligt for, at Danmark også i fremtiden har adgang til sikre, effektive og billige betalinger.

Dankort har gennem mange år understøttet lave priser for betalinger i Danmark. Kortet har som nationalt betalingskort med dansk prisregulering sikret adgang til billige betalinger for danske forretninger og har medvirket til at holde priserne på internationale betalingskort nede.

Samtidig har Dankort værdi for robustheden af Danmarks betalingsinfrastruktur. Muligheden for at vælge mellem flere betalingsløsninger styrker robustheden af Danmarks betalingsberedskab. Det understøtter, at danskerne kan betale for f.eks. dagligvarer og medicin i en krisesituation.

Det er væsentligt for danske virksomheder og forbrugere, at Danmark også i fremtiden har et tidssvarende, nationalt alternativ til internationale betalingsløsninger. Hvis Dankort ikke opretholdes som en reel og konkurrencedygtig valgmulighed blandt betalingsløsningerne i Danmark, kan det

medføre stigende omkostninger for danske virksomheder og forbrugere og føre til øget sårbarhed.

På den baggrund vurderes det, at der skal gives mulighed for at øge indtægtsrammen for Dankort, så den kan dække de involverede aktørers omkostninger til de nødvendige investeringer i udvidelser af Dankorts funktionalitet.

Med ændringen af § 64, stk. 1, i lov om betalinger, er det blevet tydeliggjort, at udbydere af betalingstjenester skal gives adgang til betalingssystemer på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Lovændringen fremmer konkurrencen blandt udbydere af betalingstjenester, herunder ved at sikre bedre adgang til at indløse betalinger med betalingskort.

Med ændringen af § 64, stk. 1, i lov om betalinger og i lyset af, at det er afgørende at opretholde en konkurrencedygtig, national betalingsløsning, vurderer Erhvervsministeriet, at erhvervsministerens beføjelser efter lov om betalinger bør ændres.

Erhvervsministerens nuværende beføjelser efter § 123, stk. 4 og 5, i lov om betalinger, omfatter mulighed for at fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtageren at betale til dækning af udbyderens omkostninger til driften af betalingssystemet.

De nuværende principper for fastsættelse af indtægtsrammen i reguleringen understøtter ikke længere muligheden for at opretholde et konkurrencedygtigt, nationalt alternativ til internationale betalingsløsninger, som er afgørende for, at Danmark også i fremtiden har adgang til sikre, effektive og billige betalinger.

På den baggrund foreslås det at ændre § 123, stk. 4, i lov om betalinger.

Erhvervsministeren bør således kunne fastsætte nærmere regler om, at udbydere af visse typer af betalingsinstrumenter kan pålægge betalingsmodtagere at betale mere, end hvad der svarer til dækning af udbyderens omkostninger til selve driften af betalingssystemet. Det understøtter, at flere indlødere kan komme ind på markedet, og at der dermed bliver bedre mulighed for at flere indlødere kan udbyde indløsning og behandling af betalingstransaktioner med betalingsinstrumenter omfattet af § 123, stk. 4.

Den foreslåede ændring vil medføre, at udbydere vil kunne opnå en vis reguleret indtjening ved driften af det pågældende betalingssystem. Formålet er at sikre tidssvarende regulering og øge incitamentet til, at udbydere af visse typer af betalingsinstrumenter investerer i og gennemfører relevante udviklingstiltag til forbedring af betalingsinstrumenters funktionalitet, så betalingsinstrumenter omfattet af § 123, stk. 4, er konkurrencedygtige over for internationale alternativer, samt sikre at indlødere har incitament til at udbyde indløsning og behandling af betalingstransaktioner med disse betalingsinstrumenter.

Med hjemlen er det hensigten, at erhvervsministeren ændrer abonnementsbekendtgørelsen, så den i bekendtgørelsen fastsætte indtægtsramme øges for nationale kortordninger omfattet af § 123, stk. 4, og abonnementsbekendtgørelsen, og at indtægtsrammen fastsættes for otte år frem for to år.

For nærmere om erhvervsministerens beføjelser til at fastsætte nærmere regler om gebyrer efter lov om betalinger henvises til lovforslagets § 3, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.4. Erhvervsministerens beføjelser til at fastsætte regler om gennemsigthed i gebyrer og vilkår i forbindelse med indløsning og behandling af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument

2.4.1. Gældende ret

Kapitel 7 i lov om betalinger fastsætter rammerne for udbydere af betalingstjenesters mulighed for at pålægge betaler og betalingsmodtager gebyrer i forbindelse med brug af betalingstjenester.

Udbydere af betalingstjenester har efter § 123, stk. 1, i lov om betalinger mulighed for at pålægge betalingsmodtageren at betale omkostningerne ved driften af et betalingssystem, hvor transaktionerne gennemføres ved brug af et betalingsinstrument. Erhvervsministeren kan med hjemmel i § 123, stk. 5, 2. pkt., i lov om betalinger fastsætte supplerende regler for betalingsinstrumenter omfattet af § 123, stk. 1.

Det fremgår af bemærkningerne til § 123, stk. 5, 2. pkt., i lov om betalinger, at erhvervsministeren kan fastsætte supplerende regler for betalingsinstrumenter, der ikke er omfattet af abonnementsordningen. Det fremgår således heraf, at ”bemyndigelsen for så vidt angår supplerende regler vedrører

betalingsinstrumenter, der ikke er omfattet af abonnementsordningen.”, jf. Folketingstidende 2016-2017, tillæg A, L 157 som fremsat, side 262.

Det følger således af denne bestemmelse, at hjemlen til at fastsætte supplerende regler i medfør af 123, stk. 5, i lov om betalinger ikke omfatter nationale kortordninger, der er omfattet af abonnementsordningen, jf. § 123, stk. 4, i lov om betalinger. På nuværende tidspunkt er Dankort den eneste omfattede nationale kortordning.

Erhvervsministeren kan derimod med hjemmel i § 123, stk. 5, 2. pkt., fastsætte supplerende regler, herunder regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner, for kortordninger, der ikke er omfattet af abonnementsordningen, dvs. f.eks. de internationale kortordninger såsom Visa og Mastercard.

Erhvervsministeren har udnyttet denne hjemmel til at udstede bekendtgørelse nr. 1364 af 12. januar 2017 om offentliggørelse af maksimale gebyrer for betalingsmodtagere i fysisk handel.

Erhvervsministeren har efter gældende ret ikke mulighed for ved en samlet bekendtgørelse at fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner, der gælder for alle kortordninger.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner (interbankgebyrforordningen) er umiddelbart gældende og bindende i medlemsstaterne, herunder Danmark. Forordningen regulerer bl.a., hvordan indløserne skal opkræve sine betalingsmodtagere for gebyrer, og hvilke oplysninger indløserne skal videregive til sine betalingsmodtagere om bl.a. gebyrer.

Det fremgår af interbankgebyrforordningen, at indløserne skal tilbyde og opkræve gebyrer for indløsning og behandling af betalingstransaktioner opdelt efter de forskellige kategorier af kort og forskellige kortmærker med forskellige interbankgebyrniveauer, medmindre betalingsmodtagere skriftligt anmoder indløseren om at opkræve blandede detailhandelsgebyrer, jf. artikel 9, stk. 1. Herudover skal indløserne specificere beløbet for hvert gebyr for indløsning og behandling af betalingstransaktioner og vise det gældende interbankgebyr og ordningsgebyrer separat for hver kategori og hvert kortmærke i deres aftaler med betalingsmodtager, medmindre betalingsmodtageren skriftligt fremsætter en anden anmodning jf. artikel 9, stk. 2.

Artikel 9 regulerer således samlet set, at indlødere skal tilbyde en bestemt prismodel til sine betalingsmodtagere, men også at kontrakterne mellem kortindløser og betalingsmodtager skal indeholde oplysninger om størrelsen af de forskellige gebyrer for forskellige kortbetalinger.

Det fremgår derudover af artikel 12 i interbankgebyrforordningen, at indlødere skal stille visse oplysninger til rådighed for betalingsmodtageren om hver korttransaktion, bl.a. oplysninger om størrelsen af eventuelle gebyrer for indløsning og interbankgebyr.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Virksom konkurrence sikrer en effektiv samfundsmæssig ressourceanvendelse til gavn for både virksomheder og forbrugere. Effektiv konkurrence styrker endvidere den samlede danske økonomi og er en vigtig forudsætning for, at vi kan have velfungerende markeder med et varieret udbud af varer af en høj kvalitet og til en konkurrencedygtig pris. En grundlæggende betingelse for virksom konkurrence i et marked er, at der er gennemsigtighed i priser og vilkår.

Kortbetalingsmarkedet er præget af en række udfordringer, der skaber ineffektiv konkurrence. I en undersøgelse gennemført i 2024 af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen svarer 55 pct. af de adspurgte betalingsmodtagere, at de ikke har et overblik over deres omkostninger relateret til indløsning af betalingskort. I undersøgelsen svarer 70 pct. af betalingsmodtagerne, at det er svært at sammenligne priser og vilkår på tværs af indlødere. Det fremgår endvidere af undersøgelsen, at kun ca. en tredjedel af de adspurgte virksomheder har forsøgt at forhandle om kontrakter, mens godt to tredjedele af betalingsmodtagerne omvendt ikke regelmæssigt afsøger markedet for bedre tilbud. Samtidig viser undersøgelsen, at den lille andel af aktive betalingsmodtagere i de fleste tilfælde forhandler sig til bedre priser og vilkår. Det fremgår endvidere af erhvervsministerens Betalingsrapport 2024, at aktive betalingsmodtagere, der afsøger markedet, kan reducere deres omkostninger for indløsning og behandling af betalingstransaktioner væsentligt.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der er behov for at styrkebetalingsmodtageres (forretningers mv.) mulighed for at afsøge markedet og opnå de bedste priser og vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner. Det kan gøres ved at forpligte indlødere m.fl. til at gøre gebyrer og vilkår tilgængelige på en mere gennemsigtig måde, således at betalingsmodtagere

får bedre mulighed for at identificere behov, afsøge markedet, sammenligne priser og indhente tilbud.

Dette forslag er bl.a. inspireret af en ordning i Storbritannien, hvor den britiske myndighed på området, kaldet "Payment Systems Regulator" (PSR), har fastsat en række tiltag for at øge gennemsigtigheden på betalingsmarkedet i "Specific Direction 14 requiring providers of card-acquiring services to provide information to merchants" og "Specific Direction 15 requiring providers of card-acquiring services to provide prompts to merchants" af oktober 2022, udstedt i medfør af kapitel 5 i den britiske "Financial Services (Banking Reform) Act 2013".

Erhvervsministerens nuværende beføjelser efter § 123, stk. 5, 2. pkt., i lov om betalinger giver ikke mulighed for, at ministeren kan udstede en samlet bekendtgørelse om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument.

Erhvervsministeriet foreslår på den baggrund, at der kan fastsættes samlede regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af alle kortordninger, dvs. både kortordninger, der ikke er omfattet af abonnementsordningen, men også nationale kortordninger, der er omfattet af abonnementsordningen, for at kunne imødekomme behovet for et mere gennemsigtigt betalingsmarked.

Med den foreslåede lovændring vil erhvervsministeren få hjemmel til at fastsætte samlede regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument.

Hjemlen skal give erhvervsministeren mulighed for at udstede en bekendtgørelse med henblik på at øge gennemsigtigheden i gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument, der omfatter alle kortordninger. Det er hensigten, at bekendtgørelsen skal sætte en hensigtsmæssig ramme for de oplysninger, som indløsere med flere stiller til rådighed om gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner. Bekendtgørelsen vil forpligte større indløsere og behandlere i Danmark målt på antal kortindløsninger i Danmark.

For at undgå at skabe ekspansions- og etableringsbarrierer og for at undgå at mindske incitamentet for iværksætterier for aktuelle og potentielle nye og mindre udbydere af betalingstjenester i Danmark, der udbyder indløsning

og behandling af betalingstransaktioner, skal bekendtgørelsen indeholde en regulering af, hvilke virksomheder der bliver omfattet af de nye krav.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

2.5. Fondsmæglerselskabers offentliggørelse af stemmerettigheder og afstemningsadfærd

2.5.1. Gældende ret

Det følger af artikel 52, stk. 1, i IFR, at medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber (på dansk: fondsmæglerselskaber), som ikke betragtes som små og ikke indbyrdes forbundne, i overensstemmelse med IFR's artikel 46, offentliggør andelen af stemmerettigheder, der er knyttet til de aktier, som besiddes direkte eller indirekte af investeringsselskabet, en beskrivelse af afstemningsadfærden på generalforsamlinger, en redegørelse for anvendelsen af stedfortrædende rådgivere og retningslinjerne for stemmeafgivning.

Artikel 52, stk. 2, indeholder undtagelser til stk. 1.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Europa-Kommissionen har i forbindelse med pilotprojektet for IFD påpeget, at artikel 52, stk. 1 og 2, i IFR medfører en forpligtelse for medlemslandene til at sikre fondsmæglerselskabernes overholdelse af kriterierne i artikel 52, stk. 1 og 2, ved at indføre forpligtelserne i national ret.

Det foreslås at indføre en ny § 105 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, der gengiver artikel 52, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre klarhed om, at en række fondsmæglerselskaber vil skulle offentliggøre en række oplysninger på samme dato, som fondsmæglerselskabet offentliggør sit årsregnskab. Fondsmæglerselskabet vil bl.a. skulle offentliggøre andelen af stemmerettigheder, der er knyttet til de aktier, som besiddes, og en redegørelse for anvendelsen af en rådgivende stedfortræder.

Den foreslåede bestemmelse medfører ikke en ny retsstilling, da forordningen er direkte gældende. Af forordningen følger dog en forpligtelse for medlemsstaterne til at sikre, at fondsmæglerselskaberne offentliggør oplysningerne, og denne forpligtelse sikres overholdt ved at skrive fondsmæglerselskabernes offentliggørelsespligt eksplicit ind i national ret i overensstemmelse med Europa-Kommissionens anvisninger.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

2.6. Ændring til regler om Finanstilsynets beføjelser overfor fondsmæglerselskaber

2.6.1. Gældende ret

Det følger af den gældende § 239 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet har beføjelse til at påbyde et fondsmæglerselskab at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis det er sandsynligt, at et fondsmæglerselskab inden for de følgende 12 måneder vil overtræde §§ 18, 67, 80, 94, 101, 105, 107-113 eller 120 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, regler udstedt i medfør heraf eller IFR.

Finanstilsynet kan bl.a. indføre restriktioner for eller begrænse fondsmæglerselskabets virksomhed, sætte krav om afhændelse af aktiviteter, der indebærer for stor risiko for fondsmæglerselskabets finansielle soliditet, sætte krav om at anvende nettooverskud til at styrke kapitalgrundlaget, eller sætte krav om, at fondsmæglerselskabet begrænser eller forbyder udlodninger eller rentebetalinger til aktionærer.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Europa-Kommissionen har i forbindelse med pilot-sagen påpeget en række unøjagtigheder i implementeringen af artikel 38 og 39 i IFD, som er gennemført ved § 239 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Det foreslås derfor, at § 239 tilrettes, så den bedre stemmer overens med direktivet.

Da § 239 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter udgør en samlet implementering af artikel 38 og 39, foreslås det at opdele implementeringen således, at artikel 38 fremover vil fremgå af § 239, stk. 1, og artikel 39 vil fremgå af § 239, stk. 2.

Der vil med den foreslåede ændring ske en udvidelse af beføjelsernes anvendelsesområde. Anvendelsesområdet vil blive udvidet til fremover at omfatte manglende overholdelse af alle regler, der følger af IFR eller gennemfører IFD. Den foreslåede ændring vil desuden tydeliggøre, at et påbud både vil kunne gives i de tilfælde, hvor Finanstilsynet konstaterer at fondsmæglerselskabet overtræder reglerne og i tilfælde, hvor Finanstilsynet har dokumentation for, at det er sandsynligt, at en overtrædelse vil finde sted inden for 12 måneder. Der vil ikke med den foreslåede ændring ske en ændring af den type beføjelser, der efter gældende ret er tillagt Finanstilsynet.

Finanstilsynet vil altid skulle iagttage et proportionalitetsprincip i anvendelsen af foranstaltninger. Det medfører bl.a., at Finanstilsynet er forpligtet til ikke at træffe mere indgribende foranstaltninger, end det er nødvendigt for at opnå målet med foranstaltningen.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 9 og 10, og bemærkningerne hertil.

2.7. Midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i fondsmæglerselskaber

2.7.1. Gældende ret

Finanstilsynet kan efter § 242 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter påbyde et fondsmæglerselskab at afsætte en direktør eller påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, hvis Finanstilsynet vurderer, at vedkommende ikke kan bestride stillingen som følge af manglende efterlevelse af kravene om egnethed og hæderlighed eller kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid til varetagelse af hvervet.

2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kommissionen har i forbindelse med pilotsagen påpeget at artikel 18, stk. 2, litra c, i IFD ikke er implementeret. Den bliver derfor implementeret.

Det foreslås derfor at indsætte en ny § 242 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at udvide Finanstilsynets reaktionsmuligheder således, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i fondsmæglerselskaber for medlemmerne af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion og for andre fysiske personer, der anses for at være ansvarlige for fondsmæglerselskabets overtrædelse af en række bestemmelser. Dette vil være personer, som kan sidestilles med direktions- eller bestyrelsesmedlemmer. Forbuddet vil efter den foreslåede bestemmelse bl.a. kunne fastsættes, hvis fondsmæglerselskabet ikke råder over effektive former for virksomhedsstyring, undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om opfyldelse af kapitalgrundlagskravene eller grænserne for koncentrationsrisiko, eller hvis fondsmæglerselskabet udsætter sig for en koncentrationsrisiko, som overstiger grænseværdierne.

Det foreslåede skal sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser efter IFD, hvorefter medlemsstaternes kompetente myndigheder skal have beføjelse til at pålægge de nævnte overtrædelser administrative sanktioner og foranstaltninger.

Finanstilsynets vil kunne anvende beføjelsen, hvis de nævnte overtrædelser er særligt grove. Særlig grov adfærd kan være gentagne overtrædelser eller

en overtrædelse, der har væsentlig påvirkning på virksomhedens finansielle situation.

Finanstilsynet vil altid skulle iagttage et proportionalitetsprincip i anvendelsen af administrative sanktioner og foranstaltninger, hvilket medfører at Finanstilsynet er forpligtet til ikke at træffe mere indgribende foranstaltninger end nødvendigt for at opnå målet med foranstaltninger. Den foreslåede § 242 a vil gennemføre artikel 18, stk. 2, litra c, og artikel 18, stk. 2, 3. afsnit, i IFD.

2.8. Finanstilsynets mulighed for at give tilsynsreaktioner

2.8.1. Gældende ret

Finanstilsynets mulighed for at give tilsynsreaktioner, herunder påbud og påtaler, følger af Finanstilsynets generelle adgang og pligt til at påse overholdelsen af lovgivningen, jf. blandt andet § 344 i lov om finansiell virksomhed og §§ 47 og 51 i hvidvaskloven. Finanstilsynet har beføjelse til at pålægge virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven samt regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler og ved overførsler af visse kryptoaktiver, eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, at iværksætte nødvendige tiltag, hvis der sker overtrædelser af lovens bestemmelser.

Finanstilsynet giver påbud i de tilfælde, hvor der konstateres overtrædelser af regelgrundlaget på inspektionstidspunktet. Et påbud pålægger virksomheden en handlepligt. Påbud anvendes, når en virksomhed enten handler i strid med reglerne eller undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter lovgivningen. Et påbud har et fremadrettet sigte og kan ikke anvendes i situationer, hvor den konstaterede overtrædelse ikke længere består på inspektionstidspunktet.

I de tilfælde, hvor der er konstateret en overtrædelse af regelgrundlaget, men hvor der ikke gives et påbud om bestemte handlinger eller undladelser, kan Finanstilsynet vælge at give en påtale. Påtale anvendes typisk, hvor overtrædelsen vedrører en midlertidig situation, der er afsluttet, eller hvor virksomheden af egen drift har bragt forholdet i orden inden inspektionen.

Ved vurderingen af, om der skal gives et påbud eller en påtale, lægger Finanstilsynet de faktiske forhold i virksomheden, som foreligger på tidspunktet for inspektionens (henholdsvis onsite og offsite) afslutning, til grund.

2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

UDKAST

Finanstilsynets afgørelse efter en inspektion er udtryk for Finanstilsynets vurdering af, i hvilken grad virksomheden overholder gældende lovgivning på inspektionstidspunktet. Efter gældende ret er det ikke udtrykkeligt reguleret, hvilket skæringstidspunkt Finanstilsynet skal anvende for inddragelse af nyt materiale og nye oplysninger fra virksomheden i afgørelsen efter en inspektion, herunder om Finanstilsynet skal inddrage materiale, som virksomheden har udarbejdet efter inspektionen og efterfølgende sender til Finanstilsynet.

Det kan i praksis give anledning til usikkerhed om, hvorvidt virksomheder kan påvirke udfaldet af Finanstilsynets konklusioner ved fremlæggelse af supplerende oplysninger efter afslutningen af inspektionen.

Efter Finanstilsynets faste praksis er det virksomhedens faktuelle forhold på det tidspunkt, hvor Finanstilsynet konstaterer overtrædelsen på inspektionen (onsite og offsite), som danner grundlag for, om Finanstilsynet skal udstede et påbud eller en påtale. Det inddrages således ikke i den efterfølgende afgørelse, hvis virksomheden lovliggør forholdene efter konstateringen, men inden den endelige afgørelse sendes til virksomheden. Materiale, som virksomheden udarbejder efterfølgende for at imødegå den konstaterede overtrædelse og fremlægger efter inspektionstidspunktet, bliver som udgangspunkt ikke tillagt betydning ved vurderingen af en allerede konstateret overtrædelse.

Det vurderes hensigtsmæssigt at tydeliggøre, hvilket materiale Finanstilsynet efter sin praksis lægger til grund i afgørelsessager. Det foreslås derfor, at det skal fremgå direkte af lovteksten, at Finanstilsynets afgørelser om reaktioner skal træffes på baggrund af det materiale og de oplysninger, der foreligger ved afslutningen af inspektionen.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre øget retssikkerhed og forudsigelighed for de omfattede virksomheder og personer ved klart at fastlægge skæringspunktet i vurderingen af, om der skal udstedes et påbud eller en påtale. Herigennem styrkes ligeledes effektiviteten i sagsbehandlingen. Den foreslåede bestemmelse præciserer således, at der ikke efterfølgende kan fremlægges materiale med henblik på at ændre afgørelsen.

Finanstilsynet skal undersøge forholdene i de enkelte virksomheder og informere offentligheden hurtigst muligt om forholdene i virksomhederne. Det er væsentligt, at offentligheden får et retvisende billede af forholdene på tidspunktet for inspektionen. Hvis der efterfølgende igangsættes en længere sagsproces på virksomhedens foranledning, vil dette kunne forsinke

offentliggørelsen og samtidig skabe et misvisende indtryk, da Finanstilsynet på grund af tavshedspligten ikke kan oplyse om den mellemliggende sagsbehandling, hvor virksomheden løbende har rettet op på forhold, som blev konstateret på inspektionen.

Ved at lægge vægt på forholdene på inspektionstidspunktet sikres det, at virksomhederne behandles ens uanset deres ressourcer. Hvis ikke dette skæringstidspunkt lægges til grund, ville der kunne opstå en skævvridning, hvor virksomheder med omfattende administrative ressourcer modtager påtaler, mens virksomheder med færre administrative ressourcer modtager påbud.

I særlige tilfælde, hvor der foreligger ekstraordinære omstændigheder, gives der mulighed for, at Finanstilsynet kan vælge at inddrage materiale fremlagt efter inspektionen. Dette kan eksempelvis være i situationer, hvor der undervejs er it-tekniske hindringer, eller dokumentation, som virksomheden skal hente fra et fjernarkiv, eller i tilfælde hvor der er behov for viden fra særlige nøglemedarbejdere, men disse ikke er til stede under inspektionen.

Denne undtagelsesadgang sikrer den nødvendige fleksibilitet i ekstraordinære situationer uden at kompromittere forudsigeligheden i tilsynspraksis.

2.9. Betaling for midlertidig administrator af et pengeinstitut eller realkreditinstitut

2.9.1. Gældende ret

Det fremgår af § 243 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut eller et realkreditinstitut at indsætte en eller flere midlertidige administratorer, hvis instituttets finansielle situation forværres betydeligt, eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Det er forudsat i bemærkningerne til § 243 c, stk. 1, at instituttet afholder udgifterne til den midlertidige administrator, jf. Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, L 105 som fremsat, side 66.

2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Virksomhederne har pligt til at afholde udgifterne til en midlertidig administrator. Pligten bør fremgå direkte af loven og ikke blot af bemærkningerne.

Det foreslås at skrive direkte i lovteksten, at et pengeinstitut eller realkreditinstitut skal afholde udgifterne til en midlertidig administrator.

Den foreslåede ordning vil ikke medføre en materiel ændring af virksomhedernes retsstilling, men vil sikre, at loven klart angiver, hvordan udgifterne til en midlertidig administrator afholdes.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

2.10. Undtagelse til gensidighedskravet i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed §§ 30 og 31

2.10.1. Gældende ret

Anordning nr. 838 af 14. august 2012 om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed fastsætter i medfør af §§ 30 og 31 regler for udøvelse af finansiel virksomhed i Grønland for de virksomheder, der har fået tilladelse til at udøve finansiel virksomhed i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

§§ 30 og 31 i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed indeholder et særligt grønlandsk krav om, at udøvelse af finansiel virksomhed er betinget af, at der er en aftale mellem Grønland og den pågældende virksomheds hjemland, der fastsætter, at grønlandske virksomheder har samme rettigheder i vedkommende hjemland (gensidighedskrav). Gensidighedskravet blev indført ved anordning nr. 1252 af 15. december 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed, som bl.a. blev udstedt i medfør af § 438, stk. 1, i lov nr. 453 af 10. juni 2003 om lov om finansiel virksomhed.

Formålet med gensidighedskravet er at sikre, at grønlandske finansielle virksomheder skal have adgang til at udøve finansiel virksomhed i de EU-lande, hvor de finansielle virksomheder, der vil udøve finansiel virksomhed i Grønland, har hjemsted.

Ud over ovennævnte krav om en gensidighedsaftale forudsætter udøvelse af finansiel virksomhed i Grønland efter reglerne i §§ 30 og 31 i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed, jf. anordning nr. nr. 838 af 14. august 2012, at den finansielle virksomhed har tilladelse i sit hjemland til at udøve de aktiviteter, virksomheden ønsker at udøve i Grønland, og at Finanstilsynet har modtaget meddelelse fra hjemlandets tilsynsmyndighed om virksomhedens aktiviteter, adresse m.v.

Reglerne for udøvelse af finansiel virksomhed er de samme som i Danmark med undtagelse af, at der i Danmark ikke gælder et krav om en gensidighedsaftale. Det følger af §§ 30 og 31 i lov om finansiel virksomhed, jf. lov bekendtgørelse nr. 650 af 9. juni 2025.

2.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det har siden gensidighedskravet blev indført vist sig eksempler på, at der kan være udfordringer med at indgå gensidighedsaftaler mellem hjemlandene for de virksomheder, der udøver eller ønsker at udøve grænseoverskridende finansiell virksomhed i Grønland, og Grønland. Det er derfor vurderet hensigtsmæssigt ændre gensidighedskravet i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiell virksomhed til alene at være et krav om en aftale mellem hjemlandet og Grønland.

Ændringen skal sikre, at finansielle institutter inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, fortsat kan drive virksomhed i Grønland eller påbegynde udøvelsen af finansiell virksomhed, uden at de skal afvente en egentlig gensidighedsaftale mellem deres hjemland og Grønland. Udøvelsen vil fortsat forudsætte, at der foreligger en aftale mellem hjemlandet og Grønland for b.la. at sikre tilsynssamarbejdet mellem Finanstilsynet og hjemlandstilsynet. Fastholdelse af et aftalekrav sikrer, at der ikke rykkes ved det grønlandske prærogativ i forhold at bestemme, hvilke landes virksomheder, der skal have adgang til det grønlandske marked.

For at kunne ændre gensidighedskravet kræver det, at den gældende kongelige anordning for Grønland ændres. For at kunne ændre anordningen er det nødvendigt at sætte anordningshjemlen i lov om finansiell virksomhed i kraft på ny for §§ 30 og 31. Dette er begrundet i, at en anordningshjemmel alene kan anvendes en gang, og den pågældende anordningshjemmel allerede er blevet anvendt til at udstede anordning nr. nr. 1252 af 15. december 2004 om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 8 i anordningshjemlen i lov om finansiell virksomhed, så anordningshjemmelen kan benyttes på ny til at indsætte en undtagelse til gensidighedskravet i §§ 30 og 31 i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiell virksomhed.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

2.11. Ændring af afgifter for prospekter

2.11.1. Gældende ret

Fysiske eller juridiske personer, der anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt, betaler 55.800 kr. i afgift pr. anmodning. Det følger af § 361, stk. 2, nr. 11, i lov om finansiell virksomhed. Beløbet er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven. Afgiften i forbindelse med godkendelse af prospekter er den samme for alle prospekttyper.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2004-05, tillæg A, side 390, at afgiften ikke er differentieret efter prospekter for forskellige typer af værdipapirer eller udstedere, idet det skønnes, at der ikke vil være stor forskel på udgifterne til behandling af forskellige typer af prospekter, da, Finanstilsynet skal godkende prospekterne efter det samme regelsæt, uanset hvilken type værdipapir det drejer sig om. Det følger endvidere af bestemmelsens forarbejder, at såfremt der i praksis viser sig at være stor forskel på Finanstilsynets omkostninger i forbindelse med godkendelse af prospekter for forskellige typer af værdipapirer eller udstedere, vil afgiften blive taget op til revision.

De afgifter, Finanstilsynet opkræver, skal være rimelige og proportionale. Det følger af artikel 20, stk. 10, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked (prospektforordningen).

2.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med en ændring af prospektforordningen vil visse prospekttyper udgå, mens nye typer indføres. Der har i praksis vist sig at være stor forskel på Finanstilsynets tidsforbrug i forbindelse med godkendelse af forskellige prospekttyper. F.eks. er prospekter for et selskabs første udbud af værdipapirer til offentligheden, en såkaldt IPO, meget tidskrævende at gennemgå. Til sammenligning vil f.eks. basisprospekter og vækstorienterede EU-udstedelsesprospekter ofte være kortere dokumenter, der ikke tager lige så lang tid at gennemgå, da der er færre krav til indholdet i disse prospekttyper. Det er fundet hensigtsmæssigt, at bestemmelsen om afgift for prospekter revideres i forbindelse med introduktionen af nye prospekttyper, og ændringen af indholdskravene til visse eksisterende prospekttyper, så størrelsen på afgiften i højere grad afspejler ressourceforbruget ved gennemgangen af forskellige prospekttyper.

Et prospekt består som regel af et registreringsdokument, der indeholder oplysninger om udstederen, en værdipapirnote, der indeholder oplysninger om de værdipapirer, der udbydes, og et resume. Udsteder udarbejder oftest et samlet dokument, der indeholder både registreringsdokumentet, værdipapirnoten og resumeet. Prospektet kan dog også udarbejdes som særskilte dokumenter, da registreringsdokumentet kan udarbejdes og godkendes på forhånd. Herved er det kun værdipapirnoten og resuméet, der skal indsendes og godkendes i forbindelse med det konkrete udbud. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt, at afgiften kan deles op, hvis udsteder vælger at udarbejde prospektet som særskilte dokumenter. Det vil også sikre, at der kan

UDKAST

opkræves afgift for gennemgang og godkendelse af et registreringsdokument, selvom der i sidste ende ikke laves et udbud, og der i den forbindelse ikke indsendes en værdipapirnote og et resume, der fuldender prospektet.

Efter den gældende bestemmelse opkræves afgiften for prospekter ved anmodning om Finanstilsynets godkendelse. I praksis har Finanstilsynet på dette tidspunkt allerede gennemgået prospektet i overensstemmelse med en på forhånd fastsat tidsplan og givet bemærkninger ad flere omgange. Hvis udsteder efter gennemgangen ikke ønsker at fortsætte processen og dermed ikke formelt anmoder om Finanstilsynets godkendelse af prospektet, betales der ingen afgift. Det til trods for, at Finanstilsynet allerede har brugt den tid og de ressourcer, der er forbundet med en godkendelse. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at ændre bestemmelsen, så afgiften opkræves på tidspunktet for indsendelse af et prospekt med henblik på at opnå godkendelse. Det er også henset til, at det største arbejde for Finanstilsynet og de fleste ressourcer ligger i gennemgangen af det første udkast. Der bør af samme årsager også betales en del af afgiften, selvom udsteder afbryder processen, og prospektet ikke bliver godkendt.

Ud fra ovenstående betragtninger foreslås det, at bestemmelsen for afgift for prospekter i nyaffattes. Det foreslås, at fysiske eller juridiske personer, der indsender et prospekt med henblik på at opnå godkendelse, betaler en afgift ved første indsendelse, der som udgangspunkt er 60.000 kr., idet der dog fastsættes andre afgifter for visse forskellige prospekttyper. Afgiften på de 60.000 kr. skal altså gælde prospekter, der ikke er omfattet af de særlige afgifter, jf. det følgende. Det foreslås, at der fastsættes andre afgifter for visse forskellige prospekttyper, så afgiften i højere grad afspejler de reelle forskelle, der er, samt ressourceforbruget ved de forskellige prospekttyper. Det foreslås, at der sættes særlige afgifter for prospekter for en udsteders første udbud til offentligheden (IPO), for basisprospekter, for EU-opfølgingsprospekter, for vækstorienterede EU-udstedelsesprospekter og for tillæg. Derudover foreslås det, at afgiften kan opdeles, når der er tale om et prospekt bestående af særskilte dokumenter. Det foreslås desuden, at hvis udsteder afbryder godkendelsesprocessen efter indsendelse af prospektet, så det ikke skal godkendes, opkræves 60 pct. af afgiften. Dette vil gælde uanset, hvilken prospekttype og afgift der er tale om.

Det foreslåede vil medføre, at afgiften for godkendelse af prospekter betales ved første indsendelse i stedet for ved den formelle anmodning om godkendelse. Hvis processen afbrydes, så der ikke alligevel skal ske godkendelse af prospektet, betales 60 pct. af afgiften. Det foreslåede vil desuden medføre, at afgiften differentieres for visse prospekttyper.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

2.12. Ændring af afgiftsbestemmelsen for benchmarkadministratorer

2.12.1. Gældende ret

Benchmarkadministratorer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/1011/EU af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater (benchmarkforordningen), betaler en årlig afgift til Finanstilsynet. Dette følger af § 361, stk. 2, nr. 15, i lov om finansiell virksomhed.

Benchmarks inddeles i kategorier efter deres økonomiske betydning for markedet, herunder ikke-væsentlige, væsentlige og kritiske benchmarks. Et benchmark vil f.eks. være kritisk eller væsentligt, hvis det anvendes som reference for finansielle instrumenter eller finansielle kontrakter eller til måling af resultaterne i investeringsfonde med en samlet værdi på mindst 500 mia. euro for kritiske benchmarks og 50 mia. euro for væsentlige benchmarks. Andre benchmarks kategoriseres efter de særlige EU-politikker, som de bidrager til at fremme, herunder EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks.

2.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at fjerne uforholdsmæssige administrative byrder for mindre betydningsfulde benchmarks og fokusere på de benchmarks, der har større betydning for markedet er benchmarkforordningen blevet ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/914 af 7. maj 2025 om ændring af forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår anvendelsesområdet for reglerne for benchmarks, brugen i Unionen af benchmarks leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland og visse indberetningskrav.

Ændringerne vil bl.a. medføre, at størstedelen af kravene i forordningen kun finder anvendelse på kritiske benchmarks, væsentlige benchmarks, EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks. Det vil indebære, at det kun er administratorer af disse benchmarks, der skal ansøge om godkendelse eller registrering hos Finanstilsynet, og dermed kun disse administratorer som vil være underlagt tilsyn.

Efter den gældende afgiftsbestemmelse skal alle benchmarkadministratorer, der er omfattet af benchmarkforordningen, betale afgift til Finanstilsynet. Det er ikke hensigtsmæssigt, da det ikke er alle administratorer, der i

fremtiden vil være underlagt krav om godkendelse eller registrering og dermed være under tilsyn.

Det foreslås derfor at ændre afgiftsbestemmelsen, så benchmarkadministratorer, som er godkendt eller registreret af Finanstilsynet i henhold til benchmarkforordningen, skal betale afgift.

Det foreslåede vil sikre, at kun benchmarkadministratorer, der er under tilsyn hos Finanstilsynet, skal betale afgift.

Der henvises i øvrigt til lovforslaget § 2, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

2.13. Rettelse af hjemmelshenvisning for offentliggørelse af Finanstilsynets tilsynsreaktioner i en række love på det finansielle område

2.13.1. Gældende ret

I en række sektorlove på det finansielle område fremgår det af reglerne om offentliggørelse af reaktioner fra Finanstilsynet, at Finanstilsynet skal offentliggøre tilsynsreaktioner, og at en virksomhed skal offentliggøre en reaktion, den modtager fra Finanstilsynet, indenfor tre hverdage, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

I de samme sektorlove på det finansielle område fremgår det af reglerne om offentliggørelse af domme og bødevedtagelser i sager, som Finanstilsynet har politianmeldt, at den dømte virksomhed skal offentliggøre dommen eller bødevedtagelsen indenfor ti hverdage eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Reglerne blev indført i 2012 i dengang eksisterende love og er siden gentaget i en række hovedlove, der er vedtaget efter 2012. Henvisningen til lov om kapitalmarkeder erstattede henvisning til tidligere gældende lov om værdipapirhandel

Det følger af forarbejderne til reglerne om offentliggørelse af tilsynsreaktioner, domme og bødevedtagelser til bl.a. lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 61, at ved offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skal lov om værdipapirhandel iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter lov om værdipapirhandel udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse af tilsynsreaktionen afvente selskabsmeddelelsen. Kan selskabet udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel, vil offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

I bestemmelserne om offentliggørelse er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en tilsynsreaktion eller dom. Det følger af forarbejderne til bl.a. lov om finansiel virksomhed, jf. Folketings-tidende 2012-13, tillæg A, side 60, at det er hensigten, at offentliggørelsen af tilsynsreaktioner som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen, dog forudsat, at offentliggørelsen er i overensstemmelse med lov om værdipapirhandel. Finanstilsynets offentliggørelse af en dom eller bødevedtagelse skal ske, når virksomheden har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen.

Det fulgte af den dagældende § 27, stk. 1, i lov om værdipapirhandel, at en virksomhed, der var udsteder af værdipapirer, der var optaget til handel, skulle offentliggøre intern viden, dvs. kurspåvirkende oplysninger, hurtigst muligt. Det fulgte af den dagældende § 27, stk. 6, at en udsteder på eget ansvar og under visse betingelser kunne udsætte offentliggørelsen af intern viden for ikke at skade sine berettigede interesser.

§ 27, stk. 1-6, i lov om værdipapirhandel, blev ophævet ved lov nr. 632 af 8. juni 2016, som følge af, at Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) Nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (markedsmisbrugsforordningen), trådte i kraft. Det følger af artikel 17, stk. 1, i markedsmisbrugsforordningen, at en udsteder af værdipapirer, der er optaget til handel, skal offentliggøre intern viden hurtigst muligt. Det følger af artikel 17, stk. 4, i markedsmisbrugsforordningen, at en udsteder under visse betingelser kan udsætte offentliggørelsen af intern viden, hvis udstederen har en legitim interesse heri.

2.13.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med reglerne om offentliggørelse af tilsynsreaktioner, domme og bødevedtagelser er det ifølge forarbejderne tilsigtet, at reglerne om, at intern viden skal offentliggøres hurtigst muligt, og om en virksomheds mulighed for at udsætte offentliggørelsen af intern viden, skal gælde forud for fristen for offentliggørelse af tilsynsreaktioner, domme og bødevedtagelser på henholdsvis tre eller ti hverdage. Det vil sige, at hvis den pågældende virksomhed, der modtager reaktionen eller dommen eller vedtager et bødeforlæg, er en udsteder af værdipapirer optaget til handel, og tilsynsreaktionen, dommen eller bødevedtagelsen udgør intern viden, skal virksomheden offentliggøre reaktionen eller dommen hurtigst muligt. Kan virksomheden udsætte offentliggørelsen af den interne viden, kan virksomheden overskride fristen for offentliggørelse på henholdsvis tre eller ti hverdage, og i så fald skal

Finanstilsynet også afvente virksomhedens offentliggørelse, inden Finanstilsynet offentliggør reaktionen eller dommen.

Reglerne om offentliggørelse af intern viden fandtes oprindeligt i lov om værdipapirhandel. Reglerne i lov om værdipapirhandel blev dog erstattet af markedsmisbrugsforordningens tilsvarende regler i 2016. Ved en fejl er henvisninger til lov om værdipapirhandel i offentliggørelsesreglerne i en række love blevet konsekvensrettet til kun at henvise til lov om kapitalmarkeder, da lov om kapitalmarkeder erstattede lov om værdipapirhandel. Derudover er der i en række love vedtaget efter 2018 skrevet en henvisning til lov om kapitalmarkeder i reglerne om offentliggørelse af reaktioner og domme. Da undtagelsen til fristen for offentliggørelse bør vedrøre pligten til at offentliggøre intern viden hurtigst muligt eller muligheden for at overskride fristen, hvis virksomheden på eget ansvar udsætter offentliggørelsen af den interne viden, bør der tilføjes en henvisning til anden regulering, hvormed der som udgangspunkt menes markedsmisbrugsforordningen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at reglerne om offentliggørelse af intern viden efter markedsmisbrugsforordningens regler vil være en undtagelse til fristen for offentliggørelse af reaktioner, domme og bødevedtagelser. Finanstilsynets offentliggørelse af tilsynsreaktioner er ikke reguleret af markedsmisbrugsforordningen, men Finanstilsynet bør udsætte offentliggørelsen af en reaktion eller dom, hvis den modtagende virksomhed er berettiget til at udsætte offentliggørelsen i overensstemmelse med markedsmisbrugsforordningen. For at sikre hjemmel til denne udsættelse af Finanstilsynets offentliggørelse vurderes det derfor nødvendigt at indsætte en henvisning til ”anden regulering” i lovteksten for at beskrive, på hvilket tidspunkt Finanstilsynet bør offentliggøre en reaktion eller dom.

For nærmere om offentliggørelse af tilsynsreaktioner henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 og 7, § 2, nr. 3 og 4, § 3, nr. 3 og 4, § 4, nr. 14 og 15, § 5, nr. 1 og 2, § 6, nr. 1 og 2, § 7, nr. 1 og 2, § 8, nr. 1 og 2, § 9, nr. 1 og 2, § 10, nr. 1 og 2, § 10, nr. 1 og 2, § 11, nr. 1 og 2 og § 12, nr. 1 og 2, og bemærkningerne hertil.

2.14. Videregivelse af oplysninger til politiet i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere

2.14.1. Gældende ret

Det fremgår af § 32, stk. 1, i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, at Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden.

Det følger af § 35, stk. 1, at tavshedspligten ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union, der har ansvaret for tilsyn med kreditservicevirksomheder, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af sine opgaver. Det følger af stk. 2, at § 354, stk. 6-16, i lov om finansiel virksomhed, som indeholder undtagelser til tavshedspligten, der følger af lov om finansiel virksomhed, tilsvarende finder anvendelse.

2.14.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter gældende ret vil det ikke være muligt for Finanstilsynet at anmode politiet om at oplyse, om de har kendskab til virksomheder, der har indgivet en ansøgning efter lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, f.eks. i forbindelse med en ansøgningssag om autorisation af inkassovirksomhed, det løbende tilsyn eller om politiet i øvrigt har relevante oplysninger for Finanstilsynets behandling af en ansøgning. Det skyldes, at Finanstilsynets anmodning til politiet vil udgøre videregivelse af oplysning om, at en konkret navngiven virksomhed har indgivet en ansøgning. Oplysningen om virksomhedens ansøgning er omfattet af de gældende regler om tavshedspligt.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har udstedt retningslinjer for vurderingen af den fornødne viden og erfaring hos en kreditservicevirksomheds ledelses- eller administrationsorganet som helhed i henhold til direktiv (EU) 2021/2167, jf. EBA/GL/2023/09. Heraf følger, at det bør sikres, at de oplysninger, som kreditserviceudbydere stiller til rådighed for relevante myndigheder under godkendelsesprocessen, anvendes hensigtsmæssigt, hvor det er muligt, samt at tilsynsprocedurerne tilrettelægges for at sikre en effektiv koordinering, hvor kreditserviceudbydere også er underlagt tilsyn af ikke-finansielle myndigheder.

Tilsynsprocedurerne bør især tage højde for situationer, hvor kreditservicevirksomheder også har tilladelse fra eller er underlagt tilsyn af ikke-finansielle myndigheder for at sikre en effektiv koordinering

Er en kreditserviceringsvirksomhed desuden også godkendt eller under tilsyn af ikke-finansielle myndigheder, bør tilsynsprocedurerne understøtte en effektiv koordinering mellem de relevante myndigheder. Formålet er at forenkle vurderingsprocessen og undgå unødvendig overlapning eller administrativ byrde for kreditserviceringsvirksomheden. En dansk kreditservicevirksomhed i Danmark indgår typisk i en virksomhed som også driver anden

inkassovirksomhed. Inkassovirksomhed, som ikke er kreditservicevirksomhed, kræver tilladelse fra politiet, dvs. en anden ikke-finansiell myndighed.

Det betyder, at de kompetente myndigheder bør benytte de allerede indsendte oplysninger, hvor det er relevant, for at undgå dobbeltarbejde og sikre en effektiv vurderingsproces.

Tilsynsprocedurerne bør sikre, at de oplysninger, som kreditservicevirksomheden stiller til rådighed for de kompetente myndigheder i løbet af tilladelsesprocessen, så vidt muligt anvendes hensigtsmæssigt med henblik på vurderingen af den fornødne viden og erfaring.

De nuværende muligheder for videregivelse af fortrolige oplysninger til politiet er ikke tilstrækkelige til at understøtte et effektivt tilsyn og det nødvendige samarbejde med politiet.

Tilsynet med kreditservicevirksomhederne er underlagt Finanstilsynet. De samme virksomheder er samtidigt inkassovirksomheder, som udfører inkasso i medfør af inkassoloven for den del, der ikke er kreditservicevirksomhed. Politiets Administrative Center (PAC) fører tilsyn med inkassovirksomhederne. Der er derfor situationer, hvor det er relevant for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed at kunne videregive oplysninger, da der er et naturligt overlap i myndighedskompetence. Det er f.eks. i de førnævnte ansøgningssager om tilladelse til kreditservicevirksomhed eller i sager, hvor Finanstilsynet skal vurdere ændringer i ledelsen i en kreditservicevirksomhed.

Udfører en kreditservicevirksomhed også andre inddrivelsesaktiviteter, som ikke er omfattet af lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, vil de fortsat være underlagt reglerne i lov om inkassovirksomhed, herunder den gældende tilsynsmodel på dette område. Således skal kreditservicevirksomheder, der både udfører kreditserviceringsaktiviteter omfattet af lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og inddrivelse af fordringer, der ikke er omfattet af lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, autoriseres til de respektive aktiviteter af henholdsvis Finanstilsynet og politiet, og vil være underlagt tilsyn af de respektive myndigheder afhængig af karakteren af deres aktiviteter.

Det er derfor vurderingen, at der er behov for at ændre gældende ret, så Finanstilsynet har mulighed for at videregive oplysninger til politiet, hvor det er relevant, for at undgå dobbeltarbejde og sikre et effektivt tilsyn.

3. Forholdet til databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen

Lovforslaget vurderes ikke at have relevans for forholdet til databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen.

4. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

Lovforslagets del om risikovurdering af politikker, forretningsgange og kontroller for overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner, pligten til indefrysning af midler samt kravet om en uafhængig revisionsfunktion har positive konsekvenser for verdensmålenes 16, delmål 16.4, om at reducere ulovlige våben- og pengestrømme og bekæmpe alle former for organiseret kriminalitet. Lovforslaget vil således medvirke til, at de af hvidvaskloven omfattede virksomheder har øget fokus på overholdelsen af love og forordninger, der indeholder regler om finansielle sanktioner og pligten til indefrysning af midler. Lovforslaget vil desuden have en præventiv effekt på overtrædelser, omgåelse eller manglende efterlevelse af sådanne love og forordninger. Herudover vil kravet om en uafhængig revisionsfunktion til at teste politikker, forretningsgange og kontroller medvirke til at skabe et mere effektivt værn mod hvidvask og terrorfinansiering i Danmark og medvirke til at gøre Danmark til et mindre attraktivt land for personer, der måtte ønske at deltage i sådanne aktiviteter.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets del om fastsættelse af regler om gennemsigtighed med gebyrer og vilkår og indløsning af betalingstransaktioner vil medføre ingen eller meget begrænsede økonomiske konsekvenser for det offentlige. Varetagelse af tilsynsopgaver vil ske inden for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens nuværende bevillingsmæssige ramme.

Ændringen af afgiftsbestemmelserne for prospektgodkendelser og benchmarkadministratorer forventes ikke at få økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet beløbene reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. lov om finansiel virksomhed § 361, stk. 13.

For så vidt angår princip nr. 2, 3, 5, 6 og 7 for digitaliseringsklar lovgivning, vurderes dette ikke at være af relevans for lovforslaget.

Lovforslagets øvrige dele forventes ikke at medføre økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets del vedrørende efterlevelse af anbefalinger fra FATF vil indebære, at de omfattede virksomheder fremover vil skulle identificere og vurdere virksomhedens risiko for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og overholdelse af hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

Lovforslagets del vedrørende efterlevelse af anbefalinger fra FATF vil endvidere indebære, at de omfattede virksomheder fremover vil skulle have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som skal omfatte overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og overholdelse af hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

Det vurderes dog i den forbindelse også, at de omfattede virksomheder allerede i nogen grad har skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, der omfatter de foreslåede krav, da virksomhederne allerede i dag skal overholde forordninger, der indeholder regler om finansielle sanktioner.

Endelig vurderes det, at den foreslåede udvidelse af hvidvasklovens § 8, stk. 4, der pålægger en række virksomheder pligt til at sikre, at virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller testes af en uafhængig revisionsfunktion, vil medføre administrative byrder for de virksomheder, der ikke i dag er omfattet af et sådan revisionskrav. I praksis skal virksomhederne gennemføre en sådan revision ca. hvert tredje år (eventuelt ved brug af ekstern ekspert).

Samlet set estimeres de administrative omstillingsomkostninger forbundet hermed til 548 mio. kr., mens de løbende omkostninger estimeres til 282 mio. kr. årligt. Der er tale om et skøn, og den faktiske byrde kan variere på tværs af virksomheder og brancher.

Lovforslagets del om ændring af afgiftsbestemmelsen for prospektgodkendelser forventes at medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. De omfattede virksomheder betaler allerede afgifter efter bestemmelsen. Der er blot tale om en differentiering i afgiftens størrelse, og det forventes derfor kun at medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Den økonomisk konsekvens for den enkelte virksomhed vil afhænge af, hvilket prospekt der skal godkendes. Den foreslåede afgift

for visse prospekttyper er lavere end den nuværende afgift, og for andre prospekttyper er den foreslåede afgift højere.

Lovforslagets del om ændring af afgiftsbestemmelsen for benchmarkadministratorer forventes at medføre begrænsede økonomiske konsekvenser. Få af de omfattede virksomheder vil med ændringen ikke skulle betale afgift fremover. Der findes aktuelt tre benchmarkadministratorer, der betaler afgifter efter den gældende bestemmelse.

Lovforslagets del om ændring af afgiftsbestemmelsen for prospektgodkendelser og benchmarkadministratorer medfører ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslagets del om at øge indtægtsrammen for Dankort vil medføre administrative lettelser for erhvervslivet. Erhvervsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvilke prismodeller, som udbydere af visse typer af betalingsinstrumenter, vil kunne pålægge betalingsmodtagere at betale til yderligere omkostninger, end direkte og nødvendige omkostninger til driften af betalingssystemet. Derudover vil denne del om at øge indtægtsrammen for Dankort medføre administrative konsekvenser for udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter. Der vil være en blanding af administrative lettelser og byrder forbundet med en lavere hyppighed, men mere omfattende indberetninger. De løbende administrative lettelser pr. virksomhed vil beløbe sig til ca. 135.000 kr. hvert andet år og ca. 0,3 mio. kr. årligt på samfundsniveau.

Lovforslagets del om at fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår i forbindelse med indløsning om behandling af behandlingstransaktioner med et betalingsinstrument medfører administrative byrder for erhvervslivet. I praksis vil reglen betyde, at indløserne og behandlere skal formidle informationer om priser og vilkår til sine kunder på en mere overskuelig måde.

Erhvervslivet vil have omstillingsomkostninger på ca. 8,5 mio. kr. samt løbende administrative konsekvenser for ca. 4. mio. kr. årligt. Disse omkostninger dækker udgifter til at udvikle og anvende et digitalt prissammenligningsværktøj og opsætning og anvendelse af opsummeringsbokse og notifikationsbeskeder.

Denne del af lovforslaget vurderes herudover at have positive økonomiske konsekvenser for betalingsmodtagere (forretninger m.v.) og forbrugere, idet det forventes, at øget gennemsigtighed med gebyrer for indløsning og

behandling af betalingstransaktioner vil aktivere betalingsmodtagere til på et oplyst grundlag at afsøge markedet, genforhandle eksisterende kontrakter og hyppigere skifte mellem indlødere og behandlere af betalingstransaktioner, hvilket vil forbedre konkurrencen på betalingsmarkedet. Dette vil endvidere skabe et incitament for indlødere og behandlere af betalingstransaktioner til at udvikle og tilbyde bedre vilkår som følge af det konkurrencemæssige pres, som aktive betalingsmodtagere kan skabe.

Selv en mindre forbedring af konkurrencen på indløsning af kort kan give forholdsvis store besparelser for betalingsmodtagere, hvilket i sidste ende kan betyde lavere priser for forbrugere.

Lovforslagets øvrige dele vurderes ikke at have medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets del om ændringer til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder en række justeringer og præciseringer, som sker på baggrund af, at Europa-Kommissionen har gennemgået Danmarks implementering af Europa-Parlamentets og Rådets (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD). På den baggrund er der fundet behov for at gennemføre visse ændringer i implementeringen, som gennemføres med dette lovforslag. En enkelt ændring er en gengivelse af artikel 52, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR).

Med de foreslåede ændringer til bestemmelserne i § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1 og 4, i hvidvaskloven indføres krav, der svarer til dele af de krav, der følger af forordning (EU) 2024/1624 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, der træder i kraft den 10. juli 2027. Med de foreslåede ændringer

sikres det i øvrigt, at Danmark opfylder de internationale anbefalinger, der er fastsat af FATF.

Bestemmelserne om midlertidig administrator kommer fra artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD). Hvordan udgifterne til den midlertidige administrator skal finansieres, følger dog ikke af BRRD. Dette foreslås derfor fastsat.

Lovforslagets del om at erhvervsministeren kan fastsætte regler om gennemsigtighed med gebyrer og vilkår for indløsning af betalingstransaktioner, vil regulere den måde, som priser og centrale vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner formidles til betalingsmodtagere.

Interbankgebyrforordningens artikel 9 og artikel 12 regulerer bl.a., at indlødere skal tilbyde en bestemt prismodel til sine betalingsmodtagere med individuelt specificerede gebyrer, og hvilke oplysninger indlødere skal videregive til betalingsmodtagere om bl.a. størrelsen af gebyrer, som gengivet i lovforslagets afsnit 2.4.1.

Formålet med den foreslåede ordning i § 123, stk. 7, i lov om betalinger bemyndigelsen omfatter, at erhvervsministeren kan fastsætte regler, der sikrer, at betalingsmodtagere får bedre mulighed for at gennemskue og sammenligne priser for indløsning og behandling af betalingstransaktioner.

Den foreslåede hjemmelsbestemmelse ændrer ikke på de forpligtelser, der følger af interbankgebyrforordningen.

Forpligtelserne i interbankgebyrforordningens artikel 9 og artikel 12 består fortsat uændret, og indlødere skal derfor fortsat stille de anførte detaljerede oplysninger om gebyrer for hver enkel betalingstransaktion separat til rådighed for betalingsmodtagere. Denne forpligtelse vil ikke blive påvirket af, at indlødere og behandlere i medfør af den foreslåede regelændring f.eks. i faktureringer eller via andre relevante kommunikationskanaler skal formidle oplysninger om gebyrer i en opsummeringsboks.

Hvis den foreslåede hjemmel udnyttes til at fastsætte regler om gennemsigtighed, vil indlødere dermed pålægges andre forpligtelser udover, hvad der følger af bestemmelserne i interbankgebyrforordningen.

Lovforslagets del om videregivelse af oplysninger til politiet i relation til ansøgningssager og tilsyn med kreditservicevirksomheder bidrager til at sikre, at Finanstilsynet kan overholde EBA's retningslinjer for vurderingen af den fornødne viden og erfaring hos en kreditservicevirksomheds ledelses- eller administrationsorgan som helhed i henhold til direktiv (EU) 2021/2167, jf. EBA/GL/2023/09. Det fremgår af punkt 50 i retningslinjerne, at tilsynsprocedurer bør sikre, at de oplysninger, som kreditsejers virksomheden stiller til rådighed for de kompetente myndigheder i løbet af tilladelsesprocessen, så vidt muligt anvendes hensigtsmæssigt med henblik på vurderingen af den fornødne viden og erfaring.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

[Afventer offentlig høring]

12. Sammenfattende skema

10. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Afgiften for godkendelse af prospekter differentieres, hvilket kan medføre begrænsede økonomiske konsekvenser. Den økonomiske konsekvens vil afhænge af, hvilket prospekt der godkendes. Afgiftsbestemmelsen for benchmarkadministratorer ændres, så færre benchmarkadministratorer fremover skal betale afgift til Finanstilsynet.	Afgiften for godkendelse af prospekter differentieres, hvilket kan medføre begrænsede økonomiske konsekvenser. Den økonomiske konsekvens vil afhænge af, hvilket prospekt der skal godkendes.

UDKAST

	<p>Lovforslagets del om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af behandlingstransaktioner med et betalingsinstrument vurderes at have positive økonomiske konsekvenser for betalingsmodtagere (forretninger m.v.) og forbrugere. Den øgede gennemsigtighed med gebyrer vil aktivere betalingsmodtagere på betalingsmarkedet og derigennem forbedre konkurrencen. Hermed skabes incitament for indlødere og behandlere af betalingstransaktioner til at udvikle og tilbyde bedre vilkår og levare priser for forbrugerne som følge af det konkurrencemæssige pres, som aktive betalingsmodtagere kan skabe.</p>	
<p>Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.</p>	<p>Lovforslagets del om at øge indtægtsrammen for Dankort vil medføre administrative lettelser pr. virksomhed på ca. 135.000 kr. hvert andet år og ca. 0,3 mio. kr. årligt på samfundsniveau.</p>	<p>Lovforslaget vil medføre administrative konsekvenser for virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven. Afhængigt af de konkrete forhold skal virksomhederne bl.a. udarbejde nye risikovurderinger og på den baggrund indrette politikker, kontroller og forretningsgange, så de identificerede risici håndteres. Herudover vil en række virksomheder skulle sikre uafhængig test af politikker, kontroller og forretningsgange ca. hvert tredje år. Kravene svarer i vidt omfang til forpligtelserne i forordning (EU) 2024/1624, som finder anvendelse fra 10. juli 2027.</p> <p>De hermed forbundne administrative byrder skønnes til:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Omstillingsomkostninger: 548 mio. kr.

UDKAST

		<p>- Løbende omkostninger: 282 mio. kr. årligt.</p> <p>Den faktiske byrde kan variere på tværs af virksomheder og brancher.</p> <p>Lovforslagets del om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af behandlingstransaktioner med et betalingsinstrument vil medføre omstillingsomkostninger på 8,5 mio. kr. og løbende administrative konsekvenser for ca. 4 mio. kr. årligt.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslagets del om ændringer til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter sikrer tilstrækkelig implementering af Europa-Parlamentets og Rådets (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR).</p> <p>Med de foreslåede ændringer til bestemmelserne i § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1 og 4, i hvidvaskloven indføres krav, der svarer til dele af de krav, der følger af forordning (EU) 2024/1624 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, der træder i kraft den 10. juli 2027. Med de foreslåede ændringer sikres det i øvrigt, at Danmark opfylder de internationale anbefalinger, der er fastsat af FATF.</p>	

UDKAST

	<p>Forpligtelserne i interbankgebyrforordningens artikel 9 og artikel 12 består fortsat uændret, og indlødere skal derfor fortsat stille de anførte detaljerede oplysninger om gebyrer for hver enkel betalingstransaktion separat til rådighed for betalingsmodtagere. Denne forpligtelse vil ikke blive påvirket af, at indlødere og behandlere i medfør af den foreslåede regelændring f.eks. i faktureringer eller via andre relevante kommunikationskanaler skal formidle oplysninger om gebyrer i en opsummeringsboks.</p> <p>Hvis den foreslåede hjemmel udnyttes til at fastsætte regler om gennemsigthed, vil indlødere dermed pålægges andre forpligtelser udover, hvad der følger af bestemmelserne i interbankgebyrforordningen.</p> <p>Lovforslaget om videregivelse af oplysninger til politiet i relation til ansøgningssager og tilsyn med kreditervicevirksomheder bidrager til at sikre, at Finanstilsynet kan overholde EBA's retningslinjer for vurderingen af den fornødne viden og erfaring hos en kreditervicevirksomheds ledelses- eller administrationsorgan som helhed i henhold til direktiv (EU) 2021/2167, jf. EBA/GL/2023/09. Det fremgår af punkt 50 i retningslinjerne, at tilsynsprocedurer bør sikre, at de oplysninger, som kreditsejerservicevirksomheden stiller til rådighed for de kompetente myndigheder i løbet af tilladelsesprocessen, så vidt muligt anvendes hensigtsmæssigt med henblik på vurderingen af den fornødne viden og erfaring.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej
		X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 4 a i hvidvaskloven)

Den gældende hvidvasklov indeholder ikke en definition af finansiering af proliferation.

Det foreslås i § 4 a i hvidvaskloven at definere begrebet finansiering af proliferation som levering af midler eller finansielle tjenesteydelser til fremstilling, erhvervelse, besiddelse, udvikling, eksport, omladning, transport, overførsel eller brug af nukleare, kemiske eller biologiske våben, der anvendes til ikke-legitime formål i strid med national lovgivning eller internationale forpligtelser.

Begrebet omfatter også levering af midler eller finansielle tjenesteydelser til fremstilling, erhvervelse, besiddelse, udvikling, eksport, omladning, transport, overførsel eller brug af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse.

I henhold til § 4 i bekendtgørelse nr. 694 af 29. maj 2024 om kontrol med eksport m.v. af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse ("dual-use") forstås ved produkter med dobbelt anvendelse produkter, herunder software og teknologi, der kan anvendes til både civile og militære formål, og produkter, der kan anvendes til udformning, udvikling, produktion eller anvendelse af nukleare, kemiske eller biologiske våben eller disses fremføringsmidler, herunder alle produkter, der kan anvendes både til ikke-eksplosive formål og til på enhver måde at fremme fabrikation af nukleare våben eller andre nukleare sprænglegemer.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i lyset af, at FATF's internationale anbefalinger for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering er blevet udvidet således, at anbefalingerne nu også omfatter bekæmpelse af finansiering af proliferation. I FATF's anbefalinger forstås finansiering af proliferation som hel eller delvis levering af midler eller finansielle tjenesteydelser til fremstilling, erhvervelse, besiddelse, udvikling, eksport, omladning, transport, overførsel eller brug af nukleare, kemiske eller biologiske våben, der anvendes til ikke-legitime formål i strid med national lovgivning eller internationale forpligtelser. Danmark er som medlemsland i FATF forpligtet til at efterleve FATF's anbefalinger.

Den foreslåede bestemmelse vil derfor indebære, at der i hvidvaskloven indføres en definition af finansiering af proliferation, der er i overensstemmelse med FATF's forståelse af begrebet. Den foreslåede bestemmelse skal i øvrigt ses i sammenhæng med de i lovforslaget foreslåede tiltag til gennemførelse af FATF's anbefalinger om bekæmpelse af finansiering af proliferation, herunder bl.a. den foreslåede ændring af § 7, stk. 1, i hvidvaskloven, hvori det foreslås at indsætte en forpligtelse for de af hvidvaskloven omfattede virksomheder og personer, til at identificere og vurdere risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation. Bestemmelsen vil derfor bidrage til forståelsen af disse tiltag.

Der henvises i øvrigt til 2.2. og 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 7, stk. 1, i hvidvaskloven)

Det fremgår af den gældende § 7, stk. 1, i hvidvaskloven, at virksomheder og personer omfattet af loven skal identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Risikovurderingen skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens eller personens forretningsmodel og omfatte vurderingen af risikofaktorer, der er forbundet med kunder, produkter, tjenesteydelser og transaktioner samt leveringskanaler og lande eller geografiske områder, hvor forretningsaktiviteterne udøves.

Når en virksomhed eller person skal identificere risikofaktorer, skal virksomheden inddrage relevante supranationale og nationale risikovurderinger. Det kan yderligere være relevant at inddrage risikovurderinger udsendt af tilsynsmyndigheder i henhold til hvidvaskloven, trusselsvurderinger m.v. Der kan yderligere inddrages information fra FATF, landerapporter om f.eks. korruption, informationer fra medier samt virksomhedens eller personens egne erfaringer. Risikovurderingens indhold og omfang skal være proportional med virksomhedens eller personens risikofaktorer, virksomhedens størrelse og forretnings omfang.

Risikovurderingen skal dokumenteres og løbende opdateres. Det betyder som udgangspunkt, at risikovurderingen skal revurderes mindst en gang om

året eller i øvrigt i forbindelse med væsentlige ændringer i risikoforholdene. Dette vil dog afhænge af den konkrete risikovurdering.

Det foreslås i § 7, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven, efter »terrorisme« at indsætte »samt risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og overholdelse af § 34 a, stk. 3«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kravet om udarbejdelse af risikovurdering udvides, så virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven også skal identificere og vurdere risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og overholdelse af § 34 a, stk. 3. Den foreslåede bestemmelse skal forstås i lyset af, at FATF's internationale anbefalinger for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering er blevet udvidet således, at anbefalingerne nu også omfatter bekæmpelse af finansiering af proliferation. Danmark er som medlemsland i FATF forpligtet til at efterleve FATF's anbefalinger.

FATF's anbefalinger indebærer blandt andet, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, bør have en risikobaseret tilgang til at begrænse finansiering af proliferation, som er i strid med international lovgivning. FATF definerer i den forbindelse finansiering af proliferation i relation til finansielle sanktioner mod spredning af masseødelæggelsesvåben under FN's Sikkerhedsråd.

FATF's anbefalinger indebærer, at de omfattede virksomheder og personer bør identificere, vurdere og imødekomme risici for brud på, manglende gennemførelse og omgåelse af sanktioner. I praksis betyder det, at de af hvidvaskloven omfattede virksomheder og personer, i tillæg til at vurdere deres risiko for at blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme, fremover også bør vurdere deres risiko for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser relateret til finansiering af proliferation.

Med risikovurdering for finansiering af proliferation menes en vurdering af risikoen for potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af

proliferation mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer og overholdelse af hvidvasklovens § 34 a, stk. 3. EU's forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner gennemfører forpligtelserne i FN's Sikkerhedsråds sikkerhedsresolutioner, der indeholder restriktioner mod såvel lande som personer, grupper, juridiske enheder og organer. Sikkerhedsresolutionerne får retsvirkning i Danmark via EU-forordningerne, der er direkte gældende i Danmark.

Med risiko menes den iboende risiko for finansiering af proliferation. Risikovurderingen skal således foretages uden hensyntagen til de risikobegrænsende foranstaltninger, som virksomheder og personer har iværksat i henhold til hvidvaskloven, hvilket vil sige, at det f.eks. ikke kan inddrages i risikovurderingen, at der foretages kundekendskabsprocedurer. Sådanne foranstaltninger vil derimod skulle følge af de skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som følger af forslaget til ændring af hvidvasklovens § 8, stk. 1, 3. og 4. pkt.

En risikovurdering indeholder to elementer - identifikation af risikofaktorer og vurdering af risikofaktorer. Formålet med risikovurderingen er, at virksomheder og personer skal forstå, hvor og i hvilket omfang de er udsat for at bryde, ikke at implementere eller omgå love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation.

De omfattede virksomheder og personer vil ud fra en holistisk betragtning skulle vurdere, i hvilket omfang de identificerede risikofaktorer bevirker potentielle brud, ikke-implementering eller omgåelse af forpligtelser i love og forordninger indeholdende regler om finansiering af proliferation. Virksomheden eller personen skal i vurderingen inddrage, hvilke risici virksomheden er udsat for, herunder forretningsmodellens indflydelse på risici og risikoniveauer, hvilke aktiviteter de pågældende risici er tilknyttet, omfanget af de enkelte risici og hvorledes risikotyperne påvirker hinanden, hvis dette er relevant.

Overtrædelse af bestemmelsen vil være strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 7, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at have foretaget en tilstrækkelig risikovurdering, ikke at have dokumenteret risikovurderingen eller ikke at have opdateret denne løbende.

Der henvises til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til bemærkningerne til hvidvasklovens § 7, stk. 1, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 86.

Der henvises i øvrigt til FATF rapport ”Complex Proliferation Financing and Sanctions Evasion Schemes” fra juni 2025.

Til nr. 3 (§ 8, stk. 1, 3. pkt., i hvidvaskloven)

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 8, stk. 1, medfører, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal have tilstrækkelige skriftlige forretningsgange, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme. Politikker, kontroller og forretningsgange skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen efter § 7, stk. 1, under hensyntagen til virksomhedens størrelse.

Det foreslås i § 8, stk. 1, at indsætte et nyt 3. *pkt.*, hvorefter virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som skal omfatte overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer samt overholdelse af pligten til indefrysning af midler efter hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

Med politikker forstås en beskrivelse af virksomhedens overordnede strategiske mål i relation til overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner og anvisninger på, hvorledes de strategiske mål opnås. I politikker fastsættes blandt andet ansvarsfordeling samt den organisatoriske forankring af forpligtelsen, hvorledes monitorering af kunder foretages, herunder hvorvidt monitoreringen er baseret på automatisk eller manuelle systemer og hvorledes den interne kontrol af de aktiviteter, der skal udføres, er indrettet.

Med forretningsgange forstås en beskrivelse af de aktiviteter, der skal udføres, for at overholde de forpligtelser, der følger af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer samt overholdelse af pligten til indefrysning af midler efter hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

Kravet om kontrol indebærer, at der skal foretage kontrol af, om virksomheden overholder love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner. Kontrolforanstaltningerne skal være beskrevet, og foretagne kontroller skal dokumenteres. Herudover ligger der i kravet om kontrol, at der også skal foretages kontrol af, om kontrollerne foretages. Tilsvarende det som også gælder for kravene til øvrige kontroller i henhold til § 8, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven.

Med kravet om tilstrækkelighed forstås, at politikker, forretningsgange og kontroller skal tage udgangspunkt i virksomhedens forretningsmodel og særlige forhold samt klart og tydeligt beskrive, hvordan den pågældende virksomhed skal sikre overholdelse af hvidvasklovens regler. Forretningsgange skal desuden indeholde en beskrivelse af forretningsområdet og dets ansvarsplacering, herunder hvem der er ansvarlig for udførelse af de enkelte opgaver, samt procedurerne for udførelse af de enkelte opgaver. Forretningsgange skal være let tilgængelige og overskuelige for virksomhedens ansatte.

Med kravet om skriftlighed forstås, at politikker, forretningsgange og kontroller er dokumenterede. De behøver således ikke foreligge i papirform, men kan være lagrede digitalt.

Der henvises til de specielle bemærkninger til hvidvasklovens § 8, stk. 1, jf. Folketingstidende 2016-17, 1. samling. A, L 41, som fremsat, side 90, for en nærmere gennemgang af krav til politikker, forretningsgange og kontroller.

Med love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer forstås relevant dansk lovgivning og den Europæiske Unions regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Overtrædelse af den foreslåede bestemmelse vil være strafbelagt, jf. lovens § 78, stk. 1, 2. pkt.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af den foreslåede § 8, stk. 1, 3. pkt., er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller for overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om

finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer eller for overholdelse af hvidvasklovens § 34 a, stk. 3.

Der henvises til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til FATF rapport ”Complex Proliferation Financing and Sanctions Evasion Schemes” fra juni 2025.

Til nr. 4 (§ 8, stk. 4, 2. og 3. pkt., i hvidvaskloven)

Hvidvasklovens § 8, stk. 1, forudsætter, at virksomheder og personer omfattet af loven skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme. Politikker, kontroller og forretningsgange skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.

Det følger desuden af hvidvasklovens § 8, stk. 4, at bestyrelser i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, dog ikke disses filialer, distributører og agenter her i landet, og som har en intern revision eller intern audit, og bestyrelser i andre virksomheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, og som i henhold til anden lovgivning er underlagt krav om en intern revision eller intern audit, skal sikre, at den interne revision eller interne audit vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, forretningsgange og kontroller, jf. kravene i denne lov og regler udstedt i medfør heraf, er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.

Den gældende § 8, stk. 4, i hvidvaskloven, gælder alene for bestyrelser i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, dog ikke disses filialer, distributører og agenter her i landet, og som har en intern revision eller intern audit, og bestyrelser i andre virksomheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, og som i henhold til anden lovgivning er underlagt krav om en intern revision eller intern audit.

Det foreslås i § 8, stk. 4, at indsætte et nyt 2. og 3. *pkt.*, hvorefter virksomheder og personer, der ikke er omfattet af 1. *pkt.*, dog ikke disses filialer, distributører og agenter her i landet, skal sikre, at dennes politikker,

UDKAST

forretningsgange og kontroller testes af en uafhængig revisionsfunktion. Hvis der ikke findes en uafhængig revisionsfunktion, kan testen udføres af en ekstern ekspert.

Med den foreslåede ændring vil der forventeligt sikres en styrkelse af den eksisterende lovgivning og sikre, at Danmark lever op til internationale standarder for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som anbefalet af FATF.

I små virksomheder kan det være tilstrækkeligt, at en anden medarbejder end den, der udfører kontrollen, vurderer, hvorvidt virksomhedens interne politikker, forretningsgange og kontroller, er tilrettelagt og fungere på betryggende vis.

I virksomheder, der bliver drevet af kun en person, f.eks. en enkeltmands-virksomhed uden ansatte, kan virksomheden lade denne test udføre af en ekstern ekspert.

Overtrædelse af bestemmelsen foreslås straffelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt. Det følger af § 78, stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven, at forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af artikel 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 8, stk. 4, 2. og 3. pkt., er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 8-22. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er, at en virksomhed ikke har sikret, at en uafhængig eller ekstern part end den, der har udført kontrollen, vurderer, om virksomhedens etablerede interne politikker, forretningsgange og kontroller er effektive og egnede.

Overtrædelse af § 8, stk. 4, i hvidvaskloven er desuden omfattet af § 78 a, stk. 1, 1. pkt. § 78 a i hvidvaskloven indeholder regler om Finanstilsynet adgang til at udstede administrative bødeforelæg ved fysiske og juridiske personers overtrædelser af en række af hvidvasklovens bestemmelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 51, stk. 2, i hvidvaskloven)

Det følger af § 47 i hvidvaskloven, at Finanstilsynet fører tilsyn med, at de omfattede virksomheder og personer – herunder også danske filialer, distributører og agenter af tilsvarende udenlandske enheder – overholder reglerne om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Tilsynet omfatter både nationale regler, herunder hvidvaskloven, regler fastsat med hjemmel i hvidvaskloven samt relevante EU-forordninger om oplysninger ved pengeoverførsler og overførsler af visse kryptoaktiver og regler om finansielle sanktioner rettet mod specifikke lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Finanstilsynet har mulighed for at pålægge virksomhederne forskellige tilsynsreaktioner, såsom risikooplysninger, servicemeddelelser eller politianmeldelser.

Det følger af § 51 i hvidvaskloven, at Finanstilsynet kan påbyde de virksomheder og personer, der er omfattet af loven, at foretage de nødvendige foranstaltninger for at bringe forholdene i overensstemmelse med reguleringen, såfremt der konstateres overtrædelser af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf, relevante EU-forordninger om pengeoverførsler og visse kryptoaktiver eller forordninger om finansielle sanktioner.

Påbud anvendes i de tilfælde, hvor virksomheden pålægges at bringe forhold i overensstemmelse med hvidvaskreguleringen inden en given frist. Påtaler anvendes i de tilfælde, hvor Finanstilsynet har konstateret forhold, som ikke er i overensstemmelse med hvidvaskreguleringen, men hvor virksomheden ikke får påbud om bestemte handlinger eller undladelser, f.eks. fordi forholdet er ophørt med at eksistere, således at der ikke længere er noget at rette op på.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 51, stk. 2. Efter den foreslåede bestemmelses 1. pkt. skal Finanstilsynets reaktioner efter stk. 1, herunder påbud og påtaler, skal træffes på grundlag af det materiale og de oplysninger, der foreligger på tidspunktet for inspektionens afslutning.

Den foreslåede bestemmelse vil skabe transparens om, at Finanstilsynets påbud som følge af en inspektion som udgangspunkt træffes på grundlag af det materiale og de oplysninger, som forelå på tidspunktet for inspektionen.

Formålet med bestemmelsen er at skabe klarhed om, hvilket faktuel grundlag Finanstilsynet baserer sine afgørelser på efter en inspektion og samtidig sikre, at vurderingen sker på et afgrænset og dokumenterbart tidspunkt.

Finanstilsynet gennemfører inspektionerne enten som såkaldte ”onsite” inspektioner eller ”offsite” inspektioner. En onsite inspektion skal forstås som de inspektioner, hvor Finanstilsynet gennemfører inspektionen hos virksomheden. En onsite inspektion består af en række møder med virksomheden og de relevante funktioner i virksomheden, som f.eks. hvidvaskansvarlig, compliance, ledelsen mm. Hvis praktiske forhold tilsiger det, kan onsite-delen af inspektionen foregå virtuelt. Afslutningstidspunktet er det tidspunkt, hvor det afsluttende møde med virksomheden finder sted, eller – hvis et sådant ikke holdes – det tidspunkt, hvor Finanstilsynet meddeler, at den fysiske gennemgang og indsamling af materiale er afsluttet. Det vil normalt være samme dag som den sidste fysiske inspektion hos virksomheden.

En offsite inspektion skal forstås som de inspektioner, som ikke foregår fysisk hos virksomheden, men hvor Finanstilsynet gennemgår det indkaldte materiale og udarbejder en afgørelse på baggrund heraf. Afslutningstidspunktet for offsite inspektionen er det tidspunkt, hvor virksomheden har indsendt det af Finanstilsynet anmodede materiale.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det som altovervejende udgangspunkt alene er materiale og oplysninger, som foreligger på tidspunktet for inspektionen, der kan indgå i vurderingsgrundlaget. Oplysninger, der er udarbejdet og fremlagt for Finanstilsynet efterfølgende, tillægges ikke betydning ved afgørelsen.

Efter den foreslåede bestemmelses 2. pkt., kan efterfølgende fremlagt materiale i særlige tilfælde, hvor konkrete forhold tilsiger det, inddrages i vurderingen af, om der skal udstedes et påbud eller en påtale.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet i visse tilfælde kan gøre en undtagelse til 1. pkt. Der kan således forekomme særlige forhold, hvor Finanstilsynet efter en konkret vurdering vælger at medtage oplysninger, der er fremlagt efter inspektionens afslutning. Sådanne særlige forhold vil være situationer, hvor det må vurderes at være sagligt og rimeligt at fravige udgangspunktet. Det kan for eksempel være, at virksomheden har været ramt af it-nedbrud, som har forhindret adgang til relevante systemer under besøget, at de relevante oplysninger fysisk befinder sig på et fjernarkiv og derfor ikke kunne fremskaffes rettidigt, eller at en nøglemedarbejder, som alene har adgang til et relevant system, har været fraværende under

inspektionen, og materialet derfor ikke kunne præsenteres på inspektionen. Opremsningen er ikke udtømmende.

Det forudsættes i alle tilfælde, at Finanstilsynet foretager en konkret og individuel vurdering af, om det er relevant og forsvarligt at inddrage oplysninger fremlagt efter inspektionen. Det forudsættes, at der er tale om oprindeligt materiale, dvs. materialet er udarbejdet af virksomheden forud for inspektionens gennemførelse, og således ikke materiale, der efterfølgende er udarbejdet med henblik på at afhjælpe eller korrigere ulovlige forhold konstateret under inspektionen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 55, stk. 4, 2. pkt., i hvidvaskloven)

Det fremgår af § 55, stk. 4, i hvidvaskloven, at en virksomhed, der har modtaget en reaktion som nævnt i bestemmelsens stk. 1, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel.

Det foreslås i § 55, *stk. 4, 2. pkt.*, at ændre »lov om værdipapirhandel m.v.« til » lov om kapitalmarkeder eller anden regulering.«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i (markedsmisbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 55 i hvidvaskloven.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (§ 55, stk. 5, 3. pkt., i hvidvaskloven)

Det fremgår af § 55, stk. 5, i hvidvaskloven, at en virksomhed skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse omfattet af bestemmelsens stk. 1 hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i § 55, *stk. 5, 3. pkt.*, at ændre »lov om værdipapirhandel m.v.« til » lov om kapitalmarkeder eller anden regulering.«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 55 i hvidvaskloven.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 74, stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven)

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 74, stk. 1, fastsætter, at Erhvervsministeren etablerer et forum med deltagelse af tilsynsmyndighederne i henhold til denne lov og Hvidvasksekretariatet. Dette forum skal koordinere myndighedernes risikovurderinger og generelle foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Det foreslås, at der i § 74, stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven, efter »finansiering af terrorisme« indsættes »og proliferation«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at opgaverne for samarbejdsforummet udvides til også at omfatte koordinering af myndighedernes risikovurderinger og generelle foranstaltninger mod finansiering af proliferation.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det i lovforslagets pkt. 2.2. fremgår, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal have en risikobaseret tilgang til at begrænse finansiering af proliferation og således skal identificere og vurdere risici for brud på, manglende gennemførelse og omgåelse af forordninger herom, ligesom de skal styre identificerede risici via politikker, forretningsgange og kontroller.

Forslaget skal sikre øget fokus på finansiering af proliferation i samarbejdet mellem myndigheder på nationalt plan. Forslaget skal desuden sikre, at samarbejdsforummet kan varetage opgaver som koordinering og informationsudveksling med henblik på styrkelse af myndighedernes indsats og gennemførelse af nationale og internationale forpligtelser samt vurdering af effektiviteten af de foranstaltninger, som er iværksat.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 5, stk. 1, nr. 27, 28 og 31, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 5, stk. 1, nr. 27, i lov om finansiel virksomhed, at der ved kapitalbevaringsbuffer, skal forstås det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 3.

Det følger af § 5, stk. 1, nr. 28, i lov om finansiel virksomhed, at der med virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, skal forstås det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 4.

Det følger af § 5, stk. 1, nr. 31, at der med SIFI-buffer skal forstås det kapitalgrundlag, som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 5, på individuelt, delkonsolideret og konsolideret grundlag.

I lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter blev der foretaget konsekvensændringer i anden lovgivning. En af konsekvensændringerne var ophævelse af § 125 a, stk. 2, i lov

om finansiel virksomhed, som medførte en rykning af dagældende stk. 3-9, som blev til stk. 2-8.

Denne rykning af stykker skulle have medført en konsekvensrettelse i § 5, stk. 1, nr. 27, 28 og 31, der fejlagtigt ikke blev foretaget.

Det foreslås derfor i § 5, *stk. 1, nr. 27*, at ændre »§ 125 a, stk. 3,« til »§ 125 a, stk. 2,«, i § 5, *stk. 1, nr. 28*, at ændre »§ 125 a, stk. 4,« til: »§ 125 a, stk. 3,«, og i § 5, *stk. 1, nr. 31*, at ændre »§ 125 a, stk. 5,« til: »§ 125 a, stk. 4,«.

Det foreslåede vil medføre, at der i § 5, stk. 1, nr. 27, 28 og 31 henvises til de rette stykker i § 125 a, stk. 2, 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed om kapitalbevaringsbuffer, virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer og SIFI-buffer.

Den foreslåede ændring er af lovteknisk karakter og medfører ingen materiel ændring af § 5, stk. 1, nr. 27, 28 og 31, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 2 (§ 243 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Ifølge den gældende § 243 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet påbyde et pengeinstitut eller et realkreditinstitut at indsætte en eller flere midlertidige administratorer, jf. stk. 2 og 3, såfremt pengeinstitutets eller realkreditinstitutets finansielle situation forværres betydeligt, eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning, og det vurderes, at et påbud efter § 243 b i lov om finansiel virksomhed ikke er tilstrækkeligt til at genoprette virksomhedens finansielle situation.

Det er forudsat i bemærkningerne til § 243 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at instituttet afholder udgifterne til den midlertidige administrator, jf. Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, L 105 som fremsat, side 66.

Det foreslås at indsætte et 2. *pkt.* i § 243 c, stk. 1, hvorefter udgifterne til den midlertidige administrator afholdes af pengeinstituttet eller realkreditinstituttet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre klarhed om, at virksomheden selv afholder udgifter til den midlertidige administrator.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et pengeinstitut eller realkreditinstitut, der får indsat en midlertidig administrator, selv skal afholde udgifterne til denne.

Til nr. 3 (§ 345, stk. 17, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 345, stk. 17, i lov om finansiel virksomhed, at § 354, stk. 1, der fastlægger den særlige tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte m.v., finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden.

Det foreslås i § 345, stk. 17, at ændre »ekspertpanelet« til »det regnskabskyndige underudvalg, eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.

Forslaget er en konsekvens af § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love.

Med ændringen i § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, blev det daværende ekspertpanel erstattet, således at Finanstilsynets bestyrelse i stedet nedsætter et regnskabskyndigt underudvalg og ved behov kan anmode eksterne eksperter om bistand i forbindelse med behandling af bestyrelsessager.

Ved en fejl blev § 345, stk. 17, ikke konsekvensrettet som følge af denne ændring. Der er derfor udelukkende tale om en konsekvensændring, som skal ses i sammenhæng med § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Til nr. 4 (§ 354 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 354 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 354 a, stk. 1, 2. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om en reaktion efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 354 a i lov om finansiell virksomhed.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 354 a, stk. 3, 3. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Det fremgår af § 354 a, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 354 a, stk. 3, 3. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om

kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 354 a i lov om finansiel virksomhed.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 354 i, i lov om finansiel virksomhed)

De gældende regler for offentliggørelse fastsætter ikke regler hvorefter Finanstilsynet skal offentliggøre en oversigt over åbne påbud.

Det foreslås at indsætte en ny § 354 i, der fastsætter regler for Finanstilsynets offentliggørelse af en oversigt over åbne påbud udstedt i forbindelse med IT-tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse vil tilskynde virksomhederne til at efterleve påbud indenfor den fastsatte tidsramme, og desuden styrke en effektiv tilrettelæggelse og gennemførelse af tilsynsaktiviteter. Derudover vil oversigten skabe transparens for virksomhedernes kunder og samarbejdspartnere, som vil få et indblik i, hvilke virksomheder der har åbne påbud.

Det foreslås i § 354 i, stk. 1, at Finanstilsynet halvårligt offentliggør en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (DORA) og kapitel 19 c i lov om finansiel virksomhed, der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet halvårligt offentliggør en oversigt, der giver et samlet overblik over, hvilke åbne påbud virksomheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed har. Det omfatter pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber.

Oversigten skal indeholde åbne påbud udstedt efter reglerne i DORA og kapitel 19 c i lov om finansiel virksomhed vedrørende IT- og cybersikkerhed.

Den offentliggjorte oversigt på Finanstilsynets hjemmeside over påbud skal indeholde en oversigt over konkrete påbud, der på offentliggørelsestidspunktet ikke er efterlevet, navne på de virksomheder eller fysiske personer, der har modtaget de konkrete påbud, dato for udstedelsen af påbuddet og link til inspektionsredegørelsen på Finanstilsynets hjemmeside, hvis den findes. Disse oplysninger vurderes tilstrækkelige til at opfylde formålet bag bestemmelsen.

Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre påbud, jf. blandt andet Bekendtgørelse om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. (offentlighedsbekendtgørelsen) og § 354 e i lov om finansiel virksomhed. Uanset set hvilken hjemmel redegørelsen er offentliggjort efter, vil påbuddet være omfattet af oversigten.

Offentliggørelse af oversigten skal som udgangspunkt ske ultimo første og tredje kvartal.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet halvårligt samler en oversigt over påbud, som virksomhederne endnu ikke har efterlevet, og offentliggør det på Finanstilsynets hjemmeside.

Et påbud anses først for efterlevet, når Finanstilsynet har kvitteret virksomheden for, at påbuddet er efterlevet. Det er derfor ikke nok, at virksomheden har indsendt redegørelse for efterlevelse, hvis Finanstilsynet endnu ikke har kvitteret for efterlevelsen af påbuddet.

Det foreslås i § 354 i, stk. 2, at offentliggørelse efter stk. 1, skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at offentliggørelse af en oversigt over påbud, der ikke er efterlevet, offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside. Det svarer til Finanstilsynets andre offentliggørelsesregler. Desuden medfører det foreslåede, at oversigten skal opdateres halvårligt, så efterlevede påbud fjernes fra listen halvårligt.

At oversigten kun opdateres halvårligt, er et udtryk for en afvejning mellem formålet med offentliggørelse og administrative hensyn, da en opdatering af oversigten oftere end halvårligt vil være en administrativ byrde, der ikke vurderes at stå mål med den forventede mindre værdi det vil tilføje til oversigten.

Da oversigten udelukkende kommer til at indeholde åbne påbud, vil påbud, der er blevet efterlevet, men som tidligere har fremgået af oversigten, ikke kunne ses i oversigten. Påbud vil blive fjernet ved førstkommende opdatering af listen, efter de er efterlevet, og vil derfor ikke efterfølgende fremgå af oversigten.

Oversigten, der offentliggøres ved udgangen af første kvartal, opdateres med ændringer frem til og med udgangen af februar. Oversigten, der offentliggøres ved udgangen af tredje kvartal, opdateres med ændringer frem til og med udgangen af august.

Oversigten opdateres som udgangspunkt halvårligt, hvor nye påbud tilføjes og allerede efterlevede påbud fjernes fra oversigten.

Det er kun påbud, der er udstedet efter lovens ikrafttrædelsesdato, der er omfattet af den nye bestemmelse.

Det forslås i § 354 i, stk. 3, at de omfattede virksomheder skal indsætte et link til den halvårlige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at virksomhederne, der er anført på oversigten, på deres hjemmeside vil skulle offentliggøre et link til Finanstilsynets hjemmeside, hvor oversigten er placeret. Det vil desuden medføre, at linket til oversigten skal være tilgængeligt efter samme principper som virksomhederne anvender for andre meddelelser og dermed at linket er offentliggjort på virksomhedernes hjemmeside, så længe de er relevante.

Det fremgår af bestemmelsen, at virksomhederne skal indsætte et link til oversigten et relevant sted på virksomhedens hjemmeside. Hvis virksomheden er omfattet af reglerne om offentliggørelse af redegørelse for påbud, bør linket til oversigten indsættes samme sted på hjemmesiden. Linket til oversigten skal fremgå klart af virksomhedens hjemmeside, på en synlig måde, og det skal tydeligt angive, at der er tale om en oversigt fra Finanstilsynet. Fjernelse af linket skal finde sted på samme vilkår, som det er tilfældet for øvrige meddelelser på hjemmesiden, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.

Til nr. 7 (§ 361, stk. 2, nr. 11, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 361, stk. 2, nr. 11, i lov om finansiel virksomhed, at fysiske eller juridiske personer, som anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt, betaler 55.800 kr. i afgift pr. anmodning. Beløbet er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. § 361, stk. 13.

Det foreslås, at § 361, stk. 2, nr. 11, nyaffattes.

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 11, 1. og 2. pkt., at fysiske eller juridiske personer, som indsender et prospekt til Finanstilsynet med henblik på at opnå godkendelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, betaler 60.000 kr. i afgift ved første indsendelse, jf. dog litra a-f. Afbrydes processen inden den endelige godkendelse, opkræves 60 pct. af afgiften.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der fastsættes et udgangspunkt for afgiften for indsendelse af et prospekt til Finanstilsynet med henblik på at opnå godkendelse på 60.000 kr., idet der dog fastsættes andre afgifter for visse forskellige prospekttyper. Er prospektet omfattet af litra a-f, jf. nedenfor, gælder den afgift, der følger heraf. Den almindelige afgift på 60.000 kr. vil altså gælde i alle tilfælde, der ikke er omfattet af litra a-f. Det omfatter f.eks. efterfølgende udbud af værdipapirer til offentligheden, hvor det ikke er selskabets første udbud, men udsteder heller ikke opfylder betingelserne for at kunne lave et EU-opfølgingsprospekt. Desuden vil den gælde ved såkaldte noteringsprospekter, dvs. hvor selskabet allerede har udstedt og solgt værdipapirer, som nu skal optages til handel på et reguleret marked, og udsteder ikke opfylder betingelserne for at kunne lave et EU-opfølgingsprospekt.

Ændringen vil også medføre, at afgiftspligten opstår ved første indsendelse af et prospekt til gennemgang med henblik på at opnå godkendelse og ikke først ved den formelle anmodning om godkendelse. Dette gælder uanset, hvilken type prospekt der indsendes, dvs. også for første indsendelse af prospekter, der er omfattet af litra a-f, jf. nedenfor. Den første indsendelse er sket, når det første prospektudkast er indsendt via Finanstilsynets online-blanket. Hvis processen afbrydes af udsteder efter indsendelse af prospektet, og prospektet dermed ikke skal godkendes, skal 60 pct. af afgiften betales.

UDKAST

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 11, litra a, at afgiften for et prospekt for udbud til offentligheden vedrørende værdipapirer udstedt af en udsteder, der ikke har nogen værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, og som ikke tidligere har udbudt værdipapirer til offentligheden, udgør 80.000 kr.

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 11, litra b, at afgiften for et basisprospekt udgør 45.000 kr.

Reglerne for udarbejdelse af et basisprospekt findes i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked (prospektforordningen).

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 11, litra c, at afgiften for et EU-opfølgingsprospekt udgør 30.000 kr.

Reglerne for udarbejdelse af et EU-opfølgingsprospekt findes i artikel 14 a i prospektforordningen.

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 11, litra d, at afgiften for et vækstorienteret EU-udstedelsesprospekt udgør 35.500 kr.

Reglerne for udarbejdelse af et vækstorienteret EU-udstedelsesprospekt findes i artikel 15 a i prospektforordningen.

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 11, litra e, at udarbejdes et prospekt som særskilte dokumenter, betales 60 pct. af afgiften ved indsendelse af registreringsdokumentet (herunder et universelt registreringsdokument), mens de sidste 40 pct. betales ved indsendelse af de resterende påkrævede dokumenter.

Reglerne for udarbejdelse af et prospekt som særskilte dokumenter findes i artikel 10 i prospektforordningen.

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 11, litra f, at afgiften for et tillæg udgør 2.800 kr.

Reglerne for udarbejdelse af tillæg findes i artikel 23 i prospektforordningen.

De fastsatte beløb er i dette lovforslag angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. lovens § 361, stk. 13.

De foreslåede ændringer vil medføre, at afgiften i forbindelse med Finanstilsynets gennemgang af prospekter med henblik på godkendelse differentieres for visse forskellige prospekttyper. Ændringerne vil også medføre, at den relevante afgift kan opdeles, når et prospekt udarbejdes som særskilte dokumenter.

Ændringerne træder i kraft den 1. juli 2026. Det vil sige, at hvis første prospektudkast indsendes den 1. juli 2026 eller senere, vil den nye afgiftsbestemmelse gælde. Den første indsendelse er sket, når prospektudkastet er indsendt via Finanstilsynets online-blanket eller på mail til Finanstilsynet, når det er tydeligt, at der er tale om første indsendelse af prospektudkastet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 361, stk. 2, nr. 15, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 361, stk. 2, nr. 15, i lov om finansiel virksomhed, at benchmarkadministratorer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/1011/EU af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater (benchmarkforordningen), betaler en årlig afgift til Finanstilsynet.

Det foreslås i § 361, stk. 2, nr. 15, at »Benchmarkadministratorer omfattet af« ændres til »Benchmarkadministratorer, som er godkendt eller registreret af Finanstilsynet i henhold til«.

Benchmarkforordningen blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/914 af 7. maj 2025 om ændring af forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår anvendelsesområdet for reglerne for benchmarks, brugen i Unionen af benchmarks leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland, og visse indberetningskrav. Ændringerne medfører bl.a., at størstedelen af kravene kun finder anvendelse på kritiske benchmarks, væsentlige benchmarks, EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks. Dette indebærer, at det kun er administratorer af disse benchmarks, der skal ansøge om godkendelse eller registrering hos Finanstilsynet, og som derved vil være underlagt tilsyn. Afgiftsbestemmelsen bør derfor justeres for at afspejle dette.

Ændringen vil medføre, at det kun er benchmarkadministratorer, der er godkendt eller registreret af Finanstilsynet, og som dermed reelt er under tilsyn, som skal betale afgift til Finanstilsynet.

Til nr. 9 (§ 438, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 438, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 650 af 9. juni 2025, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning kan sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Anordningshjemlen i § 438, stk. 1, er blevet anvendt til at udstede anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed, jf. anordning nr. 1252 af 15. december 2004.

§§ 30 og 31 i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed, jf. anordning nr. 1252 af 15. december 2004, indeholder regler om udøvelse af finansiel virksomhed i Grønland, hvis virksomheden har tilladelse til at udøve finansiel virksomhed i et land i Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i § 438, stk. 8, at de dele af § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, som i medfør af stk. 1 er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, kan sættes helt eller delvis i kraft på ny for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslåede indebærer, at anordningshjemmelen i § 438, stk. 1, kan anvendes på ny for Grønland med henblik på, at der ved anordning ændres ved bestemmelserne i §§ 30 og 31.

Den foreslåede anordningshjemmel vil blive anvendt til at udstede en anordning, hvor der foretages en ændring af gensidighedskravet i § 30, stk. 1, 1. pkt., og § 31, stk. 1, 1. pkt., i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed.

Ændringen skal sikre, at finansielle institutter inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område fortsat kan drive virksomhed i Grønland, eller påbegynde udøvelsen af finansiel virksomhed, uden at de skal afvente en egentlig gensidighedsaftale mellem deres hjemland og Grønland. Udøvelsen vil fortsat forudsætte,

at der foreligger en aftale mellem hjemlandet og Grønland for bl.a. at sikre tilsynssamarbejdet mellem Finanstilsynet og hjemlandstilsynet.

Denne ændring af §§ 30 og 31 i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed vil medføre, at virksomheder, der har fået tilladelse til at udøve finansiel virksomhed i et land i EU eller et land, som EU har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve finansiel virksomhed i Grønland, såfremt at der blot er indgået en aftale mellem deres hjemland og Grønland.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.10. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 123, stk. 4, i lov om betalinger)

Det fremgår af § 123, stk. 4, i lov om betalinger, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtageren at betale til dækning af udbyderens omkostninger til driften af betalingssystemet.

Det fremgår af bemærkningerne til § 123, stk. 4, i lov om betalinger, at udbydere omfattet af de nærmere regler, som erhvervsministeren kan fastsætte efter lov om betalinger § 123, stk. 4 og 5, udelukkende kan opkræve dækning af omkostningerne til driften af betalingssystemet fra betalingsmodtagere omfattet af prismodellen, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 12 som fremsat, side 16.

I henhold til gældende ret er erhvervsministerens bemyndigelse således begrænset til at fastsætte nærmere regler om prismodeller til dækning udelukkende af udbyderens omkostninger til driften af betalingssystemet.

Bestemmelsen er i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens praksis blevet fortolket således, at det udelukkende er omkostninger, der er direkte knyttet til og nødvendige for driften af betalingsinfrastrukturen, som betalingsmodtageren kan pålægges at betale til. Dette har omfattet direkte omkostninger og indirekte omkostninger til driften af betalingsinfrastrukturen. Det har betydet, at f.eks. omkostninger til markedsføring og visse udviklingstiltag hidtil ikke har kunnet indgå i opgørelsen af omkostningerne forbundet med

driften. Det har også betydet, at ikke-henførbare omkostninger ikke har kunnet indgå i opgørelsen af omkostningerne forbundet med driften. Herudover er bestemmelsen blevet fortolket således, at kortudstedernes omkostninger forbundet med visse typer af betalingsinstrumenter, er blevet medtaget som en omkostning til driften af betalingssystemet – frem for at betalingen fra betalingssystemet til kortudstederne blev medregnet på linje med andre eksterne leverandører til betalingssystemet.

Det foreslås, at § 123, stk. 4, ændres således, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtagere at betale til udbydernes relevante omkostninger relateret til betalingssystemet.

Efter forslaget videreføres det, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende. Det betyder, at erhvervsministeren fortsat kan fastsætte regler om at bestemmelsen omfatter andre prismodeller end en abonnementsmodel.

Ændringen af erhvervsministerens beføjelser vil sammenfattende medføre, at erhvervsministeren fremover kan fastsætte nærmere regler om, at der ved fastsættelse af indtægtsrammen for nationale kortordninger for udbydere af visse betalingsinstrumenter, kan medtages yderligere relevante omkostninger relateret til betalingssystemet end tilfældet er i dag.

Ved relevante omkostninger relateret til betalingssystemet, forstås i lovforslaget henholdsvis direkte omkostninger, indirekte omkostninger og ikke-henførbare omkostninger (overhead-omkostninger). Hertil kommer en vis reguleret fortjeneste.

Ved de relevante direkte omkostninger relateret til et betalingssystem forstås de omkostninger, der alene kan henføres til udbyderens tjeneste. Det afgørende er, at omkostningen direkte er afholdt for at realisere den pågældende aktivitet. Dette betyder, at omkostningerne ikke indgår i andre aktiviteter. I relation til en indløser vil det f.eks. omfatte de omkostninger, der alene er forbundet med at indløse og behandle en betalingstransaktion med et givent betalingsinstrument.

Det bemærkes i den forbindelse, at efter den gældende ordning indregnes kortudstedernes omkostninger som en direkte omkostning til driften af

betalingssystemet frem for at indregne betalingen mellem kortudsteder og betalingssystemet.

Med den foreslåede ændring vil udbydernes faktiske betaling af interbankgebyrer til kortudstedere skulle indregnes som en direkte omkostning relateret til betalingssystemet. Interbankgebyrforordningens artikel 3 og 4 regulerer, hvor højt et interbankgebyr, der må opkræves.

Ved de relevante indirekte omkostninger relateret til et betalingssystem, forstås de omkostninger, der kan henføres til både betalingssystemet men også til andre af udbyderens aktiviteter. Det kan f.eks. være omkostninger til it-systemer, kundeservice m.v. De indirekte omkostninger skal fordeles mellem aktivitetsområder ved brug af fordelingsnøgler, som bestemmer, hvilken andel af omkostningerne, som kan henføres til driften af betalingssystemet.

Med den foreslåede ordning vil yderligere typer af indirekte omkostninger, der er relevante og relateret til betalingssystemet kunne omfattes, bl.a. udbydernes dokumenterede salgsfremmende omkostninger for indløsning af betalingstransaktioner med visse typer af betalingsinstrumenter.

Ikke-henførbare omkostninger er fællesomkostninger. Det omfatter de omkostninger, som ikke kan henføres til en specifik aktivitet. Dette kan f.eks. være tværgående omkostninger til husleje, medarbejdere m.v. Med den foreslåede ordning vil visse ikke-henførbare omkostninger skulle medregnes, hvis det kan fastslås, at omkostningerne har en relevant tilknytning til udbydernes omkostninger ved betalingssystemet.

Det foreslås endvidere, at § 123, stk. 4, ændres således, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at udbyderne kan opnå en vis reguleret indtjening for driften af betalingssystemet.

Ved en vis reguleret indtjening for driften af betalingssystemet, forstås at udbyderne vil kunne opnå en indtjening beregnet i forhold til de omkostninger, som udbyderne oppebærer relateret til betalingssystemet. Udbydernes regulerede overskudsgrad vil skulle beregnes på baggrund af henholdsvis udbydernes omsætning og relevante omkostninger forbundet med at udbyde den regulerede aktivitet. Fastsættelsen af udbydernes regulerede overskudsgrad kan bl.a. basere sig på sammenligninger af overskudsgrader for tjenester i sammenlignelige brancher.

Med den foreslåede ændring vil erhvervsministeren kunne fastsætte nærmere regler for, hvordan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen konkret skal fastsætte den regulerede indtjening.

Den foreslåede ordning medfører således, at en udbyder kan opnå en indtjening, som ligger ud over det beløb, udbyderne må opkræve til dækning af de relevante omkostninger relateret til betalingssystemet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 123, stk. 7, i lov om betalinger)

Det følger af § 123, stk. 5, 2 pkt. i den gældende lov om betalinger, at erhvervsministeren kan fastsætte supplerende regler for betalingsinstrumenter omfattet af § 123, stk. 1.

Det følger af lovbemærkningerne til § 123, stk. 5, at erhvervsministerens bemyndigelse til at fastsætte supplerende regler for betalingsinstrumenter relaterer sig til de betalingsinstrumenter, som ikke er omfattet af abonnementsordningen, jf. § 123, stk. 4, jf. Folketingstidende 2016-2017, tillæg A, L 157 som fremsat, side 262.

Erhvervsministeren har derfor efter gældende ret ikke mulighed for at fastsætte samlede regler om bl.a. gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner for alle kortordninger.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 7* i § 123, hvorefter erhvervsministeren kan fastsætte regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument.

Der henvises i øvrigt til definitionerne i § 7, stk. 1, nr. 4, og § 7, stk. 1, nr. 18, i lov om betalinger, hvad angår betydningen af henholdsvis betalingstransaktion og betalingsinstrument.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at erhvervsministeren får en særskilt hjemmel til ved bekendtgørelse at fastsætte samlede regler om gennemsigtighed i gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument, der omfatter både internationale kortordninger og nationale kortordninger omfattet af abonnementsordningen.

For nuværende er det alene Dankort, som er omfattet af abonnementsordningen.

Erhvervsministeren kan i medfør af den foreslåede hjemmelsbestemmelse fastsætte regler, der har til formål at sikre, at gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner formidles gennemsigtigt og forståeligt, så betalingsmodtagere nemmere kan forstå, hvad de betaler for indløsning og behandling af betalingstransaktioner. Det er endvidere hensigten, at erhvervsministeren kan fastsætte regler, der sikrer at betalingsmodtagere nemmere kan afsøge markedet og sammenligne priser og vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner.

Erhvervsministeren bemyndiges efter forslaget til at fastsætte regler for indløsere og behandlere af betalingstransaktioner, der vil indeholde en regulering af hvilke virksomheder, der omfattes af de nye krav.

Erhvervsministeren kan bl.a. fastsætte regler, der pålægger de forpligtede indløsere og behandlere af betalingstransaktioner at formidle nøgleinformationer angående priser og vilkår, herunder om kontraktens varighed og bindingsperiode, i en opsummeringsboks på et relevant og synligt sted.

Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte regler, der vil pålægge de forpligtede indløsere og behandlere af betalingstransaktioner at udvikle og idriftsætte et digitalt prissammenligningsværktøj, som skal fremgå af de forpligtede indløsere og behandleres hjemmesider. Prissammenligningsværktøjet skal på baggrund af de oplysninger, som betalingsmodtagere indtaster, kunne give et samlet prisoverslag samt en række nøgleinformationer om gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner for forskellige kortordninger. Betalingsmodtagere vil med denne information kunne sammenligne tilbud fra forskellige indløsere og behandlere. Det digitale prissammenligningsværktøj skal formidle oplysninger i samme format som opsummeringsboksen, således at betalingsmodtagere kan sammenholde oplysninger fra opsummeringsboksen med de oplysninger, der fremkommer ved brug af det digitale prissammenligningsværktøj, for at gøre det nemmere for betalingsmodtagere at sammenholde priser og vilkår på tværs af forskellige udbydere.

Herudover kan erhvervsministeren fastsætte regler, der vil pålægge de forpligtede indløsere og behandlere af betalingstransaktioner inden for visse intervaller at sende nærmere definerede notifikationsbeskeder til

betalingsmodtagere med aftaler om indløsning og behandling af betalingstransaktioner. Erhvervsministeren vil bl.a. kunne fastsætte, at notifikationsbeskederne skal indeholde oplysninger om, hvornår en eventuel bindingsperiode ophører. Herudover kan notifikationsbeskederne bl.a. omfatte information om, at betalingsmodtageren kan afsøge markedet ved hjælp af det digitale prissammenligningsværktøj, og at oplysninger om gebyrer og vilkår for indløsning og behandling af betalingstransaktioner kan findes i opsummeringsboksen. Endvidere kan notifikationsbeskederne indeholde øvrige oplysninger, der foranlediger betalingsmodtagere til at benytte oplysninger fra opsummeringsboksen og det digitale prissammenligningsværktøj, så betalingsmodtagere aktiveres til at afsøge markedet, genforhandle eksisterende kontrakter og oftere skifte indløser og behandler af betalingstransaktioner.

Der henvises øvrigt til pkt. 2.4. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 138, stk. 1, 2. pkt., i lov om betalinger)

Det fremgår af § 138, stk. 1, i lov om betalinger, at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter lovens § 130, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 138, stk. 1, 2. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 138 i lov om betalinger.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 138, stk. 3, 3. pkt., i lov om betalinger)

Det fremgår af § 138, stk. 3, i lov om betalinger, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 138, stk. 3, efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i til-læg til den metode, der er foreskrevet i 138 i lov om betalinger.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 180 a i lov om betalinger)

De gældende regler for offentliggørelse fastsætter ikke regler hvorefter Finanstilsynet skal offentliggøre en oversigt over åbne påbud.

Det foreslås at indsætte en ny § 180 a, der fastsætter regler for Finanstilsynets offentliggørelse af en oversigt over åbne påbud udstedt i forbindelse med IT-tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse vil tilskynde virksomhederne til at efterleve påbud indenfor den fastsatte tidsramme, og desuden styrke en effektiv tilrettelæggelse og gennemførelse af tilsynsaktiviteter. Derudover vil oversigten skabe transparens for virksomhedernes kunder og samarbejdspartnere, som vil få et indblik i, hvilke virksomheder der har åbne påbud.

Det foreslås i § 180 a, stk. 1, at Finanstilsynet halvårligt offentliggør en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (DORA), der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet halvårligt offentliggør en oversigt, der giver et samlet overblik over, hvilke åbne påbud virksomheder omfattet af § 1 i lov om betalinger har. Det omfatter betalingsinstitutter, epengeinstitutter og virksomheder med tilladelse til at udbyde kontooplysningstjenester, jf. § 60.

Oversigten skal indeholde åbne påbud udstedt efter reglerne i DORA.

Den offentliggjorte oversigt på Finanstilsynets hjemmeside over påbud skal indeholde en oversigt over konkrete påbud, der på offentliggørelsestidspunktet ikke er efterlevet, navne på de virksomheder eller fysiske personer, der har modtaget de konkrete påbud, dato for udstedelsen af påbuddet og link til inspektionsredegørelsen på Finanstilsynets hjemmesiden, hvis den findes. Disse oplysninger vurderes tilstrækkelige til at opfylde formålet bag bestemmelsen.

Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre påbud, jf. blandt andet Bekendtgørelse om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre

Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. (offentlighedsbekendtgørelsen) og § 138 i lov om betalinger. Uanset set hvilken hjemmel redegørelsen er offentliggjort efter, vil påbuddet være omfattet af oversigten.

Offentliggørelse af oversigten skal som udgangspunkt ske ultimo første og tredje kvartal.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet halvårligt samler en oversigt over påbud, som virksomhederne endnu ikke har efterlevet, og offentliggør det på Finanstilsynets hjemmeside.

Et påbud anses først for efterlevet, når Finanstilsynet har kvitteret virksomheden for, at påbuddet er efterlevet. Det er derfor ikke nok, at virksomheden har indsendt redegørelse for efterlevelse, hvis Finanstilsynet endnu ikke har kvitteret for efterlevelsen af påbuddet.

Det foreslås i § 180 a, stk. 2, at offentliggørelse efter stk. 1, skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at offentliggørelse af en oversigt over påbud, der ikke er efterlevet, offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside. Det svarer til Finanstilsynets andre offentliggørelsesregler. Desuden medfører det foreslåede, at oversigten skal opdateres halvårligt, så efterlevede påbud fjernes fra listen halvårligt.

At oversigten kun opdateres halvårligt, er et udtryk for en afvejning mellem formålet med offentliggørelse og administrative hensyn, da en opdatering af oversigten oftere end halvårligt vil være en administrativ byrde, der ikke vurderes at stå mål med den forventede mindre værdi det vil tilføje til oversigten.

Da oversigten udelukkende kommer til at indeholde åbne påbud, vil påbud, der er blevet efterlevet, men som tidligere har fremgået af oversigten, ikke kunne ses i oversigten. Påbud vil blive fjernet ved førstkommande opdatering af listen, efter de er efterlevet, og vil derfor ikke efterfølgende fremgå af oversigten.

Oversigten, der offentliggøres ved udgangen af første kvartal, opdateres med ændringer frem til og med udgangen af februar. Oversigten, der offentliggøres ved udgangen af tredje kvartal, opdateres med ændringer frem til og med udgangen af august.

Oversigten opdateres som udgangspunkt halvårligt, hvor nye påbud tilføjes og allerede efterlevede påbud fjernes fra oversigten.

Det er kun påbud, der er udstedet efter lovens ikrafttrædelsesdato, der er omfattet af den nye bestemmelse.

Det foreslås i § 180 a, stk. 3, at de omfattede virksomheder skal indsætte et link til den halvårslige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at virksomhederne, der er anført på oversigten, på deres hjemmeside vil skulle offentliggøre et link til Finanstilsynets hjemmeside, hvor oversigten er placeret. Det vil desuden medføre, at linket til oversigten skal være tilgængeligt efter samme principper som virksomhederne anvender for andre meddelelser og dermed at linket er offentliggjort på virksomhedernes hjemmeside, så længe de er relevante.

Det fremgår af bestemmelsen, at virksomhederne skal indsætte et link til oversigten et relevant sted på virksomhedens hjemmeside. Hvis virksomheden er omfattet af reglerne om offentliggørelse af redegørelse for påbud, bør linket til oversigten indsættes samme sted på hjemmesiden. Linket til oversigten skal fremgå klart af virksomhedens hjemmeside, på en synlig måde, og det skal tydeligt angive, at der er tale om en oversigt fra Finanstilsynet. Fjernelse af linket skal finde sted på samme vilkår, som det er tilfældet for øvrige meddelelser på hjemmesiden, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.

Til § 4

Til nr. 1 (fodnoten til lovens titel i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende fodnotes 2. pkt. til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder en opregning af de forordninger, som lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter gengiver.

Det foreslås at nyaffatte 2. pkt. i fodnoten til lovens titel således »I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning 584/2010/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1093/2010/EU af 24. november 2010,

EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1095/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2033/EU af 27. november 2019 (IFR), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023.«

Den foreslåede ændring vil medføre, at de ældste forordninger fremover vil fremgå i starten af fodnoten, og henvisningen til artikel 288 i EUF-traktaten og sætningen om forordningernes umiddelbare gyldighed vil fremgå til sidst i fodnoten. Den foreslåede vil ikke indebære en materiel ændring, men vil alene være en ændring i opbygningen af fodnoten, så den fremstår lovteknisk korrekt.

Til nr. 2 (fodnoten til lovens titel i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det foreslås at ophæve 5. pkt. i fodnoten til lovens titel som konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af 2. pkt. i fodnoten, jf. den foreslåede § 1, nr. 1.

Til nr. 3 (§ 4, stk. 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 4, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at for blandede holdingvirksomheder finder §§ 131, 138-142, 182, 183 og 186, § 192, stk. 5, nr. 13, § 198, stk. 1, og §§ 213, 216, 218, 219, 221-224, 232, 253, 259-264, 266-273 og 275 anvendelse.

Det foreslås i § 4, stk. 2, at der efter »232,« indsættes »,233«.

Det foreslåede vil ikke medføre en materiel ændring, da det allerede fremgår af ordlyden af § 233, at bestemmelsen finder anvendelse på blandede holdingvirksomheder. Ændringen har således alene til formål at rette en henvisningsfejl og sikre sammenhæng mellem bestemmelserne.

Til nr. 4 (§ 94, stk. 4 og 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

UDKAST

Det fremgår af det gældende § 94, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring. De konkrete rammer for, hvad dette omfatter er konkretiseret i § 94, stk. 1, nr. 1-8, i ikke-udtømmende form.

Det følger af § 94, stk. 1, nr. 4, at effektive former for virksomhedsstyring bl.a. omfatter effektive procedurer til at identificere, måle, styre, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for, eller risici, som virksomheden udgør eller kan udgøre for andre.

I henhold til § 94, stk. 2, skal procedurene nævnt i § 94, stk. 1, nr. 4, omhandle væsentlige kilder til og virkninger af risici og eventuel indvirkning på kapitalgrundlaget.

Det følger af forarbejderne til § 94, stk. 2, at virksomhedens risikostyringsprocedurer skal gøre virksomheden i stand til at identificere, måle, styre, overvåge og rapportere om væsentlige kilder til og virkninger af risici og eventuel væsentlig indvirkning på kapitalgrundlaget. Risiciene skal omfatte kunderisici, markedsrisici og virksomhedens risici, herunder operationelle risici og omdømmemæssige risici, såvel som markeds-, modparts- og kreditrisici samt likviditetsrisici. For så vidt angår kunderisici skal indgå overvejelser om at tegne en erhvervsansvarsforsikring som et effektivt redskab i forbindelse med risikostyringen, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 58 som fremsat, side 82.

Finanstilsynet har med hjemmel i § 94, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter fastsat nærmere regler om bl.a. risikostyring i bekendtgørelse nr. 1610 af 10. december 2024 om ledelse og styring af fondsmæglerselskaber m.fl. Reglerne supplerer bestemmelserne i § 94, stk. 1 og 2.

Det foreslås at indsætte et nyt § 94, stk. 4, hvorefter Finanstilsynet ved vurderingen af procedurene efter stk. 1, nr. 4, for risikostyring af kunderisici skal tage hensyn til regler vedrørende adskillelse af kunders penge.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det tydeliggøres, at Finanstilsynet ved vurderingen af et fondsmæglerselskabs procedurer for så vidt angår styring af kunderisici efter § 94, stk. 1, nr. 4, skal tage hensyn til regler vedrørende adskillelse af kundernes penge.

UDKAST

Regler om adskillelse af kundernes penge findes i § 95, stk. 2, nr. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, hvorefter et fondsmæglerselskab skal sikre kundernes ejendomsret til deres midler og de instrumenter, der er omfattet af bilag 2. Der er desuden med hjemmel i § 72, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed fastsat nærmere regler om adskillelse af kunders penge i §§ 1-8 og § 12 i bekendtgørelse nr. 921 af 26. juni 2017 om de organisatoriske krav til værdipapirhandlere.

Med det foreslåede stk. 4 pålægges Finanstilsynet, ved vurdering af om et fondsmæglerselskabs procedurer for styring af kunderisici står i rimeligt forhold til selskabets kompleksitet, risikoprofil, arbejdsområde og risikotolerance, at tage hensyn til regler om adskillelse af kundernes penge.

Den foreslåede bestemmelse vil alene være relevant, såfremt fondsmæglerselskabet, inden for sin tilladelse, modtager eller opbevarer kundernes penge.

For virksomheder, der inden for deres tilladelse modtager og opbevarer kunders penge, vil bestemmelsen således medføre, at Finanstilsynet efter omstændighederne vil skulle tilpasse sin vurdering af selskabets processer for risikostyring, i det omfang selskabets overholdelse eller manglende overholdelse af kravene til adskillelse af kunders penge må anses for at påvirke de risici, selskabet eller kunderne udsættes for.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 29, stk. 1, 3. afsnit, i IFD.

Det foreslås at indsætte et nyt § 94, stk. 5, der fastsætter, at når et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som lille og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, er nødt til at afvikle eller indstille sine aktiviteter, skal fondsmæglerselskabet, under hensyntagen til sine forretningsmodellers og forretningsstrategiers levedygtighed og bæredygtighed, tage behørigt hensyn til de krav og nødvendige ressourcer, der er realistiske med hensyn til tidsramme og opretholdelse af kapitalgrundlag og likvide midler, under hele forløbet med udtræden af markedet.

Den foreslåede ændring vil medføre, at de større fondsmæglerselskaber skal tage behørigt hensyn til de krav og nødvendige ressourcer, der er realistiske med hensyn til tidsramme og opretholdelse af kapitalgrundlag og likvide

midler, under hele forløbet med udtræden af markedet, såfremt selskabet er nødt til at afvikle eller indstille sine aktiviteter.

Forpligtelsen vil finde anvendelse uanset baggrunden for afviklingen eller indstillingen af aktiviteterne.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære en særskilt forpligtelse for et fondsmæglerselskab til, i forbindelse med afvikling eller indstilling af selskabets aktiviteter, at tage stilling til de ressourcer, der under hensyntagen til deres forretningsmodellers og -strategiers levedygtighed og bæredygtighed er realistiske for at opretholde kapitalgrundlag og likvide midler, som lever op til kravene i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og IFR.

Det vil indebære, at et fondsmæglerselskab skal have procedurer, der sikrer, at selskabet foretager en vurdering af, hvilke ressourcer der er realistiske for at opretholde et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og likvide midler, hvis det konstateres, at selskabet forventeligt vil være nødt til at afvikle eller indstille sine aktiviteter.

Det vil desuden være et afledt krav efter den foreslåede bestemmelse, at fondsmæglerselskabet kan redegøre for, at selskabet i forbindelse med afviklingen af sine aktiviteter har taget hensyn til de ressourcer, der er nødvendige for afvikling af selskabet eller indstillingen af aktiviteterne henset til selskabets forretningsmodellers og -strategiers levedygtighed og bæredygtighed. Dette vil indebære, at selskabet skal kunne redegøre for, at der er foretaget rapportering samt truffet beslutninger på de relevante ledelsesniveauer.

Ansvarssubjektet i det foreslåede § 94, stk. 5, er et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som lille og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, jf. definitionen i lovens § 10, stk. 1. Lever fondsmæglerselskabet ikke op til forpligtelsen, vil fondsmæglerselskabet kunne straffes med bøde, jf. § 266, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring gennemfører artikel 29, stk. 2, i IFD.

Til nr. 5 (§ 105, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 105, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, og som har filialer eller dattervirksomheder, der er finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter i et andet land, på årsbasis skal offentliggøre en række oplysninger pr. land om filialerne og dattervirksomhederne. Det omfatter i henhold til § 105, stk. 1, nr. 1-6, oplysninger om beliggenhed, navn og aktiviteter, art, omsætning, antal ansatte, resultat før skat, skat af resultatet samt modtagne offentlige tilskud.

Det følger af den gældende § 105, stk. 2, at de oplysninger, der skal offentliggøres efter stk. 1, skal revideres af fondsmæglerselskabets eksterne revisor og offentliggøres som bilag til årsrapporten, jf. § 155.

Det foreslås i § 105, stk. 2, at der efter », jf. § 155« indsættes », eller i givet fald den konsoliderede årsrapport«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelsen i § 105, stk. 2, vil være implementeret tættere på ordlyden af artikel 27, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD). Med den foreslåede ændring vil det således fremgå direkte af bestemmelsen, at de oplysninger, der følger af § 105, stk. 1, skal vedlægges den konsoliderede årsrapport, hvis den foreligger.

Til nr. 6 (§ 105 a i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter)

Der fremgår ikke af gældende ret en forpligtelse for fondsmæglerselskaber til at offentliggøre en redegørelse for stemmerettigheder, afstemningsadfærd, anvendelsen af stedfortrædende rådgivere eller retningslinjer for stemmeafgivelse.

Det foreslås i § 105 a, at et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som lille og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, hvis værdi af balanceførte og ikkebalanceførte aktiver i gennemsnit udgør 100 mio. euro eller derover i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår, i overensstemmelse med artikel 46 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27.

november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber skal offentliggøre de oplysninger, der følger af forordningens artikel 52, stk. 1 og 2.

Det foreslåede vil medføre en forpligtelse for de berørte fondsmæglerselskaber til at offentliggøre de oplysninger, der følger af IFR artikel 52, stk. 1, litra a-d.

De oplysninger, som skal offentliggøres i medfør af forordningens artikel 52, stk. 1, litra a-d, omfatter følgende:

- a) Andelen af stemmerettigheder, der er knyttet til de aktier, som besiddes direkte eller indirekte af investeringsselskabet, opdelt efter medlemsstat og sektor.
- b) En fuldstændig beskrivelse af afstemningsadfærden på generalforsamlinger i selskaber, hvis aktier besiddes i overensstemmelse med stk. 2, en stemmeforklaring og andelen af de forslag, der fremsættes af selskabets bestyrelse eller direktion, som investeringsselskabet har godkendt.
- c) En redegørelse for anvendelsen af stedfortrædende rådgivere.
- d) Retningslinjerne for stemmeafgivelse for så vidt angår de selskaber, hvis aktier besiddes i overensstemmelse med forordningens stk. 2.

Oplysningerne vil skulle offentliggøres i overensstemmelse med artikel 46 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR), hvoraf det bl.a. fremgår, at offentliggørelsen af oplysninger skal ske samme dato, som offentliggørelse af selskabernes årsregnskaber.

De nærmere krav til offentliggørelse af de oplysninger, der følger af IFR artikel 52, stk. 1, litra a-d, er desuden fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1159.

Det følger af IFR artikel 52, stk. 2, at investeringsselskabet som omhandlet i stk. 1 kun skal overholde nævnte stykke for hvert selskab, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, og kun for så vidt angår de aktier, hvortil der er knyttet stemmerettigheder, hvor den andel af stemmerettighederne, som investeringsselskabet direkte eller indirekte besidder, overstiger tærsklen på 5 % af alle stemmerettigheder, der er knyttet til de aktier, som er udstedt af selskabet. Stemmerettighederne beregnes på grundlag af alle

aktier, til hvilke der er knyttet stemmerettigheder, også når udøvelsen af sådanne stemmerettigheder er suspenderet.

Ansvarssubjektet for den foreslåede bestemmelse er et fondsmæglerselskab. Det betyder, at et fondsmæglerselskab, hvis værdi af balanceførte og ikke-balanceførte aktiver i gennemsnit udgør 100 mio. euro eller derover i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår, og som ikke overholder kravene i IFR artikel 52, stk. 1 og 2, vil kunne straffes med bøde efter § 266, stk. 1, nr. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre overholdelsen af forpligtelsen i artikel 52, stk. 1 og 2, i IFR, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at investeringsselskaberne overholder forpligtelserne nævnt i artiklen.

Til nr. 7 (§ 223, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 223, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at kapitel 23, der fastlægger den særlige tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte m.v., finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden.

Det foreslås i § 223, stk. 2, at ændre »ekspertpanelet« til »det regnskabskyndige underudvalg, eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.

Forslaget er en konsekvens af § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love.

Med ændringen i § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, blev det daværende ekspertpanel erstattet, således at Finanstilsynets bestyrelse i stedet nedsætter et regnskabskyndigt underudvalg og ved behov kan anmode eksterne eksperter om bistand i forbindelse med behandling af bestyrelsessager.

Ved en fejl blev § 223, stk. 2, ikke konsekvensrettet som følge af denne ændring. Der er derfor udelukkende tale om en konsekvensændring, som skal ses i sammenhæng med § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Til nr. 8 (§ 231, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 231, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet regelmæssigt og mindst hvert tredje år påser, at fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravet for positioner i handelsbeholdningen, jf. artikel 22 i IFR, opfylder kravene til at benytte interne modeller.

Det foreslås i § 231, stk. 1, at ændre »påser« til »kontrollerer« og indsætte som 2. pkt. »Ved vurderingen efter 1. pkt., tager Finanstilsynet især hensyn til ændringerne i et fondsmæglerselskabs virksomhed og anvendelse af nævnte interne modeller på nye produkter og kontrollerer og vurderer, om fondsmæglerselskabet anvender veludviklede og tidssvarende teknikker og praksisser i forbindelse med nævnte interne modeller«.

Den foreslåede ændring vil medføre en mere direktivnær implementering af ordlyden i artikel 37, stk. 1, 1. pkt., i IFD.

Den foreslåede ændring vil endvidere sikre, at det vil fremgå, hvad Finanstilsynet særligt vil skulle tage hensyn til ved kontrollen af et fondsmæglerselskabs anvendelse af interne modeller. Finanstilsynet vil skulle tage særligt hensyn til ændringer i fondsmæglerselskabets virksomhed og anvendelse af nævnte interne modeller på nye produkter. Finanstilsynet vil også skulle kontrollere og vurdere, om fondsmæglerselskabet anvender veludviklede og tidssvarende teknikker og praksisser i forbindelse med nævnte interne modeller.

Det foreslåede vil gennemføre artikel 37, stk. 1, 2. pkt. i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD).

Til nr. 9 (§ 231, stk. 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 231, stk. 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab et tillæg til kapitalgrundlagskravet eller andre

foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til anvendelse af interne modeller.

Det foreslås, at § 231, stk. 6, nyaffattes, så Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab foranstaltninger ved væsentlige mangler i fondsmæglerselskabets interne modeller med hensyn til risikodækning eller foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til anvendelse af interne modeller, herunder stille krav om et tillæg til kapitalgrundlagskravet eller højere multiplikationsfaktorer.

Den foreslåede ændring vil medføre en mere direktivnær implementering af artikel 37, stk. 1, 3. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD) med henblik på at skabe øget gennemsigtighed om de foranstaltninger, som Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab. Den foreslåede ændring medfører ikke materielle ændringer.

Til nr. 10 (§ 239 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 239 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at er det sandsynligt, at et fondsmæglerselskab inden for de følgende 12 måneder vil overtræde §§ 18, 67, 80, 94, 101, 105, 107-113 eller 120 eller regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, kan Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet at foretage de nødvendige foranstaltninger inden for en frist fastsat af Finanstilsynet.

Det følger af § 239, stk. 2, at Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskaber at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer på tværs af deres clearingkonti i overensstemmelse med artikel 7a i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis den kompetente myndighed finder, at der er en uforholdsmæssigt høj koncentrationsrisiko, der opstår som følge af eksponeringer mod den pågældende centrale modpart.

Den gældende § 239 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter implementerer både artikel 38 og artikel 39, stk. 2, i IFD.

Det følger af bemærkningerne til den gældende § 239, at indgrebsmuligheder bl.a. kan omfatte fastsættelse af et individuelt solvenskrav, fastsættelse af et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, krav om nedskrivning af aktiver i forbindelse med opgørelse af kapitalgrundlaget og fastsættelse af et særligt likviditetskrav.

Finanstilsynet har også mulighed for at påbyde foranstaltninger med henblik på at reducere risici. Som eksempler på foranstaltninger, som Finanstilsynet, kan påbyde, kan være krav om at indføre restriktioner for eller begrænse fondsmæglerselskabets virksomhed m.v. eller krav om afhændelse af aktiviteter, der indebærer for stor risiko for fondsmæglerselskabets finansielle soliditet m.v.

Tilsvarende har Finanstilsynet mulighed for at påbyde foranstaltninger med henblik på at fastholde eller styrke kapitalgrundlaget. Det kan også være krav om, at fondsmæglerselskabet anvender nettooverskud til at styrke kapitalgrundlaget eller krav om, at fondsmæglerselskabet begrænser eller forbyder udlodninger eller rentebetalinger til aktionærer m.v.

Endelig har Finanstilsynet mulighed for at påbyde styrkelse og forbedringer af fondsmæglerselskabets indretning og styring, herunder krav om at begrænse risiciene ved net- og informationssystemers sikkerhed og systemer og procedurer i øvrigt samt outsourcing.

Det foreslås, at § 239, *stk. 1*, nyaffattes, så Finanstilsynet kan stille krav om, at et fondsmæglerselskab på et tidligt stadium træffer de foranstaltninger, som Finanstilsynet finder nødvendige, hvis fondsmæglerselskabet ikke overholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber eller kravene i forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, eller hvis Finanstilsynet har dokumentation for, at fondsmæglerselskabet sandsynligvis vil overtræde bestemmelserne, der gennemfører nævnte direktiv, eller bestemmelserne i nævnte forordning inden for de næste 12 måneder.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet vil kunne stille krav om de nødvendige foranstaltninger, hvis et fondsmæglerselskab ikke overholder regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber

(IFD) eller kravene i forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR).

Det vil være en forudsætning for Finanstilsynets anvendelse af beføjelsen efter bestemmelsen, at Finanstilsynet anser de foranstaltninger, der pålægges et fondsmæglerselskab, for at være nødvendige for at sikre, at fondsmæglerselskabet overholder forpligtelserne i IFR og IFD.

Finanstilsynet vil således i hver enkelt sag skulle foretage en konkret vurdering af, hvilke foranstaltninger der er nødvendige for at bringe en overtrædelse til ophør.

Finanstilsynet vil ligeledes kunne stille krav om, at et fondsmæglerselskab foretager de nødvendige foranstaltninger, hvis det er sandsynligt, at fondsmæglerselskabet vil overtræde bestemmelserne, der gennemfører IFD eller vil overtræde IFR inden for de næste 12 måneder, hvis Finanstilsynet har dokumentation for dette. Denne del af bestemmelsen viderefører til dels gældende ret. Men hvor Finanstilsynets beføjelser efter bestemmelsen hidtil var begrænset til at gælde for en række positivt opremsede bestemmelser i loven, vil det fremover være manglende overholdelse af alle bestemmelser, der gennemfører IFD, samt krav efter IFR, der kan medføre, at Finanstilsynet vil kunne stille krav om at foretage nødvendige foranstaltninger.

Den foreslåede ændring vil medføre en mere direktivnær implementering i § 239, stk. 1, af artikel 38 i IFD med henblik på at opnå øget klarhed om Finanstilsynets beføjelser, mens artikel 39, stk. 2, i IFD vil blive implementeret direktivnært i § 239, stk. 2.

Det foreslås i § 239, stk. 2, at med henblik på § 219, samt anvendelsen af forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, kan Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet at foretage de nødvendige foranstaltninger. Finanstilsynet kan bl.a. indføre restriktioner for eller begrænse fondsmæglerselskabets virksomhed, transaktioner eller netværk eller stille krav om afhændelse af aktiviteter, der indebærer for stor risiko for et fondsmæglerselskabs finansielle soliditet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte nødvendige foranstaltninger, hvis det er sandsynligt, at fondsmæglerselskabet vil overtræde bestemmelserne, der gennemfører IFD eller vil overtræde IFR inden for de næste 12 måneder, hvis Finanstilsynet har dokumentation for dette,

jf. stk. 1, og for at føre kontrol med overholdelsen af bestemmelserne, der gennemfører IFD og med overholdelsen af IFR.

Artikel 39, stk. 2, i IFD, fastsætter en række beføjelser, som skal tildeles en medlemsstats kompetente myndigheder, og som omfattes af forslaget til den foreslåede § 239, stk. 2. Den kompetente myndighed i Danmark fsva. fondsmæglerselskaber er Finanstilsynet, og Finanstilsynet er allerede tillagt disse beføjelser efter gældende ret. Det foreslåede nyaffattelse vil således ikke tilføre nye beføjelser til Finanstilsynet men alene gøre det tydeligt, at Finanstilsynets beføjelser skal anvendes med henblik på at kontrollere overholdelsen af reglerne, der gennemfører IFD og IFR. Efter det foreslåede vil beføjelserne skulle udøves med henblik på § 219 samt anvendelsen af IFR. § 219 indeholder Finanstilsynets beføjelse til at påse overholdelse af lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter og regler udstedt i medfør af lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, som indeholder de nationale regler, som gennemfører IFD. Den foreslåede ændring vil således medføre, at beføjelserne ikke kun finder anvendelse i de tilfælde, hvor det er sandsynligt, at et fondsmæglerselskab vil overtræde §§ 18, 67, 80, 94, 101, 105, 107-113 eller 120 eller regler udstedt i medfør heraf eller IFR inden for 12 måneder, men at beføjelserne vil kunne anvendes, når det er nødvendigt for Finanstilsynets kontrol med IFD og IFR.

Beføjelserne vil bl.a. omfatte indførsel af restriktioner eller begrænsninger for fondsmæglerselskabets virksomhed, transaktioner eller netværk eller stille krav om afhændelse af aktiviteter, der indebærer for stor risiko for et fondsmæglerselskabs finansielle soliditet.

Finanstilsynet vil således kunne stille krav til et fondsmæglerselskab om at tilpasse det kapitalgrundlag og de likvide aktiver, der stilles krav om i § 121 i tilfælde af væsentlige ændringer af det pågældende fondsmæglerselskabs virksomhed.

Finanstilsynet vil kunne stille krav om, at de ordninger, processer, mekanismer og strategier, som et fondsmæglerselskab iværksætter i overensstemmelse med § 94, § 107, stk. 1, og § 120, styrkes.

Finanstilsynet vil kunne stille krav om, at et fondsmæglerselskab inden for et år forelægger en plan for Finanstilsynet for fornyet opfyldelse af tilsynskravene i IFD og IFR, Finanstilsynet vil kunne fastsætte en frist for

gennemførelse af denne plan og stille krav om forbedringer af planen med hensyn til omfang og frist.

Finanstilsynet vil kunne stille krav om, at risikoen i forbindelse med fondsmæglerselskabets aktiviteter, produkter og systemer, herunder outsourcede aktiviteter, reduceres.

Finanstilsynet vil kunne stille krav om, at et fondsmæglerselskab begrænser variabel aflønning som en procentdel af nettoindtægterne, når en sådan aflønning er uforenelig med opretholdelse af et robust kapitalgrundlag.

Finanstilsynet vil kunne stille krav om, at et fondsmæglerselskab anvender sit nettooverskud til at styrke kapitalgrundlaget.

Finanstilsynet vil kunne stille krav om, at et fondsmæglerselskab begrænser eller forbyder udlodninger eller rentebetalinger til aktionærer, selskabsdeltagere eller indehavere af hybride kernekapitalinstrumenter, hvis en sådan begrænsning eller et sådant forbud ikke betragtes som misligholdelse fra fondsmæglerselskabets side.

Finanstilsynet vil kunne stille krav om, at et fondsmæglerselskab begrænser risiciene for deres net- og informationssystemers sikkerhed med henblik på at sikre fortrolighed, integritet og tilgængelighed i forbindelse med deres processer, data og aktiver.

Finanstilsynet vil kunne pålægge et fondsmæglerselskab at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer på tværs af deres clearingkonti i overensstemmelse med artikel 7a i forordning (EU) nr. 648/2012 (EMIR), hvis Finanstilsynet finder, at der er en uforholdsmæssigt høj koncentrationsrisiko, der opstår som følge af eksponeringer mod den pågældende centrale modpart.

Finanstilsynet vil altid skulle iagttage et proportionalitetsprincip i anvendelsen af foranstaltninger overfor virksomhederne. Dette medfører, at Finanstilsynet vil være forpligtet til ikke at træffe mere indgribende foranstaltninger end nødvendigt for at opnå målet med foranstaltningen.

Bestemmelsen implementerer 39, stk. 1, og stk. 2, litra a-c, e-i, m og n, i IFD.

Til nr. 11 (§ 240 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 240 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav til et fondsmæglerselskab end de, der følger af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, herunder indberetning af kapital- og likviditetspositioner, hvis de oplysninger, der skal indberettes, ikke er overlappende, og en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Finanstilsynet har i medfør af § 239 fastsat et individuelt solvenskrav, jf. § 121, et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, jf. § 122, et krav om styrkelse af procedurerne til risikomåling og risikostyring i relation til det tilstrækkelige kapitalgrundlag, jf. § 120, eller et krav om styrelse af ledelsesordninger, jf. §§ 67 og 94.
- 2) Indberetningerne er nødvendige for, at Finanstilsynet har tilstrækkeligt belæg for vurderingen af grundlaget for udstedelse af påbud i medfør af § 239.
- 3) Indberetningerne er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed i øvrigt.

Det foreslås, at § 240 nyaffattes, således at Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav til et fondsmæglerselskab end dem, der følger af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, herunder krav om indberetning af kapital- og likviditetspositioner, hvis de oplysninger, der skal indberettes, ikke er overlappende og en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Et af tilfældene beskrevet i § 239, stk. 1, foreligger.
- 2) Indberetningerne er nødvendige for, at Finanstilsynet har tilstrækkeligt belæg for vurderingen i medfør af § 239, stk. 1, af, om et fondsmæglerselskab sandsynligvis vil overtræde de bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber, eller bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber inden for de næste 12 måneder.

- 3) Indberetningerne er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed i øvrigt.

Den foreslåede ændring vil medføre en mere direktivnær implementering af artikel 39, stk. 3, i IFD.

Oplysninger anses for at være overlappende, hvis Finanstilsynet allerede har de samme eller i det væsentlige de samme oplysninger, hvis disse oplysninger kan frembringes af Finanstilsynet eller kan indhentes af Finanstilsynet med andre midler end et krav til et fondsmæglerselskab om at indberette dem.

Finanstilsynet må derfor ikke stille krav om yderligere oplysninger, hvis oplysningerne i forvejen er tilgængelige for Finanstilsynet. Dette gælder også, hvis oplysningerne findes i et andet format eller en anden detaljeringsgrad, hvis det er muligt for Finanstilsynet at udarbejde oplysninger, som i det væsentlige er de samme.

Den foreslåede indledning til § 240 vil være en videreførelse af gældende ret.

De foreslåede ændringer til § 240, nr. 1 og 2, vil medføre, at ordlyden bliver mere i overensstemmelse med ordlyden i artikel 39, stk. 3, litra a og b, i IFD. Der foretages ikke med den foreslåede ændring materielle ændringer af den gældende retsstilling.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede § 240, nr. 3, vil være en videreførelse af gældende ret. Den indebærer, at det videreføres, at Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav, end dem, der følger af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, herunder indberetning af kapital- og likviditetspositioner, hvis de oplysninger, der skal indberettes, ikke er overlappende, og hvis indberetningerne er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed i øvrigt.

Den foreslåede bestemmelse indeholder beføjelse for Finanstilsynet til at fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav. Beføjelsen er tiltænkt de tilfælde, hvor de er nødvendige for udøvelsen af

tilsynsvirksomheden, jf. lovforslagets § 221, hvorefter Finanstilsynet skal lægge vægt på holdbarheden af det enkelte fondsmæglerselskabs forretningsmodel.

Bestemmelsen implementerer 39, stk. 3, i IFD.

Til nr. 12 (§ 242 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter):

Det følger af den gældende § 242, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed at afsætte et medlem af direktionen inden for en frist, der er fastsat af Finanstilsynet, hvis medlemmet af direktionen efter § 75, stk. 1, eller § 76 ikke kan bestride stillingen.

Det foreslås at indsætte et nyt § 242 a, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i fondsmæglerselskaber for medlemmerne af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion og for andre fysiske personer, der anses for at være ansvarlige for fondsmæglerselskabets overtrædelse en eller flere af følgende bestemmelser:

- 1) Fondsmæglerselskabet råder ikke over effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 94, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 7, samt § 107.
- 2) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 54, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om opfyldelse af forpligtelsen til at opfylde kapitalgrundlagskravene i nævnte forordnings artikel 11 eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.
- 3) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 54, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om koncentrationsrisiko eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.
- 4) Fondsmæglerselskabet udsætter sig for en koncentrationsrisiko, som overstiger grænseværdierne i artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, jf. dog artikel 38 og 39 i nævnte forordning.

- 5) Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 43 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber gentagne gange eller konsekvent undlader at besidde likvide aktiver, jf. dog artikel 44 i nævnte forordning.
- 6) Fondsmæglerselskabet i strid med bestemmelserne i sjette del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber undlader at afgive oplysninger eller afgiver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger.
- 7) Fondsmæglerselskabet foretager udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i investeringsselskabets kapitalgrundlag, i tilfælde, hvor artikel 28, 52 eller 63 i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber forbyder sådanne udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i kapitalgrundlaget.
- 8) Fondsmæglerselskabet er fundet ansvarligt for en alvorlig overtrædelse af danske bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.
- 9) Fondsmæglerselskabet tillader en eller flere personer, der ikke overholder §§ 75 og 76 i denne lov, at blive eller forblive medlem af ledelsesorganet.

De foreslåede ændringer vil medføre, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at en fysisk person ikke må bestride et hverv i et fondsmæglerselskab, hvis personen kan anses for at være ansvarlig for overtrædelse af en række oplistede bestemmelser.

Bestemmelsen vedrører enhver person i fondsmæglerselskabet, som kan anses for at være ansvarlig for fondsmæglerselskabets overtrædelse.

Afgørelsen vil skulle angive varigheden af forbuddet. Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe påbuddet skal gælde. Varigheden kan sættes fra et til fem år. Reglen er i overensstemmelse med øvrige regler om retighedsfortabelse.

Den foreslåede § 242 a, nr. 1, vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis Finanstilsynet fastslår, at

fondsmæglerselskabet ikke råder over effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 94, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 7, samt § 107. Efter det gældende § 94, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 7, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, skal et fondsmæglerselskab have effektive former for virksomhedsstyring i form af 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling, 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis, 4) effektive procedurer til at identificere, måle, styre, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for, eller risici, som virksomheden udgør eller kan udgøre for andre, og 7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer.

Efter § 107 skal fondsmæglerselskaber have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Den foreslåede § 242 a, nr. 2 og 3, vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis Fondsmæglerselskabet i strid med artikel 54, stk. 1, litra b, i IFR undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om opfyldelse af forpligtelsen til at opfylde kapitalgrundlagskravene i nævnte forordnings artikel 11 eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger, eller i strid med artikel 54, stk. 1, litra e, i undlader at indberette oplysninger til Finanstilsynet om koncentrationsrisiko eller giver ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger. Efter artikel 54, stk. 1, litra b og e, i IFR skal et fondsmæglerselskab hvert kvartal indberette kapitalgrundlagskrav, som fastsat i overensstemmelse med artikel 11 i IFR og oplysninger om koncentrationsrisiko til Finanstilsynet. Undlader fondsmæglerselskabet dette, eller er oplysningerne ufuldstændige eller unøjagtige, vil Finanstilsynet kunne træffe afgørelse efter den foreslåede § 242 a, nr. 2 og 3.

Den foreslåede § 242 a, nr. 4, vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis fondsmæglerselskabet udsætter sig for en koncentrationsrisiko, som overstiger grænseværdierne i artikel 37 i IFR, jf. dog artikel 38 og 39 i nævnte forordning.

Finanstilsynet vil i sin vurdering af, om der skal fastsættes et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, skulle tage hensyn til, om fondsmæglerselskabet har iagttaget sin underretningspligt efter artikel 38, stk. 1, i IFR og om fondsmæglerselskabet igen overholder grænseværdierne for koncentrationsrisiko og om fondsmæglerselskabet har sørget for at overholde

grænseværdierne inden for en eventuel periode fastsat af Finanstilsynet efter artikel 38, stk. 2, i IFR.

Finanstilsynet vil i sin vurdering også skulle tage hensyn til, om fondsmæglerselskabet opfylder kapitalgrundlagskravet vedrørende eksponeringsværdioverskridelse efter artikel 39 i IFR.

Den foreslåede § 242 a, nr. 5, vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis et fondsmæglerselskab ikke lever op til likviditetskravet artikel 43 i IFR. Dette vil dog ikke gælde, hvis fondsmæglerselskabet har fået godkendt nedsættelse af likviditetskravet af Finanstilsynet i overensstemmelse i artikel 44 i IFR.

Den foreslåede § 242 a, nr. 6, vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis et fondsmæglerselskab undlader at offentliggøre, de oplysninger, det skal offentliggøre efter IFR's sjette del. Efter sjette del i IFR skal et fondsmæglerselskab offentliggøre en række oplysninger på samme tid med offentliggørelsen af dets årsregnskaber. Undlader fondsmæglerselskabet dette, eller er oplysningerne ufuldstændige eller unøjagtige, vil Finanstilsynet kunne træffe afgørelse efter den foreslåede § 242 a, nr. 6.

Den foreslåede § 242 a, nr. 7, vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis et fondsmæglerselskab foretager udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i investeringsselskabets kapitalgrundlag, i tilfælde, hvor artikel 28, 52 eller 63 i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber forbyder sådanne udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i kapitalgrundlaget. Artikel 28 om egentlige kernekapitalinstrumenter, artikel 52 om hybride kernekapitalinstrumenter og artikel 63 om supplerende kapitalinstrumenter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter har regler om forbud mod udbetalinger til indehavere af instrumenter, der indgår i kapitalgrundlaget.

Den foreslåede § 242 a, nr. 8, vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis et fondsmæglerselskab er fundet ansvarligt for en alvorlig overtrædelse af danske bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system

til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (hvidvaskdirektivet). Hvidvaskdirektivet er hovedsageligt gennemført ved lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven).

Den foreslåede § 242 a, nr. 9, vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv, hvis et fondsmæglerselskab tillader en eller flere personer, der ikke overholder §§ 75 og 76 i denne lov, at blive eller forblive medlem af ledelsesorganet.

§ 75 stiller krav om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab skal kunne fit and proper-godkendes.

§ 76 stiller krav om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv.

Finanstilsynet vil altid skulle iagttage et proportionalitetsprincip i anvendelsen af administrative sanktioner og foranstaltninger, hvilket medfører, at Finanstilsynet er forpligtet til ikke at træffe mere indgribende foranstaltninger end nødvendigt for at opnå målet med foranstaltningen.

Ved vurdering af, om forholdet skal medføre et påbud efter § 242 a, lægges særligt vægt på aktiviteternes omfang og hvorvidt der er tale om grove eller gentagne overtrædelser.

Den foreslåede § 242 a vil gennemføre artikel 18, stk. 2, litra c, og artikel 18, stk. 2, 3. afsnit i IFD.

Til nr. 13 (§ 252 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 252 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at konstaterer Finanstilsynet, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som udøver grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, udgør en risiko for danske kunder eller den finansielle stabilitet i Danmark, kan Finanstilsynet træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte kunderne eller den finansielle

stabilitet, når investeringsselskabets tilsynsmyndigheder i hjemlandet ikke har kunnet træffe de nødvendige foranstaltninger for at stoppe handlinger, der udgør en risiko for kunderne eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet underretter forinden tilsynsmyndighederne i investeringsselskabets hjemland samt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

Det foreslås at nyaffatte § 252.

Det foreslås i *stk. 1*, at hvis Finanstilsynet konstaterer, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som udøver grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, udgør en risiko for danske kunder eller den finansielle stabilitet i Danmark, skal Finanstilsynet straks meddele tilsynsmyndighederne i værtslandet herom.

Den foreslåede ændring vil medføre en mere direktivnær implementering af artikel 13 i IFD.

Ændringen vil medføre, at det gøres tydeligere, at Finanstilsynet straks skal meddele de kompetente myndigheder i et investeringsselskabs værtsland, hvis Finanstilsynet kommer i besiddelse af oplysninger om problemer eller risici, som investeringsselskabet udgør med hensyn til kundebeskyttelse eller det danske finansielle systems stabilitet.

Der er ikke med det foreslåede tilsigtet materielle ændringer af den gældende retstilstand.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet efter meddelelse af oplysningerne efter stk. 1 kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte kunderne eller den finansielle stabilitet, når investeringsselskabets tilsynsmyndigheder i hjemlandet ikke har kunnet træffe de nødvendige foranstaltninger for at stoppe handlinger, der udgør en risiko for kunderne eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet underretter Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, inden de nødvendige foranstaltninger træffes.

Den foreslåede ændring vil medføre en mere direktivnær implementering af artikel 13 i IFD.

UDKAST

Det vil med den foreslåede ændring fremgå tydeligere af bestemmelsen, at Finanstilsynet først efter underretningen til hjemlandets myndigheder, vil kunne træffe nødvendige foranstaltninger over for investeringsselskabet.

Det er en forudsætning for, at Finanstilsynet kan træffe foranstaltninger over for investeringsselskabet, at Finanstilsynet efter fremsendelsen af oplysningerne efter stk. 1 har konstateret, at hjemlandets myndigheder ikke har reageret på oplysningerne ved at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at afværge eller afhjælpe eventuelle problemer og risici.

Iværksættelse af eventuelle foranstaltninger vil således som udgangspunkt skulle afvente, at Finanstilsynet har modtaget et svar fra hjemlandsmyndigheden på, hvordan myndigheden har taget hensyn til de fremsendte oplysninger og resultater.

Finanstilsynet skal ved fremsendelse af oplysninger fastsætte en rimelig frist for svar fra hjemlandsmyndigheden. Fristens længde bør fastsættes på baggrund af problemets omfang og karakter.

Finanstilsynet skal forinden foranstaltningerne fastsættes underrette Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

Det foreslåede medfører ikke materielle ændringer af den gældende retstilstand.

§ 252 gennemfører dele af artikel 13, stk. 2, 3 og 4 i IFD.

Til nr. 14 (§ 258 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 258 i lov om fondsmæglerselskaber, at alle, der i henhold til § 256, stk. 5, og § 257, stk. 1, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i § 255, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

Det foreslås, at der i § 258 efter »alle« indsættes »fysiske og juridiske personer og andre organer«, at »§ 256, stk. 5« ændres til »§ 256, stk. 1« og at der efter »tavshedspligt« indsættes: »og må kun anvende nævnte

oplysninger til de formål, som den kompetente myndighed udtrykkeligt har fastsat eller i overensstemmelse med denne lov«.

Den foreslåede ændring vil medføre en mere direktivnær implementering af artikel 15, stk. 3, i IFD.

Med den foreslåede ændring vil det blive præciseret, at bestemmelsen både omfatter fysiske og juridiske personer, som modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet.

Til nr. 15 (§ 266, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Efter det gældende § 266, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter straffes overtrædelse af en række bestemmelser i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det følger endvidere af lovens § 266, stk. 1, nr. 2, at overtrædelse af artikel 9, artikel 35, artikel 38 og artikel 43-54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i § 266, *stk. 1, nr. 1*, at der efter »§ 104, stk. 1, 2. pkt.,« indsættes: »§ 105 a,«. Det foreslås endvidere, at i § 266, *stk. 1, nr. 2*, ændres »og artikel 43-54«: til: », artikel 43-51, artikel 53 og 54«.

Den foreslåede ændring er en følge af, at der foreslås indført en ny § 105 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring vil medføre, at overtrædelse af den foreslåede § 105 a vil kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Ansvarssubjektet er et fondsmæglerselskab, der opfylder betingelserne i § 105 a, og ikke offentliggør de oplysninger, der følger af art. 52, stk. 1, litra a-d i IFR.

Derudover vil den foreslåede ændring af § 266, stk. 1, nr. 2, indebære, at henvisningen til artikel 52 i IFR udgår. Ændringen er en konsekvens af, at fondsmæglerselskaber med den foreslåede indsættelse af § 105 a eksplicit

UDKAST

pålægges at overholde kravene i artikel 52 i IFR. Indsættelsen af § 105 a er begrundet i, at artikel 52 i IFR pålægger medlemsstaterne at sikre, at investeringsselskaberne offentliggør de oplysninger, der nævnt i bestemmelsen.

Med den foreslåede ændring af § 266, stk. 1, vil fondsmæglerselskaber, der er omfattet af § 105 a, således kunne straffes, hvis de ikke offentliggør de oplysninger, der følger af art. 52 i IFR.

Til nr. 15 (§ 285, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 285, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, at en virksomhed, der har modtaget en reaktion som nævnt i bestemmelsens stk. 1, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 285, *stk. 2*, efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 285 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16 (§ 285, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 285, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at en virksomhed skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse omfattet af bestemmelsens stk. 1 hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 285, *stk. 3*, efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 285 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 266, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af § 266, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at § 285, stk. 1, der fastlægger den særlige tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte m.v., finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden.

UDKAST

Det foreslås i § 266, stk. 2, at ændre »ekspertpanelet« til »det regnskabskyndige underudvalg, eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.

Forslaget er en konsekvens af § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love.

Med ændringen i § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, blev det daværende ekspertpanel erstattet, således at Finanstilsynets bestyrelse i stedet nedsætter et regnskabskyndigt underudvalg og ved behov kan anmode eksterne eksperter om bistand i forbindelse med behandling af bestyrelsessager.

Ved en fejl blev § 266, stk. 2, ikke konsekvensrettet som følge af denne ændring. Der er derfor udelukkende tale om en konsekvensændring, som skal ses i sammenhæng med § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Til nr. 2 (§ 299, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af § 299, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at en virksomhed, der har modtaget en reaktion som nævnt i bestemmelsens stk. 1, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 299, stk. 2, efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 299 i lov om forsikringsvirksomhed.

UDKAST

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 299, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af § 299, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, at en virksomhed skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse omfattet af bestemmelsens stk. 1 hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 299, *stk. 3*, efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 299 i lov om forsikringsvirksomhed.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 33, stk. 1, 2. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Det fremgår af § 33, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter lovens § 22, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 33, *stk. 1, 2. pkt.*, efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 33 i lov om forsikringsformidling.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 33, stk. 3, 3. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Det fremgår af § 33, stk. 3, i lov om forsikringsformidling, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bøvedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt

UDKAST

hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 33, stk. 3, 3. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 33 i lov om forsikringsformidling.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1 (§ 19, stk. 1, i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti)

Det fremgår af § 19, stk. 1, i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti, at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter lovens § 14, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at reaktioner givet i henhold til lovens § 14, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager efter loven eller regler

udstedt i medfør af loven eller efter forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner til politimæssig efterforskning, skal offentliggøres som resumé på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af betalingstjenesteudbyderes navn.

I lov nr. 1563 af 27. december 2019 om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love blev der indsat fem nye stykker i § 345 i lov om finansiel virksomhed, som medførte en rykning af de dagældende stk. 3-15, som blev stk. 8-20.

Det foreslås, at der i § 19, stk. 1, 1. og 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 7,« til »§ 345, stk. 12,« og at der i 2. pkt. efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at der i § 19, stk. 1, i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti henvises til det rette stykke i § 345 i lov om finansiel virksomhed om, dels at bestyrelsen træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter, og i sager, der har videregående betydelige følger, dels at bestyrelsen træffer beslutning om at overgive sager omfattet af politimæssig efterforskning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 19 a i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 19, stk. 2, 3. pkt., i lov om betalingskonti og basale erhvervs-konti)

Det fremgår af § 19, stk. 2, i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 19, stk. 2, 3. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 19 i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 1 (§ 21, stk. 1, 2. pkt., i lov om forbrugslånsvirksomheder)

Det fremgår af § 21, stk. 1, i lov om forbrugslånsvirksomheder, at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter lovens § 15, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 21, stk. 1, 2. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 21 i lov om forbrugslånsvirksomheder.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 21, stk. 3, 3. pkt., i lov om forbrugslånsvirksomheder)

Det fremgår af § 21, stk. 3, i lov om forbrugslånsvirksomheder, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med

vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 21, stk. 3, efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 21, stk. 3, i lov om forbrugslånsvirksomheder.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 15, stk. 2, 2. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber)

Det fremgår af § 15, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber, at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter lovens § 12, stk. 6, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

UDKAST

Det foreslås, at der i § 15, stk. 2, efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 15 i lov om ejendomskreditselskaber.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 15, stk. 4, 3. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber)

Det fremgår af § 15, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 15, stk. 4, efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 15 i lov om ejendomscreditselskaber.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Til nr. 1 (§ 18, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det fremgår af § 18, stk. 1, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter lovens § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 18, stk. 1, 2. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), skal

virksomheden overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 18 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 18, stk. 3, 3. pkt., i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det fremgår af § 18, stk. 3, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 18, stk. 3, 3. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 18 i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Til nr. 1 (§ 176, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af § 176, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter lovens § 162, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 176, stk. 1, 2. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 176 i lov om investeringsforeninger m.v.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 176, stk. 3, 3. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af § 176, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v., at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 176, stk. 3, 3. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 176 i lov om investeringsforeninger m.v.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Til nr. 1 (§ 171, stk. 1, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af § 171, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet efter lovens § 156, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn, og at virksomheden, der har modtaget reaktionen, skal offentliggøre reaktionen hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 171, stk. 1, 2. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om reaktionen efter reglerne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmisbrugsforordningen), skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v..

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 171, stk. 3, 3. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af § 171, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og

der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås, at der i § 171, stk. 3, 3. pkt., efter »lov om kapitalmarkeder« indsættes »eller anden regulering«.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, der er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om dommen eller bødevedtagelsen efter reglerne i markedsmisbrugsforordningen, skal overholde fristen for offentliggørelse efter markedsmisbrugsforordningen og, hvor det er relevant, offentliggøre på den måde, der er påkrævet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder, i tillæg til den metode, der er foreskrevet i § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Vil virksomheden kunne udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade legitime interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. artikel 17 i markedsmisbrugsforordningen, vil offentliggørelsen af reaktionen skulle afvente, at hensynet bag udsættelsen bortfalder.

Skal virksomheden udsende en selskabsmeddelelse, vil Finanstilsynets offentliggørelse skulle afvente virksomhedens offentliggørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13

Til nr. 1 (§ 35, stk. 2, i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere)

Det fremgår af § 32, stk. 1, 1. pkt., i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, at Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden.

Det følger af den gældende § 35, stk. 1, at § 32, stk. 1, ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til tilsynsmyndigheder i andre lande

inden for Den Europæiske Union, der har ansvaret for tilsyn med kredit-servicevirksomheder, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af sine opgaver. Det følger af stk. 2, at § 354, stk. 6-16, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 2* i § 35, hvorefter bestemmelsen i § 32, stk. 1, ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til politiet, når det er relevant for varetagelsen af Finanstilsynets eller politiets opgaver.

Det foreslåede vil bl.a. indebære, at Finanstilsynet kan anmode politiet om oplysninger til brug for behandlingen af en ansøgning om tilladelse som kredit-servicevirksomhed, eller ved ændringer i ledelsen i virksomheden.

Finanstilsynet og politiet deler tilsynet med kredit-servicevirksomhederne alt efter deres aktivitet, og der er et naturligt overlap i myndighedskompetencen.

Finanstilsynet udfører som udgangspunkt tilsynet med kredit-servicevirksomhederne i henhold til lov om kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere. Udfører en kredit-servicevirksomhed også andre inddrivelsesaktiviteter, som ikke er omfattet af lov om kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere, vil disse være underlagt reglerne i lov om inkassovirksomhed, og dermed politiets myndighedsområde. Kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere, der både udfører kredit-serviceeringsaktiviteter omfattet af lov om kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere og inddrivelse af fordringer, der ikke er omfattet af lov om kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere, autoriseres til de respektive aktiviteter af hhv. Finanstilsynet og politiet, og vil være underlagt tilsyn af de respektive myndigheder afhængig af karakteren af deres aktiviteter.

Det er især relevant for Finanstilsynet at kunne videregive oplysninger til politiet i forbindelse med ansøgning om tilladelse som kredit-servicevirksomhed, herunder oplysninger om den pågældende virksomheds navn. Det vil blive muligt ved det foreslåede.

Det foreslåede vil endvidere sikre, at bestemmelsen også omfatter situationer, hvor politiet har behov for oplysninger fra Finanstilsynet i politiets rolle som tilsynsmyndighed for inkassovirksomheder.

Som anført i afsnit 2.14.2. i de almindelige bemærkninger har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) udstedt retningslinjer for vurderingen af tilstrækkelig viden og erfaring fra ledelses- eller administrationsorganet for kreditservicevirksomheder. Det følger af punkt 50, at de oplysninger, som kreditserviceudbydere stiller til rådighed for relevante myndigheder under godkendelsesprocessen, anvendes hensigtsmæssigt, hvor det er muligt. Det er relevant, hvor kreditserviceudbydere også er underlagt tilsyn af ikke-finansielle myndigheder, for at sikre en effektiv koordinering.

Retningslinjerne forudsætter derfor, at der ikke er unødige hindringer for videregivelse af oplysninger i sager om ledelsesændringer i kreditservicevirksomheder. Danmark har tilsluttet sig retningslinjerne.

Ændringen i lovforslaget vil bl.a. medføre, at Finanstilsynet vil kunne efterleve EBA's retningslinjer, således at Finanstilsynet og politiet har mulighed for at dele relevante oplysninger til brug for Finanstilsynets behandling af en ansøgningssag og i øvrigt fremme en mere effektiv samarbejdsproces mellem myndighederne.

Det er en forudsætning for videregivelsen, at oplysningerne er relevante for varetagelsen af Finanstilsynets eller politiets opgaver.

Til § 14

Til nr. 1 (§ 211, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder)

Det følger af § 211, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder, at § 354, stk. 1, der fastlægger den særlige tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte m.v., finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden.

Det foreslås i § 211, stk. 4, at ændre »ekspertpanelet« til »det regnskabskyn-dige underudvalg, eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen,«.

Forslaget er en konsekvens af § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love.

Med ændringen i § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025, blev det daværende ekspertpanel erstattet, således at Finanstilsynets bestyrelse i stedet nedsætter et regnskabskyndigt underudvalg og ved behov kan anmode eksterne eksperter om bistand i forbindelse med behandling af bestyrelsessager.

Ved en fejl blev § 211, stk. 4, ikke konsekvensrettet som følge af denne ændring. Der er derfor udelukkende tale om en konsekvensændring, som skal ses i sammenhæng med § 1, nr. 105, i lov nr. 712 af 20. juni 2025.

Til nr. 2 (§ 234 a i lov om kapitalmarkeder)

De gældende regler for offentliggørelse fastsætter ikke regler hvorefter Finanstilsynet skal offentliggøre en oversigt over åbne påbud.

Det foreslås at indsætte en ny § 234 a, der fastsætter regler for Finanstilsynets offentliggørelse af en oversigt over åbne påbud udstedt i forbindelse med IT-tilsyn.

Den foreslående bestemmelse vil tilskynde virksomhederne til at efterleve påbud indenfor den fastsatte tidsramme, og desuden styrke en effektiv tilrettelæggelse og gennemførelse af tilsynsaktiviteter. Derudover vil oversigten skabe transparens for virksomhedernes kunder og samarbejdspartnere, som vil få et indblik i, hvilke virksomheder der har åbne påbud.

Det foreslås i § 234 a, stk. 1, at Finanstilsynet halvårligt offentliggør en oversigt over tidligere offentliggjorte påbud som Finanstilsynet har udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (DORA), der på tidspunktet for offentliggørelsen ikke er efterlevet.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Finanstilsynet halvårligt offentliggør en oversigt, der giver et samlet overblik over, hvilke åbne påbud virksomheder omfattet af § 1 i lov om kapitalmarkeder har. Det omfatter markedspladser og værdipapircentraler.

Oversigten skal indeholde åbne påbud udstedt efter reglerne i DORA.

Den offentliggjorte oversigt på Finanstilsynets hjemmeside over påbud skal indeholde en oversigt over konkrete påbud, der på

offentliggørelsestidspunktet ikke er efterlevet, navne på de virksomheder eller fysiske personer, der har modtaget de konkrete påbud, dato for udstedelsen af påbuddet og link til inspektionsredegørelsen på Finanstilsynets hjemmeside, hvis den findes. Disse oplysninger vurderes tilstrækkelige til at opfylde formålet bag bestemmelsen.

Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre påbud, jf. blandt andet Bekendtgørelse om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. (offentlighedsbekendtgørelsen) og § 234 i lov om kapitalmarkeder. Uanset set hvilken hjemmel redegørelsen er offentliggjort efter, vil påbuddet være omfattet af oversigten. Offentliggørelse af oversigten skal som udgangspunkt ske ultimo første og tredje kvartal.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet halvårligt samler en oversigt over påbud, som virksomhederne endnu ikke har efterlevet, og offentliggør det på Finanstilsynets hjemmeside.

Et påbud anses først for efterlevet når, Finanstilsynet har kvitteret virksomheden for, at påbuddet er efterlevet. Det er derfor ikke nok, at virksomheden har indsendt redegørelse for efterlevelse, hvis Finanstilsynet endnu ikke har kvitteret for efterlevelsen af påbuddet.

Det foreslås i § 234 a, stk. 2, at offentliggørelse efter stk. 1, skal ske på Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggjorte påbud fjernes halvårligt fra oversigten ved virksomhedernes efterlevelse heraf.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at offentliggørelse af en oversigt over påbud, der ikke er efterlevet, offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside. Det svarer til Finanstilsynets andre offentliggørelsesregler. Desuden medfører det foreslåede, at oversigten skal opdateres halvårligt, så efterlevede påbud fjernes fra listen halvårligt.

At oversigten kun opdateres halvårligt, er et udtryk for en afvejning mellem formålet med offentliggørelse og administrative hensyn, da en opdatering af oversigten oftere end halvårligt vil være en administrativ byrde, der ikke vurderes at stå mål med den forventede mindre værdi det vil tilføje til oversigten.

Da oversigten udelukkende kommer til at indeholde åbne påbud, vil påbud, der er blevet efterlevet, men som tidligere har fremgået af oversigten, ikke kunne ses i oversigten. Påbud vil blive fjernet ved førstkommende opdatering af listen, efter de er efterlevet, og vil derfor ikke efterfølgende fremgå af oversigten.

Oversigten, der offentliggøres ved udgangen af første kvartal, opdateres med ændringer frem til og med udgangen af februar. Oversigten, der offentliggøres ved udgangen af tredje kvartal, opdateres med ændringer frem til og med udgangen af august.

Oversigten opdateres som udgangspunkt halvårligt, hvor nye påbud tilføjes og allerede efterlevede påbud fjernes fra oversigten.

Det er kun påbud, der er udstedet efter lovens ikrafttrædelsesdato, der er omfattet af den nye bestemmelse.

Det forslås i § 234 a, stk. 3, at de omfattede virksomheder skal indsætte et link til den halvårige oversigt på forsiden af deres hjemmeside på en synlig måde. Fjernelse af linket skal finde sted efter de samme principper, som virksomhederne anvender for andre meddelelser, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at virksomhederne, der er anført på oversigten, på deres hjemmeside vil skulle offentliggøre et link til Finanstilsynets hjemmeside, hvor oversigten er placeret. Det vil desuden medføre, at linket til oversigten skal være tilgængelig efter samme principper som virksomhederne anvender for andre meddelelser og dermed at linket er offentliggjort på virksomhedernes hjemmeside, så længe de er relevante.

Det fremgår af bestemmelsen, at virksomhederne skal indsætte et link til oversigten et relevant sted på virksomhedens hjemmeside. Hvis virksomheden er omfattet af reglerne om offentliggørelse af redegørelse for påbud, bør linket til oversigten indsættes samme sted på hjemmesiden. Linket til oversigten skal fremgå klart af virksomhedens hjemmeside, på en synlig måde, og det skal tydeligt angive, at der er tale om en oversigt fra Finanstilsynet. Fjernelse af linket skal finde sted på samme vilkår, som det er tilfældet for øvrige meddelelser på hjemmesiden, dog tidligst når påbuddet er efterlevet.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2026.

Det foreslås i *stk. 2*, at regler fastsat i medfør af § 94, *stk. 4*, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 232 af 1. marts 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 481 af 22. maj 2024 og § 8 i lov nr. 1666 af 30. december 2024 og § 5 i lov nr. 712 af 20. juni 2025, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 94, *stk. 6*, jf. denne lovs § 1, nr. 4.

Det foreslåede vil sikre, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 94, *stk. 4*, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter forbliver i kraft, selvom bestemmelsen ophæves, som følge af denne lovs § 1, nr. 4. Det betyder, at bekendtgørelse nr. 1610 af 10. december 2024 om ledelse og styring af fondsmæglerselskaber m.fl. fortsat vil være gældende indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 94, *stk. 6*.

Det foreslås i *stk. 3*, at loven skal finde anvendelse på påbud udstedt efter ikrafttrædelsesdatoen.

Forslaget medfører, at det er klart for de påvirkede virksomheder, på tidspunktet for udstedelsen af påbuddet, hvorvidt det vil komme til at fremgå af Finanstilsynets oversigt hvis de ikke efterlever påbuddet rettidigt.

Til § 16

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2* og *3*.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 1-14 ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det følger generelt af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Grønland, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

UDKAST

Lov nr. 651 af 8. juni 2017 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 812 af 12. august 2019.

Lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed er anordnet på Grønland ved kongelig anordning nr. 1252 af 15. december 2004.

Lov om betalinger er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger indeholder dog imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om forsikringsvirksomhed er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 718 af 13. juni 2023 om forsikringsvirksomhed indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om forsikringsformidling er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om betalingskonti er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 375 af 27. april 2016 om betalingskonti indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om forbrugslånsvirksomheder er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 450 af 24. april 2019 indeholder en imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om ejendomskreditselskaber er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 697 af 25. juni 2010 om ejendomskreditselskaber indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om investeringsforeninger m.v. er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 1534 af 12. december 2023 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 43, der ikke er udnyttet.

Lov om kapitalmarkeder er ikke sat i kraft for Grønland ved anordning. Lov nr. 650 af 8. juni 2017 om kapitalmarkeder indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Det foreslås i *stk.* 3, at §§ 1-4 og 7-14 ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det følger af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Færøerne, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme er anordnet på Færøerne ved kongelig anordning nr. 813 af 12. august 2019.

Lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed er anordnet på Grønland ved kongelig anordning nr. 245 af 16. marts 2012.

Lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger er sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 1223 af 4. juni 2021.

Lov om betalingskonti er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 375 af 27. april 2016 om betalingskonti indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om forbrugslånsvirksomheder er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 450 af 24. april 2019 om forbrugslånsvirksomheder indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om ejendomskreditselskaber er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 697 af 25. juni 2010 om ejendomskreditselskaber indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lovforslagets § 9 skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne, da forsikringsområdet på Færøerne er overtaget og dermed reguleres af færøske love. Lov om forsikringsformidling gælder derfor ikke for Færøerne og indeholder ikke en anordningshjemmel.

Lov om investeringsforeninger m.v. er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde indeholder imidlertid en anordningshjemmel, der ikke er udnyttet.

Lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere er ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning. Loven indeholder imidlertid en anordningshjemmel, jf. § 43, der ikke er udnyttet.

Lovforslagets § 5 og 6 skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne, da forsikringsområdet på Færøerne er overtaget og dermed reguleres af færøske love. Lov om forsikringsvirksomhed gælder derfor ikke for Færøerne og indeholder ikke en anordningshjemmel.